

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Soni Smolovej, sudkyne JUDr. Jany Serbovej a prísediacich JUDr. Tibora Lukáča, Ondreja Krasňana a JUDr. Ondreja Tkáča v trestnej veci obžalovaného Ing. Miloša Kocúra a spol. pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2 k § 219 Tr. zák. a iné po vykonaní hlavných pojednávaní konaných v dňoch 10.až 13. septembra 2002, 1.až 4. októbra 2002, 14.až 17. januára 2003, 4.februára 2003, 21.až 24. októbra 2003, 1.a 2.decembra 2003, 15.a 16. januára 2004, dňa 20.januára 2004 rozhodol

t a k t o :

Obžalovani

- 1/ **Ing. Miloš Kocúr**, narodený 5.4.1954 v Nových Zámkoch, bytom Nitra, Župné námestie č. 1 949 01 Nitra, zamestnaný ako súkromný podnikateľ
- 2/ **Ing. Milan Andrášik**, narodený 18.7.1951 v Nitre, Slávičie chodníky č.21, Nitra, zamestnaný ako súkromný podnikateľ
- 3/ **Ing. Pavol Beďač**, narodený 27.9.1954 v Nitre, bytom Mostná 9, 949 01 Nitra, so sídlom Kmeľkova 13 Nitra
- 4/ **Ing. František Čerman**, narodený 29.11.1950 v Nitre, bytom Tabaková 1, 81107 Bratislava
- 5/ **Stanislav Dubravický**, narodený 13.2.1954 v Nitre, bytom Hviezdna 4, 949 01 Nitra
- 6/ **Juraj Lachmann**, narodený 25.10.1953 v Nitre, bytom Piaristická 3, 949 01 Nitra

že :

1/ obžalovaní **Ing. Miloš Kocúr** a **Ing. Milan Andrášik** 9.7. 1976 asi o 22.30 hod. v Bratislave v blízkosti študentského domova L. Štúra v Mlynskej doline, do osobného motorového vozidla zn. Fiat P ŠPZ NRA 15-76,, ktoré riadil R.B., ktorého trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie , násilne vtiahli študentku Lekárskej fakulty UK Ľudmilu Cervanovú a spoločne s **Ing. Františkom Čermanom** napriek jej odporu ju odviezli do bytu v rodinnom dome na Varínskej ul.č.16 v Bratislave.

Ing. Miloš Kocúr, **Ing. Milan Andrášik**, R.B. ktorého trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie , **Ing. František Čerman** spolu s **Ing. Pavlom Beďačom** a **Stanislavom Dubravickým** Ľudmilu Cervanovú proti jej vôli násilím držali v byte na Varínskej ul.č.16 v Bratislave, nútili ju piť alkohol a vyzliekli ju so zámerom ju znásilniť.

2/**Ing. Milan Andrášik** a **Ing. František Čerman** 9.7.1976 v nočných hodinách bez súhlasu a vedomia Anny Turčanovej vnikli do jej rodinného domu v Bratislave na Varínskej č.16 , so zámerom násilím tam udržať Ľudmilu Cervanovú, pričom do domu vnikli v spoločnosti **Ing. Miloša Kocúra** a ďalších osôb.

3/ **Juraj Lachmann** v nočných hodinách 9.7.1976 v Bratislave, v byte na Varínskej č.16, priniesol z kúpeľne šnúru na prádlo, ktorou R.B., ktorého trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie , **Ing. Miloš Kocúr** , **Ing. Milan Andrášik**, **Ing. Pavol Beďač**, **Ing. František Čerman** a **Stanislav Dubravický** Ľudmile Cervanovej zviazali ruky a potom postupne vykonali proti jej vôli a napriek jej odporu s ňou pohlavný styk, pričom si pomáhali tak, že Ľudmilu Cervanovú si vzájomne pridržiavali.

4 /R.B., /ktorého trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie/, **Ing. Miloš Kocúr**, **Ing. Milan Andrášik**, **Ing. Pavol Beďač**, **Ing. František Čerman**, **Stanislav Dubravický** v noci z 9. na 10.7.1976 na podnet **Ing. Františka Čermana** a **Stanislava Dubravického** rozhodli sa Ľudmilu Cervanovú usmrtiť preto, lebo im hrozila , že ich oznámi. Keď losovaním určili, kto z nich Ľudmilu Cervanovú usmrtí, previazali jej ústa šatkou a s rukami zviazanými za chrbtom ju naložili do vozidla R.B., ktorého trestná vec je vylúčená na samostatné konanie, a odviezli ju z Bratislavy do Kráľovej pri Senci, okr. Galanta k termálnemu jazierku. Po vyložení z vozidla **Ing. Miloš Kocúr**, R.B., ktorého trestná vec je vylúčená na samostatné konanie a **Ing. Milan Andrášik** ju hodili do jazierka, v ktorom ju pod kontrolou ostatných obžalovaných utopili. R. B. , ktorého trestná vec je vylúčená na samostatné konanie , **Ing. Miloš**

Kocúr a Ing. Milan Andrášik na upozornenie Ing. Františka Čermana mŕtvolu Ludmily Cermanovej z jazierka vytiahli a preniesli ju k neďalekej riečke Čierna Voda, do ktorej ju hodili. Tam bola dňa 14.7.1976 jej mŕtvola nájdená.

t e d a

v bode 1/

Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman, Stanislav Dubravický spoločným konaním inému bez oprávnenia bránili užívať osobnú slobodu v úmysle uľahčiť iný trestný čin

V bode 2/

Ing. Milan Andrášik, Ing. František Čerman spoločným konaním neoprávnene vnikli do domu iného v úmysle vykonať tam násilie, pričom čin spáchali najmenej s dvoma osobami

V bode 3/

Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický spoločným konaním násilím donútili ženu k súložiu a Juraj Lachmann zadovážením prostriedkov poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu znásilnenia

V bode 4/

Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický spoločným konaním iného usmrtili,

čím spáchali

v bode 1/

Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický ako spolupáchatelia trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 9 ods 2 k § 231 ods.1, ods.2 Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku.

V bode 2/

Ing. Milan Andrášik a Ing. František Čerman ako spolupáchatelia trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 9 ods.2 k § 238 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku

V bode 3/

Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický ako spolupáchatelia trestný čin znásilnenia podľa § 9 ods.2 k § 241 ods.1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku

Juraj Lachmann pomoc k trestnému činu znásilnenia podľa § 10 ods.1 písm. c/ k § 241 ods.1 Tr.zák.

V bode 4/

Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický ako spolupáchatelia trestný čin vraždy podľa § 9 ods.2 k § 219 Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku.

A zato

s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný Ing. Miloš Kocúr

Podľa § 219 a § 35 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. platného v roku 1976 na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje. do III. / tretej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovaný Ing. Milan Andrášik

Podľa § 219 a § 35 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. platného v roku 1976 na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov

Podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje. do III. / tretej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovaný Stanislav. Dubravický:

Podľa § 219 a § 35 ods. 2 Tr. zák. v znení zák. platného v roku 1976 na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov .

Zároveň sa zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu v Nitre zo dňa 30. septembra 1979, sp. Zn. 5T 146/79 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. decembra 1979, sp. zn. 2To 744/ 79, ako aj nadväzujúce rozhodnutia.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do III. / tretej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovaný Ing. František Čerman

Podľa § 219 a § 35 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. platného v roku 1976 na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov

Podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do III. / tretej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovaný Ing. Pavol Beďač

Podľa § 219 , § 35 ods. 1 a § 40 ods.1 Tr. zák. v znení zák. platného v roku 1976 na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6(šesť) rokov

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. sa na výkon trestu zaraďuje do II./druhej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovaný Juraj Lachmann

Podľa § 241 ods. 1 Tr.zák. v znení zák. platného v roku 1976 k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky .

Podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. por. sa na výkon trestu zaraďuje do I. /prvej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. sa poškodená **Margaréta Cervanová** s nárokom na náhradu škody odkazuje na konanie o veciach občiansko-právnych.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. I T 6/82 zo dňa 22.9.1982 boli obžalovaní R.B., ktorého vec je vylúčená na samostatné konanie, Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický uznaní za vinných z trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2 k § 219 Tr. zák., z trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 9 ods.2 k § 231 ods.1, ods.2 Tr. zák. a z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods.1 Tr.zák., obžalovaní Ing. František Čermana a Ing. Milan Andrášik tiež z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods.1, ods.2 Tr.zák. a obžalovaný Juraj Lachmann z trestného činu znásilnenia vo forme pomoci podľa § 10 ods.1 písm./ k § 241 ods.1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedený v skutkových vetách tohto rozsudku.

Za to boli obžalovanému Jurajovi Lachmannovi podľa § 241 ods.1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 /štyri/ roky, na výkon ktorého bol zaradený do I. prvej nápravno výchovnej skupiny. Obžalovanému Ing. Pavlovi Beďačovi bol podľa § 219 Tr.zák a § 35 ods.1 Tr.zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem rokov, na výkon ktorého bol zaradený do II. druhej nápravno výchovnej skupiny. Obžalovanému Ing. Františkovi Čermanovi bol uložený podľa § 219 Tr.zák úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 dvanásť rokov, na výkon ktorého bol zaradený do III. tretej nápravno výchovnej skupiny. Obžalovanému Stanislavovi Dubravickému bol podľa § 219 Tr.zák. za použitia § 29 ods.1 písm. a/ Tr.zák. a § 35 ods.2 Tr. zák. uložený výnimočný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 osemnásť rokov so zaradením do III tretej nápravno výchovnej skupiny. Zároveň bol zrušený výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu v Nitre zo dňa 30.9.1976 sp.zn.5 T 146/79 v spojení s uznesení Krajského súdu v Bratislave 2To 744/79. Obžalovaný Ing. Miloš Kocúr bol podľa § 219 Tr.zák za použitia § 29 ods.1 písm. a / Tr. zák. a § 35 ods. 1 Tr.zák. odsúdený k výnimočnému trestu odňatia slobody v trvaní 24 dvadsaťštyri rokov so zaradením do III. tretej nápravno výchovnej skupiny. Obžalovanému Ing. Milanovi Andrášikovi bol § 219 Tr.zák za použitia § 29 ods.1 písm. a / Tr. zák. a § 35 ods. 1 Tr.zák. uložený výnimočný trest odňatia slobody v trvaní dvadsaťdva rokov, na výkon ktorého bol zaradený do III. tretej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods.1 boli obžalovaní R.B., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický zaviazaní nahradiť Margaréte Cervanovej škodu vo výške 2 986,90 Kčs a to spoločne a nerozdielne.

Podľa § 229 ods.2 Tr.por. bola poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na konanie o veciach občianskoprávných.

V oslobodzujúcej časti rozsudku boli obžalovaní R.B., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, Ing. Miloš Kocúr a Juraj Lachman podľa § 226 písm.c/ Tr.por oslobodení spod obžaloby pre skutky, ktoré boli v obžalobe u R.B.,

ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie právne kvalifikované ako príprava na trestný čin k trestnému činu krivej výpovede podľa § 7 ods.1, § 175 ods1 písm.a/, písm.b/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak ako je uvedené v pôvodnej obžalobe Krajského prokurátora v Bratislave.

Obžalovaný Ing. Miloš Kocúr bol oslobodený zo skutku, ktorý bol v obžalobe kvalifikovaný ako trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods.1 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že pred utopením poškodenej Cervanovej na brehu jazierka v Kráľovej pri Senci s ňou mal proti jej vôli vykonať ešte raz pohlavný styk.

Obžalovaný Juraj Lachmann bol oslobodený pre skutok, ktorý bol v obžalobe kvalifikovaný ako trestný čin vraždy a ktorého sa mal dopustiť spolu s ostatnými obžalovanými tak ako je uvedené v bode 4 rozsudku.

Proti uvedenému rozsudku podali odvolania obžalovaní / okrem obžalovaného Juraja Lachmanna /, ktoré boli uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.4.1983 sp.zn. 1 To 17/83 zamietnuté.

V dôsledku sťažnosti pre porušenie zákona podanej Generálnym prokurátorom Českej a Slovenskej federatívnej republiky bola trestná vec pod č.k. 2Tzf 5/90 prejednaná Najvyšším súdom Českej a Slovenskej federatívnej republiky v dňoch 16. až 19. septembra 1990. Rozsudkom bolo rozhodnuté, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.4.1983 sp.zn. 1 To 17/83 a v konaní, ktoré mu predchádzalo **bol porušený zákon v ustanovení § 2 ods. 5, a v § 256 Tr.por v neprospech obžalovaných.** Toto uznesenie ako i rozsudok krajského súdu boli v odsudzujúcej časti zrušené. Zároveň boli zrušené i ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo naväzujúce, pokiaľ vzhľadom ku zmene, ktorá nastala stratili podklad. Krajskému súdu v Bratislave bolo prikázané, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení najvyšší súd poukázal na okolnosť, že prvostupňový súd neobjasnil dostatočne skutkový stav a neúplnosť dokazovania neodstránil ani odvolací súd. Nesprávny bol prístup k obhajobným tvrdeniam, ktoré boli odmietnuté bez toho, aby ich súd preveril.

Takými to bolo najmä dokazovanie týkajúce sa účasti obžalovaných na skutkoch. Konkrétne v prípade obžalovaného Ing. Miloša Kocúra išlo o výsluch svedkov Dagmary a Michala Luprichových, Jozefa, Františka a Dagmary Daňových, Igora Pelešku a Jozefa Šubu, ktorí mali byť vypočutí na účasť obžalovaného v Ivánke pri Nitre v kritický deň. Ďalej mali byť vypočuté svedkyne Cohenové na preverenie alibi obžalovaných Ing. Františka Čermana a Ing. Milana Andrášika. Potrebné je preveriť aj obhajobné tvrdenia obžalovaného Ing. Pavla Beďača ohľadne nepojazdnosti jeho motorového vozidla výsluchom svedkov Iva Bisa a Milana Cvopu. Tiež je potrebné vypočuť svedkyne Alenu Mikovú a Evu Andrášikovú k okolnosti, že sa mali v čase skutku zdržiavať v prítomnosti Romana Brázdu.

V rozhodnutí najvyšší súd žiadal odstraňovať rozpory týkajúce sa výpovede Igora Urbánka výsluchom svedkov Pavla Komoru, Alexandra Nikolajeviča Kozaka, Pavla Vereša, Milana Babulicu, Ivana Mrázku, Miroslava Vanku a Ladislava Veľkého.

Za účelom objasnenia miesta únosu poškodenej, prikázal najvyšší súd vyhodnotiť dôkazy o viditeľnosti a výhľadových možnostiach svedkýň Mlynarčíkovej a Prieložnej. Ak mal krajský súd pochybnosti o vyšetrovacom pokuse, ktorým boli v roku 1976 zisťované výhľadové možnosti na mieste únosu, mal tento dôkaz vykonať znovu a podľa jeho výsledku a podľa výsledku konfrontácie svedectva Prieložnej a Mlynarčíkovej s výpoveďami svedkov Ivana Mrázku, Miroslava Vanku a Ladislava Veľkého rozpor v dokazovaní odstrániť.

Rovnako bolo potrebné preveriť rozpory ohľadne konfliktu medzi obžalovaným Milošom Kocúrom a svedkom Urbánkom výsluchmi svedkov MUDr. Jozefa Čulmana a Barbory Rizmanovej.

Vykonať bolo potrebné dokazovanie ohľadne odchodu poškodenej výsluchom Juraja Kličku a už spomenutých svedkov Pavla Komoru, A.N. Kozaka, Pavla Vereša, Milana Babulicu Ivana Mrázku, Miroslava Vanku a Ladislava Veľkého ako i svedkýň Mlynarčíkovej a Prieložnej, ktoré vypovedali, že poškodená odchádzala z internátu sama a niesla v ruke cestovnú tašku.

Za potrebné súd považoval vykonať dokazovanie oboznámením súdneho spisu obvineného Jana Hrmu, ktorý bol pre rovnaký trestný čin stíhaný a trestné stíhanie bolo zastavené. Spis obsahuje pôvodnú výpoveď Lukáša Karabinoša z roku 1976, kde označil za únoscov iných študentov. Bude potrebné porovnať tieto výpovede, zhodnotiť vierohodnosť a tiež vypočuť vyšetrovateľa, ktorý výsluch vykonával.

Samostatne sa Najvyšší súd ČSFR zaoberal potrebou preverovania výpovedí svedkyne Vozárovej / rodenej Zimákovvej v súčasnosti Barčíkovej/. Jej rozporné výpovede nariadil overiť okrem výsluchu svedka Pavlíka výsluchmi ďalších účastníkov vodáckeho sústredu, v spoločnosti ktorých sa mala dňa 9.7.1976 zdržiavať, najmä Kataríny Budinskej, Ivany Kustrovej, ktoré je potrebné vypočuť na jej neprítomnosť, prípadne ranný návrat.

Pre posúdenie možnosti včasného návratu svedkyne nariadil súd vykonať časový snímok cesty medzi Nitrou a Revištským Podzámčím.

Dokazovanie súdov považoval rozsudok za neúplné aj z dôvodu, že vôbec nevykonali dokazovanie ohľadom niektorých okolností alebo neboli dôkazy vykonané v dostatočnom rozsahu. Medzi takéto dôkazy patrí posúdenie pachových konzerv. Na posúdenie týchto dôkazov je potrebné pribrať znalca na odorologické expertízy. Tento bude mať povinnosť vyjadriť sa k použiteľnosti pachových stôp.

V trestnom spise je potrebné zadovážiť výsledok hydrobiologickej expertízy vzoriek vody odobratých 16.7.1976 z rieky Čierna Voda v okolí nálezu tela

poškodenej. Na základe ich zadováženia sa bude potrebné vysporiadať s pochybnosťami o správnom zistení miesta činu. V tejto súvislosti bude potrebné skúmať, aký vplyv malo na hydrobiologické pomery oboch miest ich prepojenie, pokiaľ k nemu došlo po 9.7.1976. Na vyjasnenie a posúdenie bude potrebný znalecký posudok z odboru hydrobiológie.

Na objasnenie námietok spochybňujúcich identitu ženskej mŕtvolky nájdennej v rieke Čierna Voda bude potrebné vypočuť MUDr. Annu Kalašovú na okolnosti obhliadky mŕtvolky a posúdiť ich význam a vplyv na skúmané a odporujúce si údaje. Na úvahe súdu je vyžiadanie znaleckého posudku o rozklade mŕtvej vo vode za konkrétnych podmienok v dobe činu. Nevyhnutné je v tejto súvislosti zaoberať sa otázkou určovania totožnosti poškodenej.

Za neúplné označil súd dokazovanie ohľadom námietok vynútených výpovedí a doznania obžalovaných. Neboli preverené údaje obvinených o ovplyvňovaní a vynucovaní ich výpovedí psychickým nátlakom a fyzickým násilím nastrčených spoluväzňov, na čo poukazoval obžalovaný Andrášik. Ako svedkov treba vypočuť Petra Juráka, Zdeňka Krejčího, Rajmunda Kazatela, Ivana Fagana a svedka Bertoka. Doplniť dobu ich spoluväznenia na celách s obžalovanými ako i zadováženie správ ZNV a vo veci činných vyšetrovateľov.

Oboznámiť je potrebné aj spis Okresnej prokuratúry Bratislava- vidiek Vp 38/81 o trestnom stíhaní obžalovaného Ing. Pavla Beďača pre trestný čin podľa § 175 ods.1 Tr.zák.

V tejto súvislosti je potrebné skúmať aj námietku, že psychickým nátlakom bola tiež vynútená výpoveď MUDr. Viery Barčíkovej / rod. Zimákovéj, rozvedenej Vozárovej/V tomto smere je potrebné oboznámiť spis Obvodného súdu Bratislava 1 2T 326/82. až potom je možné ustáliť, či jej výpovede môžu byť podkladom pre ustálenie skutkových zistení.

Ohľadom oslobodzujúcej časti ostal rozsudok nezmenený.

Pri novom prejednaní veci je povinnosťou krajského súdu doplniť dokazovanie o doposiaľ neobjasnených okolnostiach, ktoré sú vyššie uvedené a riadiť sa pritom úvahami Najvyššieho súdu ČSFR.

Podľa § 270 ods.4 Tr.por. orgán, ktorému vec bola prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci najvyšší súd a je povinný vykonať procesné úkony, ktorých vykonanie najvyšší súd nariadil.

Krajský súd pojednával vec v novom zložení senátu a preto nielen doplňoval dokazovanie ale riadiac sa základnými zásadami trestného konania a to zásady bezprostrednosti a ústnosti musel celé konanie vykonávať znovu.

Primárne je potrebné poukázať na okolnosť, že v konaní po zrušení pôvodného rozsudku došlo uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. 11. 1992 k vylúčeniu vtedy obžalovaného Romana Brázdu podľa § 23 ods.1 Tr.por. na

samostatné konanie, ktoré sa vedie pod sp.zn. Z-2 1T 90/92. Uznesením Krajského súdu v Bratislave 1 T 90/ 92 bolo podľa § 224 ods.1 Tr.por. s použitím § 173 ods.1 písm. c/ Tr.por. **trestné stíhanie proti obvinenému Romanovi Brázdovi prerušené.** Po oboznámení znaleckého posudku znaleckého ústavu LF UK Bratislava ohľadne spôsobilosti Romana Brázdu chápať zmysel trestného konania súd zistil, že tento nie je v súčasnosti v dôsledku duševnej choroby / paranoidná schizofrénia s defektom osobnosti / chápať zmysel trestného konania. U obžalovaného bol preukázaný ťažký defektný stav, ktorý mu znemožňuje adekvátnym spôsobom zúčastňovať sa trestného konania. Z uvedeného dôvodu , nebolo možné tohto obžalovaného, ktorého vec je vylúčená na samostatné konanie v predmetnom konaní vypočuť. Z procesných dôvodov, nakoľko bol doposiaľ v konaní vypočutý v procesnom postavení obvineného a obžalovaného nebolo možné jeho doterajšie výpovede prečítať a súd musel tieto dôkazy pominúť.

Vzhľadom na časový odstup od spáchania skutku /rok 1976/ časť dôkazov, ktoré boli uvedené v zrušujúcom uznesení už súd vykonať nemohol. Napriek snahe nebolo možné zistiť bližšie údaje o spoluväzňoch na celách , tieto sa nepodarilo zistiť ani z archívu ZNV a vzhľadom na nedostatok údajov, nebolo možné zistiť tieto osoby ani cestou Centrálnnej evidencie obyvateľstva. Týchto svedkov preto súd nemohol vypočuť .

Rovnako sa nepodarilo ani za spolupráce s archívom ministerstva vnútra zistiť analýzy vzoriek vody, ktoré mali byť odobraté v roku 1976 z Čiernej vody a termálneho jazierka a v spisoch sa nenachádza ani analýza týchto vzoriek. Z toho istého dôvodu nebolo možné k tejto okolnosti pribrať do konania znalca z odboru hydrobiológie.

Z dôvodu zmien vykonaných po skutku / po roku 1976/ nebolo možné vykonať vyšetrovací pokus ohľadne možnosti dohľadnosti v mieste únosu poškodenej. Súd zadovážil v tomto smere odborné vyjadrenie Ing. Štefana Malinovského vedúceho referátu verejného osvetlenia Magistrátu Hlavného mesta SR Bratislavy, oddelenie cestného hospodárstva obsahujúce plánok umiestnenia verejného osvetlenia v tomto mieste v čase skutku a dnes , z ktorého zistil, že toto bolo po roku 1976 zmenené .

Taktiež nebolo možné urobiť časový snímok cesty svedkyne MUDr. Viery Barčíkovej /rod. Zimákovvej, rozvedenej Vozárovej/z Revištského Podzámčia do Nitry, tak ako toto nariadil najvyšší súd . Súd zadovážil odborné vyjadrenie Ing. Jána Šedivého CSc., námestníka GR pre dopravné plánovanie a technický rozvoj Slovenskej správy ciest,. V odbornom vyjadrení, ktorého doplnkom je aj plánok ciest v čase skutku a dnes , uviedol, že vybudovaním nového úseku cesty v roku 2003 bola prerušená pôvodná cesta I/65 za Novou Baňou, takže v tomto úseku po pôvodnej trase nie je možné prejsť motorovým vozidlom.

Krajský súd v novom konaní vypočul obžalovaných, Ing. Miloš Kocúra , Ing. Milana Andrášika, Ing. Pavla Beďača, Ing. Františka Čermana, Juraja Lachmanna a Stanislava Dubravického , oboznámil sa s ich výpoveďami z prípravného konania ako i predchádzajúcich hlavných pojednávanií , vypočul svedkov MUDr. Vieru Barčíkovú, Ing. Pavla Komoru, Rudolfa Gallu , Marcelu Bónovú, Ing. Miroslava Vanka, Ing. Zuzanu Migrovú, MUDr. Juraja Kličku, MUDr. Igora Blaška, MUDr. Milana Babulica, MUDr. Pavla Veresa, Ivetu Žákovú, Ing. Danu Bobulicovú , Mariana Krajčiho, Beatu Kolárovú Mlčúchovú, MUDr. Jozefa Čulmana, Iva Bisa, Milana Cvopa , Štefana Tarkó , MUDr. Petra Osuského , MUDr. Mariána Karvaja MUDr. Imricha Lábadyho, Pavla Paulíka, MUDr. Michala Holáňa , MUDr. Soňu Štillovú, MUDr. Ladislava Kružlíka, MUDr. Pavla Meliška , Ing. Igora Urbánka, Michala Lupricha . Dagmar Daňovú, Jozefa Šubu, Dagmar Luprichovú, Ing. Nadeždu Benová-Čermanová , Petra Okenka , MUDr. Jozefa Škrobánka , Zuzanu Holáňovú, RNDr. Ladislava Veľkého, MUDr. Ivonu Mlynárikovú-Kustrovú, MUDr. Ota Vozára , PhDr. Bohuslavu Bublincovú, Tibora Turčana, PhDr. Petra Hlavandu Vincenta Tanku, Imrich Beďač , Sylviu Nabet -Cohen , MUDr. Annu Kalašovú, Lydiu Cohen, František Daňa, Zdenku Kováčovú-Prieložnú, Magdalénu Mlynarčíkovú, Juraja Tokára, Lubomíra Lazového, Ivana Mrázka, Milana Antošovského, Alenu Mikovú, Evu Andrášiková, Janu Bisovú, znalcov MUDr. Porubského, MUDr. Vraždu, MUDr. Mokrášovú, MVDr. Freyovú. Ako svedkov na priebeh výsluchov a vyšetrovacích úkonov vypočul JUDr. Milana Valašika, JUDr. Emila Majerhofera, JUDr. Milana Šimora, Viliama Kozu, Jozefa Šimeka, JUDr. Vladimíra Lamačku, Jána Hubceja, JUDr. Ota Hanka, Lubomíra Gerbela a Karola Tótha.

Za súhlasu strán boli prečítané výpovede svedkov z prípravného konania, hlavného pojednávania v roku 1982, z verejného zasadnutia NS SR, z verejného zasadnutia NS ČSFR ako i z hlavného pojednávania krajského súdu po zrušení veci pred predchádzajúcim senátom, ktorému predsedal Vladimír Vlček : Eva Hlaváčová -Straserová Magda Bachledová , Viera Roštárová, Júlia Kopolovičová, Ludovít Prieceľ, Viera Homolková, Iveta Kissová, Pavel Vereš , Anton Potocký, Viliam Kánik, Bublincová Anna, Beráč Vladimír, Nagy Alexander, Kršák Ján , Veselý Richard, Zelmanová Dáša, Tomašovičová Katarína, Vamos Istvan, Tanko Július, Konečný Zdenek, Vrbovský Jozef , poškodená Cervanová Margaréta, Škorec Ján, Kovár Petr, Sláma Jozef, Andrašík Michal, Andrašiková Jolana, Andrašiková Ingrid, Andrašík Lubor, Beďač Imrich, Beďačová Blanka, Beďačová Kornélia, Dubravický Stanislav, Kocúr Anton, Lachmann Vojtech, Lachmannová Emília, Lachmannová Nadežda, Čermanová Anna, Fábry Marián, Machata Stacho, Toth Milan, Hajdu Štefan, Olvecký Jaroslav, Fuska Štefan, Bidelnica Daniel, Tokošová Iveta, Baláž Vladimír, Králik Eduard, Marcinková Iveta, Dvončová Eva, Jakubík Tibor, Šumichrast Rudolf, Vajling Juraj, Miklušová Eva, Mečár Pavol, Bezák Bruno, Vincová Viera, Piaček Pavol, Hučková Ludmila, Proksa Milan, Ondrašiková Luba, Švajlen Michal, Rebry Rudolf, Kulich Lubomír, Miklošová Helena, Varjúová Rozália, Danuša

Hlaváčová, Ernest Pintér, Michal Zervan , Miroslav Rožnovský, JUDr. Pavol Slopovský, Eduard Pálka a Pavol Piaček.

Podľa § 211 ods.2 písm. a/ Tr.por. z dôvodu úmrtia , prípadne zlého zdravotného stavu boli prečítané výpovede znalca PhDr. Gejzu Dobrotku , MUDr. Martina, Koklesa, znalkyne PhDr. Mileny Kovalčíkovej, svedkyne Anny Turčanovej, Júlie Tankovej, svedkov Pintera, Jána Janžetiča a Juraja Hálachyho.

Podľa § 211 ods.4 Tr.por. za súhlasu strán boli oboznámené znalecké posudky znalcov z odboru psychiatrie, sexuológie , hydrobiológie , súdnej psychológie ako i ohľadne odorologických stôp.

Oboznámené boli zápisnice o opoznaní mŕtvej ženy, o predbežnej ohliadke, o vyšetrovacích pokusoch, o previerkach výpovedí na mieste činu, informácie o poveternostných situáciách, o programe v Unic klube v Mlynskej doline, denník Lydie Cohen , pripojené spisy ako aj ostatný dôkazný materiál nachádzajúci sa v spise.

Po vykonaní dokazovania senát krajského súdu ustálil skutkový stav tak ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa uznesenia o začatí trestného stíhania č.l.1 toto bolo začaté dňa 14.7.1976 pre trestný čin vraždy podľa § 219 Tr.zák. V uznesení ešte nebola konštatovaná totožnosť nájdenej mŕtvolky neznámej ženy.

Uznesením zo dňa 31.3.1977 /rok je prepisovaný/ bolo trestné stíhanie prerušené. V uznesení je uvedené, že bola stotožnená poškodená ako Ludmila Cervanová.

Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 15.6.1981 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní.

Pokiaľ sa používa vo výpovediach slovo diskotéka, je potrebné uviesť, že dňa 9.7.1976 nešlo o diskotéku , ale o tanečný večer, na ktorom hrala skupina Elán.

Obžalovaný Ing. Miloš Kocúr

Obžalovaný bol zadržaný podľa zápisnice o zadržení č.l.55 dňa 15.6.1981 o 6.30 hod v Galante. Zadrženíu predchádzalo predvedenie o 5.30 hod. / spolu s obžalovaným boli podľa údajov na č.l.55 p.v. zadržení spolupáchatelia R.B. a František Čerman ako i podozriví Ing. Beňová, Urbánek, Škrobánek, MUDr. Vozárová / teraz Barčíková/ a Ing. Andrášik./

Obvinenie bolo proti obžalovanému vznesené dňa 16.6.1981 pre trestné činy podľa § 231 ods.1,2 a § 219 Tr.zák.

V spisovom materiály z prípravného konania sa nachádza 18 zápisníc o výsluchoch obžalovaného. Obhajca bol obžalovanému ustanovený dňa 16.6.1981

/ JUDr. Kubál, od 24.6.1981 prevzal obhajobu na plnú moc JUDr. Kamil Beresecký / jedenásťkrát bol obžalovaný vypočutý bez prítomnosti obhajcu.

Pretože obhajobné tvrdenia obžalovaného smerujú najmä o.i. do zákonnosti konania považuje súd za potrebné zaoberať sa aj faktografiou a obsahom rozdielnych výpovedí obžalovaného.

Pri výsluchu 16.6.1981 /bez obhajcu/ , ktorý sa podľa zápisnica konal od 15.25 do 18.00 hod za účasti vyšetrovateľov Gerbela , Taligu, Augustína, Vanína /obžalovaný uviedol, že netrvá na účasti obhajcu. K veci uviedol, že dňa 9.7.1976 v dopoludňajších hodinách sa dohodol s Romanom Brázdom, Františkom Čermanom Milanom Andrášikom a Vierou Zimákovou /teraz Barčíková /, že pôjdu na diskotéku do Unic klubu do Bratislavy. Išli vozidlom Brázdu. Vo vozidle boli Andrášik, Čerman a Zimáková /teraz Barčíková /alebo Beňová. Na diskotéke, na ktorú vstup vybavoval Čerman boli aj dve dievčatá z Francúzka. Boli tam z Nitry Juraj Vajling a pravdepodobne Pavol Beďač a Stanislav Dubravický.

Bavil sa s dievčaťom, ktoré najprv nechcelo s ním ísť tancovať. Prišiel do konfliktu s Igorom /Urbánek/, ktorému strelil mu zaucho.

Potom na dolnom parkovisku nasadli do auta Brázdu. V aute boli Čerman, Andrášik a Zimáková /teraz Barčíková /. Ako schádzali smerom k autobusovej zastávke zbadal dievča a z vozidla vystúpil spolu s Andrášikom. Dievča nechcelo ísť s nimi. Vtiahli ho do vozidla. Dievča sa bránilo a niečo kričalo. Pohli sa so zhasnutými svetlami.. vedľa vodiča sedel Čerman. Po chvíli im do cesty vošiel nejaký chlap a Kocúr vybehol z auta a vynadal mu. Cestu Brázdovi ukazoval Čerman. Došli k domu niekde vo vilovej štvrti okolo Slavína.

Po vystúpení išli do domu, bránu odomykal Čerman. Dievča držal Kocúr s Andrášikom. Kocúr ju chytil v dome za ruky a Andrášik s Brázdom ju vyzliekli do pol pása. Mala modré rifle. Potom ju povalili , Kocúr jej držal ruky , Brázda s Čermanom nohy a Andrášik vykonal súlož. Potom sa vyzliekli. So Zimákovou /teraz Barčíková / mal potom pomer Andrášik. Nevedel uviesť, kto priniesol šnúru na prádlo, ktorou jej zviazali ruky za chrbtom. Nútili ju piť. Potom sa rozhodli sa ,že sa pôjdu okúpať do Senca. Kocúr jej previazal cez ústa vreckovku. Išli smerom k dedine, ktorej názov začínal na „K“, odbočili na poľnú cestu a peši prešli asi 30 m k nejakému bagrovisku. Dievča vyzliekli z nohavíc a znovu s ňou vykonal súlož. Potom skočil do vody a odplával od brehu. Keď sa otočil videl, že všetci traja sú pri dievčati a Andrášik jej drží hlavu pod vodou. Keď k nim prišiel, dievča bolo mŕtve. Odniesli ju k nejakému potoku a tam ju hodili, on s nimi nešiel.

V dodatku k výsluchu dňa 18.6.1981 / bez obhajcu záznam č.l. 728a, že obhajca bol o výsluchu, ktorý mal začať o 14.00 vyrozumený telefonicky o 13.15 prostredníctvom kolegu Dr. Virdzeka, ktorý uviedol, že Dr. Kubál sa v budove nenachádza/ Obžalovaný opravil výpoveď v tom smere, že sa o ceste do Bratislavy sa dohodol s Brázdom dva alebo tri dni predtým. V aute bol Piaček a Beňová. Mal oblečenú bielu košefu s dlhými rukávami a rifle. V ostatnom vypovedal v podstate zhodne. Štyria poškodenú znásilnili, Andrášik ju vyfackal, na bagrovisku ju

opätovne znásilnili Andrášik jej ponoril pod vodu. Výsluch ukončený toho istého dňa o 15.30 hod.

Po výsluchu o 17.30 hod bola prokurátorom JUDr. Majerhoferom táto výpoveď nahraná na magnetofónový záznam. Obžalovaný uviedol, že v aute Brázdu bol Čerman, Andrášik, Zimáková. Dievča išlo s Urbánkom, vtiahli ju do auta. Tašku dievčaťa dal Urbánek do auta. Na priváte ju znásilnili. Andrášik jej zviazal ruky, špagát nevie odkiaľ vzal. Ďalej na otázky kto bol v Unicu uviedol, že tam boli Francúzky a zdá sa mu, že Beďač a Dubravický. Privát bol niekde na Slavine, Súložili s poškodenou štyria. Znásilnili ju aj na bagrovisku. /senát si tento záznam na hlavnom pojednávaní vypočul/.

29.6.1981 zvolený obhajca JUDr. Beresecký

Dňa 30.6.1981 bol obžalovaný vypočutý za prítomnosti JUDr. Bereseckého. Celkom zmenil doterajšie výpovede v tom smere, že na diskotéke vôbec nebol, nikdy nebol na diskotéke v Mlynskej Doline. V čase, kedy sa mal skutok odohrať bol spoločne s Michalom Luprichom, Dagmar Luprichovou, Jozefom Daňom, Dagmar Daňovou, Františkom Daňom a Jozefom Šubom na štrkoviskách v Ivánke pri Nitre.

Pokiaľ pri prvom výsluchu označil vo fotoalbume poškodenú, bolo tomu tak preto, lebo vyšetrovateľ mu sklonil nad jej fotografiou hlavu. Skutočnosti, ktoré v predchádzajúcich výpovediach uvádzal sa dozvedel od známych a od príslušníkov a z toho vydedukoval celú výpoveď. Pokiaľ sa vyjadril k tomu, že dievča zavraždil Andrášik, uviedol to preto, že bol osobne dvakrát prítomný, keď sa Andrášik choval násilnícky k dievčatám.

Pri výsluchu dňa 2.7.1981 vypovedal rovnako. Uviedol, že svedkov Okénku, Vargu nepozná, o Brázdovi mu povedali v pondelok pri zadržaní, Kritického dňa bol v čase od 07.00 do 15.30 v práci v Mestskom stavebnom podniku odkiaľ nebolo možné bez vedomia vedúceho odísť.

Pri výsluchu 14.7.1981 /bez obhajcu/ si obžalovaný priniesol písomné poznámky a uviedol, že nebol účastníkom trestného činu.

Pri výsluchu 21.7. 1981, na ktorý sa obhajca dostavil dodatočne, opätovne obžalovaný zmenil výpoveď. Uviedol, že sa pridržiava pôvodných prvých výpovedí, pričom podal niektoré upresnenia. Dievča vťahoval do auta Andrášik. Okrem už spomínaných, boli na priváte aj Lachmann a ešte nejakí ľudia, ktorých si nepamätá. Ostatné ako v predchádzajúcich doznávajúcich výpovediach. Poškodenej dával umelé dýchanie Uviedol, že na neho nebol robený nátlak – dobrovoľne vypovedal. Pokiaľ zmenil výpoveď, bolo tomu tak preto, že si myslel, že obvinenie je založené len na jeho výpovedi, nechcel do toho zamočiť aj ostatných.

Vo svojej výpovedi 24.7. 1981 /bez obhajcu /, opätovne doznával účasť na skutku s tým, že v aute Brázdu bol vedľa vodiča Čerman. Dievča viedol na privát Andrášik. Na priváte boli aj Beďač, Lachmann, Dubravický. Dievča na priváte vyzliekal on s Andrášikom. Kto priniesol špagát nevie. Dubravický navrhol dievča zlikvidovať. Uviedol, že má dojem, že sa losovalo. Zlikvidovať ho mal Andrášik. Z bytu odišiel spolu s Brázdom, Andrášikom, Zimákovou /teraz Barčíková /

a dievčaťom o ďalšom priebehu udalosti uviedol, že bude vypovedať pri ďalšom výsluchu, na ktorý sa pripraví.

Dňa 29.7.1981 bol vypočutý obžalovaný za prítomnosti obhajcu a uviedol, že po odchode z privátu išiel v prvom aute, kde bol Brázda, Andrášik, poškodená, Kocúr. V druhom aute bol Beďač Dubravický, Lachmann, Čerman. Druhé auto išlo za nimi. Obidve autá zastavili pri nejakom moste. Okrem Zimákovej všetci vystúpili. Dievča opätovne znásilnili. Potom Andrášik odviezol dievča k potoku a ponoril jej hlavu pod hladinu. Vytiahli ju na breh. Dávali jej umelé dýchanie. Dievča bolo mŕtve. Nasadli do áut bez dievčaťa a odišli do Nitry. Či niekde cestou stáli, nevedel uviesť. Na diskotéke videl Francúzky, na priváte neboli.

Pri výsluchu dňa 11.8.1981 / bez obhajcu/ obžalovaný zmenil miesto privátu s tým, že tento sa mal nachádzať smerom na nitriansku výpadovku. Na priváte boli Brázda, Andrášik, Čerman, Lachmann, Beďač, Dubravický, Zimáková /teraz Barčíková / a poškodená. Zmenil výpoveď v tom, že špagát, ktorým poškodenej zviazali ruky doniesol Čerman. Návrh zlikvidovať poškodenú predniesol Dubravický. V aute Brázdu bol on, Andrášik, Zimáková /teraz Barčíková /, Cervanová, v aute Beďača boli Dubravický, Lachmann, Čerman. Cestovnú tašku poškodenej zahodili cestou od jazera.

Pri výsluchu 25.8. / bez obhajcu, obhajca vyrozumený deň vopred, telefonicky pracovníčka sekretariátu/ označil za hlavných iniciátorov skutku obžalovaných Andrášika a Čermana. Podnet na znásilnenie vyšiel podľa neho od Andrášika. Podnet usmrtiť poškodenú vyšiel od Dubravického. Uviedol, že nevie, čo urobili s vecami Cervanovej, asi ich vyhodili niekde z auta

Pri výsluchu 1.9. 1981 za prítomnosti obhajcu opísal znásilnenie poškodenej pri bagrovisku s tým, že sa ho zúčastnili všetci a poškodená mala zviazané ruky. Táto sa im vyhrážala, čo nahnevalo Andrášika a ponoril jej hlavu pod vodu. Keď bolo dievča vytažené z vody, bolo už mŕtve.. Pripustil, že mohol byť prítomný aj pri prenášaní dievčaťa, ale na to si nepamätá.

Obžalovaný vo výpovedi dňa 7.9. 1981 /bez obhajcu/ opätovne doznával účasť na skutku. Opätovne opisoval losovanie, ktoré inicioval Dubravický. On bol spolu s Andrášikom vylosovaný ako likvidátor poškodenej. Andrášik hodil poškodenú do vody. Aby sa oddialilo nájdenie poškodenej, bola mŕtva prenesená o niečo ďalej do tečúceho potoka. Vrátili sa späť do Bratislavy a zaviezli Čermana s Andrášikom do bytu, kde boli Francúzky a Bonová. Potom išiel s Brázdou a Zimákovou /teraz Barčíková / do Nitry.

Vo výpovedi 22.9 /bez obhajcu/ opätovne spomenul prenášanie mŕtvej z bagroviska do tečúcej rieky. Uviedol, že poškodenú vtiahol do auta on s Andrášikom. Potvrdil, že ku bagrovisku došlo aj druhé auto, ktoré riadil Beďač. Opätovne opísal znásilnenie pri bagrovisku s tým, že podľa neho tam znásilnili poškodenú všetci. Na priváte nevidel osobne, či poškodenú znásilnili Lachmann a Beďač. Opísal cestu späť do Bratislavy, kde vyložili Čermana s Andrášikom.

Vo výpovedi. 29.9. 1981 /bez obhajcu/ odstraňoval rozpory tak, že Čerman na byte pôsobil ako vodca. Aktivne sa do likvidácie poškodenej nezapojil Beďač, ale ani nebránil Andrášikovi v konaní s Cervanovou.

Dňa 23.10.1981 vykonal s obžalovaným rozhovor vyšetrovateľ Gerbel. Tento nemá procesné náležitosti a preto, napriek tomu, že obsahuje okolnosti skutku na jeho obsah súd neprihliadal.

Dňa 29.10. 1981 bol obžalovaný vypočutý za prítomnosti obhajcu ako i zástupcu prokuratúry JUDr. Majerhofera. Uviedol, že sa dohodol 9.7.1976, že nastúpi pracovať od pondelka. Pravdepodobne sa prvý deň oboznámil s pracoviskom a do Bratislavy išiel s ostatnými poobede. Ďalej opísal konflikt s neznámym mužom, ku ktorému došlo potom, ako poškodenú zobrali do auta. Muž vkročil do cesty načo obžalovaný vystúpil z auta a mužovi vynadal.

V ďalšej časti výpovede sa pridržiaval predchádzajúcich výpovedí s tou zmenou, že to bol obžalovaný Lachmann, ktorý doniesol špagát a že nevie kto viazal dievčaťu kapesník. Nebol to on, kto viazal kapesník. Nepresnosti vo výpovediach sú preto, lebo bol pod psychickým tlakom a chcel mať pokoj Bál sa meniť výpoveď Z privátu odchádzali po polnoci.

V závere tejto výpovede obžalovaný uviedol, že, nemôže už ďalej znášať psychický nátlak, krivé obvinenia, ktoré dáva na seba aj na celý prípad. Požiadal, aby bol výsluch prerušený, že si chce svoju ďalšiu výpoveď premyslieť. Výsluch bol prerušený.

Vo výpovedi dňa 13.11. 1981 /bez obhajcu/ uviedol, že prokurátor JUDr. Valašík a vyšetrovateľ Jiskra boli za ním zistiť príčiny zmeny výpovedí. Bol za ním aj znalec Dobrotka, zľakol sa a vypovedal nepravdu. Pravdou je, že v kritický deň v Bratislave nebol.

Vo výpovedi 8.12. 1981 /bez obhajcu/ uviedol, že sa nedopustil trestnej činnosti

Na hlavnom pojednávaní 15. 6.1982 obžalovaný Ing. Miloš Kocúr spáchanie skutkov v celom rozsahu poprel. Uviedol, že spoločne s Daňovou, Daňom Šubom Luprichom sa vo večerných hodinách išiel kúpať do Ivanky pri Nitre. Dňa 9.7. 1976 nastúpil do Mestského stavebného podniku ako brigádnik v dopravnom stredisku. Vedúci bol pán Hálachy, zástupca Tarko. Pracoval do 15.30. Asi o 18.00 odišiel autami s vyššieuvedenými do Ivanky, bola búrka.

Po zadržaní dňa 15.6.1981 bol psychicky vyčerpaný po oslave promócie. Vypočúvali ho, pýtali sa na kamarátov, popoludní bol znova výsluch, hovorili mu, že všetko o ňom vedia. Trhali ho za uši, naháňali mu strach, Na druhý deň z psychického vypätia začal vypovedať to, čo počul v Galante, prikyvoval hlavou, na to, čo sa pýtal vyšetrovateľ. 17.6.1981 bol v cele sám, 18.6. mu povedali, že sa to na neho zrúti, lebo Brázda, Andrášik a Čerman, ho usvedčujú. Hovorili mu, že iná osádka bola v aute, neuhádol, kde je privát, mylne opísal oblečenie Cervanovej, vymyslel si verziu o náhodnom utopení. Uviedol, že nemal síl hovoriť iné, žiadali ho aby vysvetlil zmenu výpovedí. Požiadal, aby mu zavolali psychológa. Vyšetrovateľ

a psychológ mu hovorili, že mu dajú zlú sociálnu prognózu a hrozí mu slučka. Uviedol, že jeho obhajobu vyhlásili za blbosť. Preto korigoval tvrdenia po upozornovaní vyšetrovateľov. Vždy v piatok prišli vyšetrovatelia na debaty. Napríklad obžalovaný hovoril, že v aute boli Piačko aj Beňová a potom to zmenil na nátlak. Uviedol, že poškodenú Cervanovú v živote nevidel.

Na položené otázky odpovedal tak, že pri vyhotovovaní záznamu výpovede bol vyčerpaný a nemal silu hovoriť pravdu. Na priváte na Varínskej bol jedenkrát v sprievode vyšetrovateľov, títo mu napovedali, o ktorý dom ide. Pôvodne si myslel, že ide o dom v okolí Slavína. Pokiaľ ide o detail s fackou Urbánkovi to hovoril vo výpovedi Škrobánek. Pokiaľ ide o výpoveď 18.6.1981 vyšetrovatelia chceli čo najviac podrobností, tak si to vymyslel. Beďača označil, lebo ho videl vo fotoalbeume, označil len tých, ktorých poznal.

Obžalovaný Lachmann na hlavnom pojednávaní do očí obžalovanému Kocúrovi uviedol „ Miloš bol si s nami na diskotéke a na priváte“.

Na hlavnom pojednávaní 14.5.1991 obžalovaný Ing. Miloš Kocúr uviedol, že pravidelne sa chodil kúpať do Ivanky pri Nitre každý piatok a sobotu. Kritického dňa pri odchode z Nitry boli búrkové mračná a zastihla ich búrka. Na vysvetlenie rozporov s výpoveďami v prípravnom konaní uviedol, že po zadržaní si vôbec nevedel rozpomenúť čo robil 9.7.1976. Vyšetrovateľ Pintér mu obúchal hlavu o stenu. Povedali mu, že vo väzbe sú Andrášik a Čerman, že sa priznali. Domnieval sa, že išlo o komplot. Bol informovaný o tom, že poškodená mala byť odvezená do vily, preto povedal Slavín. Zmenil aj zloženie posádky auta, lebo sa zistilo, že svedok Piaček mal byť v Bulharsku. Bol zlomený. Pri účasti obhajcu JUDr. Bereseckého doznania poprel. Vyšetrovateľ Gerbel sa mu vyhrážal trestom smrti, aj spoluväzeň na cele ho stále presviedčal, že sa musí priznať. Sústavne ho vypočúvali, sústavne ho navádzali ako má vypovedať. V Unicú nikdy na diskotéke nebol. Uviedol, že dňa 9.7.1976 bol v práci do 15.30. uviedol, že má podozrenie aj, že na neho pôsobili drogami, dávali mu i minerálku, ale potom na hlavnom pojednávaní popreli, že mu dali niečo piť.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.9.2002 obžalovaný Ing. Miloš Kocúr uviedol, že dňa 9.7.1976 bol na jazerách spolu s Jozefom Daňom, Františkom Daňom, Dagmar Daňovou, Milanom Luprichom, Jozefom Šubom a Dagmar Luprichovou. Vo výpovedi uviedol viacero detailov /Šubovi obhoreli tenisky, Daňovi ohoreli plavky, zažili búrku, kúpali sa oblečení /

Na odstránenie rozporov s doznávajúcimi výpoveďami z prípravného konania uviedol, že po zadržaní mu hovorili hrubý scenár vyšetrovateľa. Bolo ich asi šesť. Na Februárke ho vyšetrovatelia Gerbel, Hanko a Taliga celý deň vypočúvali. Všetko sa dozvedel od vyšetrovateľov. 15.6. 1981 žiadna zápisnica o výsluchu spísaná nebola. Hovoril, že v aute išiel Pjaček a Beňová, čo sa potom neukázalo pravdivé. Navštevovali ho vyšetrovatelia a musel opravovať výpovede, tak ako boli zistené ďalšie poznatky. Boli mu známe výpovede ďalších obžalovaných a niečo si kombinoval. Vyšetrovateľ Gerbel sa vyhrážal že zavrú jeho sestru, hovorili mu, že

všetci ostatní ho usvedčujú . Opis domu mal od príslušníkov, aj tak ho nesprávne situoval .

Obžalovaný Ing. Milan Andrášik

V predmetnej trestnej veci bol zadržaný v dňoch 21.6.-23.6.1978

Dňa 15. 6.1981 bol o 7. 30 vypočutý ako svedok do 21.45. Podľa zápisnice o zadržaní bol zadržaný 15.6.1981 o 22.00 v Bratislave. Obvinenie proti obžalovanému bolo vznesené pre trestné činy podľa § 219 a § 231 Tr.zák. dňa 17.6.1981. Dňa 17.6.1981 mu bol ustanovený obhajca JUDr. Debnár. Dňa 19.6.1981 na plnú moc prevzal obhajobu JUDr. Tury Nagy.

V spise sa nachádza 33 zápisníc o výsluchu obžalovaného Andrášika. S poukazom na rozpory medzi týmito výpoveďami považuje súd za potrebné ich prehľad uviesť v rozsudku.

Pri výsluchu dňa 17.6. 1981 /za prítomnosti obhajcu/ obžalovaný uviedol že v nedeľu boli na kúpalisku v Nitre debata o diskotéke v Bratislave v Unic klube. V tej dobe pracoval spolu s obžalovaným Ing. Čermanom v Omnii a od neho sa dozvedel, že má na návšteve priateľky z Francúzska. Prvýkrát sa s nimi stretol 9.7.1976 okolo obeda. Dohodol sa s Čermanom a medzi 19.30 a 20.00 išli spolu s Francúzkami na diskotéku do Unic klubu. Bonová bola urazená a ostala doma. Na diskotéke videl dve partie z Nitry v prvej bol Brázda, Lachmann, Okénka, Kocúr , v druhej Urbánek, Škrobánek, Olvecký a ešte niekto. Dnu sa dostali za pomoci Petra Hlavandu. Na diskotéke bola aj Beňová a Tokár. Pripúšťa , že videl aj Zimákovú. Pravdepodobne bol vnútri aj Kocúr. Uviedol, že nemal vedomosť , že by niekto z Nitranov mal auto , ak tak to mohol byť Brázda. Odchod z diskotéky bol asi o 23.30 autobusom, S Beňovou sa rozprával o tom, či bol Brázda na diskotéke. Mal ten názor, že tam nebol. Keď sa o tom zhováral s Brázdom tento hovoril, že bol vo Východnej.

Pri výsluchu dňa 18. 6. 1981 /za prítomnosti obhajcu/ vypovedal zhodne o prítomnosti a odchode o 23.30 ako vyššie.

Pri výsluchu dňa 20. 6. 1981 /obhajca Tury Nagy prítomný / uviedol, že na diskotéke videl na diskotéke Brázdu, na ktorého ho upozornila Beňová, lebo mal vypité a Lachmanna , Okénku, Kocúra, Urbánka, Škrobánka, Zimákovú /teraz Barčíková / a Rudolfa Galla. Odišli s Čermanom o 23.30 hod. Nevie, či mal niekto z Nitrančanov auto Účasť Zimákovej /teraz Barčíková /na diskotéke len predpokladá.

Vo výpovedi dňa 24.6.1981 /obhajca Debnár prítomný / vypovedal že do mája 1976 bývali spolu s Čermanom na priváte na Varínskej. V Kráľovej nikdy nebol. Opísal a nakreslil privát na Varínskej.

Pri výsluchu dňa 25.6 1981 /obhajca prítomný / vyšetrovateľ oboznamovaním obžalovaného s časťami výpovedí svedka Okénku odstraňoval rozpory s výpoveďami obžalovaného Andrášika. Obžalovaný poprel , že by bol v aute Brázdu. Obžalovaný uviedol, že duplikáty kľúčov od privátu si nedali robiť. Brázda mu hovoril, že v tom čase bol vo Východnej.

Vo výpovedi dňa 29. 6. 1981 / bez obhajcu/ uviedol, že pri odchode partiu z Nitry už neregistroval.

Vo výpovedi 30.6. 1981 / bez obhajcu/ sa vyjadroval k výpovedi svedka Vargu, pričom uviedol, že meno tohto svedka mu nič nehovori.

Pri výsluchu dňa 2.7.1981 /bez obhajcu/ uvádzal, že pri stole na diskotéke mohli sedieť Kocúr, Lachmann, Okénka, Gallo. Vyjadroval sa k oboznámeným častiam výpovedí svedkyne Beňovej tak, že je možné že pili víno. K oboznámenej výpovedi svedka Urbánka, ktorému mal povedať, že po skončení diskotéky sa pôjdu niekam zabaviť, obžalovaný uviedol, že svedok Urbánek „kecá voloviny“. K oboznámenej časti výpovedí Okénku, Škrobánka, Urbánka a Vargu, že sa sústredili Nitrančania vo vestibule, obžalovaný uviedol, že vo vestibule sa nezdržoval.

Vo výpovediach v dňoch 3.7.1981, 6.7.1981, 7.7.1981, 13.7. 1981, 14.7.1981 ktoré boli za prítomnosti obhajcu, obžalovaný uviedol, že sa nestotožňuje s výpoveďami svedka Urbánka, nie je to pravda, že by niekoho vťahoval do auta. Uviedol, že si nepamätá na incident medzi Kocúrom a Urbánkom a nenastupoval do žiadneho auta. Zotrval na svojich tvrdeniach. Nepamätal sa, že by bol Dubravický na diskotéke. Po odchode z diskotéky išli spolu s Francúzkami do Lamača. Nie je pravdivé tvrdenie Lachmanna, že s ním išiel niekde na privát.

Pri výsluchu dňa 14.7.1981 / obhajca prítomný/uviedol, že na priváte na Varínskej Lachmann a Okénka neboli.

Pri výsluchoch v dňoch 15.7. 1981 a 17.7.1981 /bez obhajcu/5.8. , 11.8. 18.8., 25.8. 1981 /za prítomnosti obhajcu / obžalovaný popieral spáchanie skutkov. Uviedol, že nenasadal do auta Brázdu, svedkovia sa mýlia. Výpoveď obžalovaného Kocúra je nepravdivá. Dňa 17.7.1981 požiadal na rozmyslenie veci dva týždne. Dňa 27.7.1981 žiadal aby bol vypočutý až 3.8.1981. 5.8.1981 zotrval na predchádzajúcich výpovediach s tým, že je možné, že sa s Francúzkami na diskotéke bavil Dubravický.

Dňa 27.8. 1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný zmenil výpoveď. Uviedol, že v priebehu diskotéky prišiel za ním Kocúr s Brázdou a nahovárali ho, či by sa v byte v Lamači nemohol urobiť žúr. On im hovoril, že to nie je možné, nakoľko tam je Bonová a Francúzky. Oslovili potom Čermana, ktorý najprv nesúhlasil a potom hovoril, že sa musí presvedčiť, či jeho privát na Varínskej je voľný. Čerman zaistil cez kamaráta odvoz Francúziek na byt v Lamači. Kocúr mal konflikt s Urbánkom. Mal záujem o dievča / Cervanová/. V prvom aute sedel Brázda, obžalovaný vedľa neho a vzadu Zimáková, Kocúr a Čerman. Druhé auto riadil Beďač, mal Fiat 500 červenej alebo pomarančovej farby. Beďačovi obžalovaný vysvetľoval cestu na Varínsku. Kocúr zastavil auto, s tým nech sa ide Cervanová s nimi zabaviť, z auta vystúpil Kocúr a obžalovaný. Obžalovaný prehováral Urbánka, že môže ísť s nimi, Kocúr zobral Cervanovej tašku a hodil ju do vozidla. Cervanová nekričala. Kocúr ju vtlačil do auta. Čerman sa mal v tom období z Varínskej sťahovať, mal kľúče od privátu. Auto zastavili na ulici. Cervanová išla viac-menej nasilu spolu s Kocúrom a Zimákovou /teraz Barčíková/. Za 10-15 min prišlo druhé auto, kde bol Lachmann, Dubravický a Beďač. Poškodenej nasilu liali alkohol. Dubravický alebo Kocúr ju

vyzliekli a potom ju znásilnili. Prvý bol Kocúr, dvaja ju držali. nevidel znásilňovať iných. Niekoľko priniesol špagát a handru. Ruky a nohy jej zviazali špagátom a na ústa jej uviazali handru. Obžalovaný s Čermanom povedali, že musia odtiaľ odísť. Upratili byt a vyvetrali. Cervanovú zabalili do nejakej deky a dali do auta Brázdu. Čerman zamkol dom. Do Brázdovho auta nastúpil Kocúr, Lachmann a Zimáková /teraz Barčíková /. Do auta Beďača Dubravický. Obžalovaný s Čermanom odišli, zastavili taxi a odviezli sa do bytu v Lamači. Bonová a Francúzky už spali. Na otázku obhajcu, či obžalovaný vypovedal dobrovoľne, obžalovaný uviedol, že sa rozhodol vypovedať dobrovoľne bez akéhokoľvek nátlaku na jeho osobu.

Pri výsluchu 1.9. 1981/ obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že Francúzky neviezol z diskotéky určite Lachmann a Dubravický. Do auta Beďača nastúpil on s Čermanom. V aute Brázdu bol Kocúr, Lachmann, Dubravický, Zimáková /teraz Barčíková /a Cervanová. Zastavili pri nejakom jazere. Kocúr navrhol, že treba zlikvidovať poškodenú. Kocúr, Brázda, Dubravický, Lachmann ju zanesli do vody, kde ju utopili. Beďač ich zaviezol do Bratislavy do Lamača. Ostatní tam zostali. Na otázku obhajcu, že predtým vypovedal, že v Kráľovej nikdy nebol, obžalovaný uviedol, „keď takto vypovedám, tak som tam bol.“

Pri výsluchu 2.9.1981 /obhajca prítomný/obžalovaný doplnil svoju výpoveď v tom smere, že návrh na zlikvidovanie poškodenej dal Kocúr. Poškodenú k vode niesli Dubravický, Kocúr, Brázda a Lachmann. Zimáková /teraz Barčíková /, Čerman a Beďač stáli pri vode. Zobrali ju do vody a zadržali ju pod vodou. Brázda ich zobral do Lamača a potom sa asi vrátili do Nitry.

Vo výpovedi zo dňa 8.9. 1981/obhajca prítomný/ vypovedal, že Francúzky odviezol kamarát Čermana. Čerman išiel telefonicky preveriť, či je niekto na priváte na Varínskej, kde mal ešte veci a mal tak kľúč. V aute Brázdu sedel vedľa šoféra Andrášik. Vzadu sedeli Čerman, Zimáková /teraz Barčíková /a Kocúr. Obžalovanému bola prečítaná časť výpovede Brázdu. Na to uviedol, že Lachmann išiel pre špagát, ktorým poškodenej zviazali ruky aj nohy a ústa. V aute Brázdu bol Čerman, Kocúr, Zimáková, /teraz Barčíková /, Andrášik. V druhom aute bol Beďač, Dubravický a Lachmann. Poškodenej pred utopením priväzovali na telo kameň. Uviedol, že je možné, že jej odviazali nohy. Znovu mu bola čítaná výpoveď Brázdu-, že do Kráľovej ho nasmeroval Andrášik a keď sa s Kocúrom vrátili do auta, Andrášik hovoril, že sa zamočil. Obžalovaný uviedol, že to nie je pravda, v Kráľovej vo vode nebol.

Pri výsluchu 11.9.1981 /obhajca prítomný/ boli obžalovanému predložené jeho vlastné písomné poznámky /č.1.849/ K nim uviedol, že poznámky sú vymyslené, sú tam jeho kombinácie. Francúzky odviezol kamarát Čermana. Cervanovú zviazali len raz. Pokiaľ je v poznámkach, že poškodenú pri jazere ešte raz znásilnili, to nie je pravda, vykombinoval som si to. Poškodená bola zaťažená pri utopení kameňom. Utopenie vykonali Brázda, Kocúr, Dubravický a Lachmann. Čo sa stalo s vecami, sa nepamätá.

Vo výpovedi dňa 16.9. 1981 /bez obhajcu/obžalovaný uviedol, že on nevfahoval poškodenú do auta. Pri aute sa rozprával s Urbánkom. Vyzliekanie

poškodenej navrhol Kocúr. Lachmann z vlastnej iniciatívy doniesol špagát. Poradie pri znásilnení si vykombinoval. Pokiaľ uviedol, že do Lamača sa vrátili na aute Beďača, nie je to pravda, myslel si, že to bude pre neho výhodnejšie. Bol v aute Brázdu.

Pri výsluchu dňa 22.9. 1981/obhajca prítomný/ boli obžalovanému čítané časti výpovedí obžalovaného Kocúra, ku ktorým sa vyjadril, že Kocúr nevyzvedá pravdu. Poškodenú nevtáhoval do auta, rozprával sa s Urbánkom. Losovanie nebolo je to výmysel. Usmrtenie vykonali Brázda, Kocúr, Lachmann a Dubravický

Dňa 30.9. 1981 /obhajca prítomný/ Zotrval na predchádzajúcich tvrdeniach o osobách, ktoré poškodenú utopili a doplnil ich v tom smere, že potom tí isti poškodenú preniesli do blízkeho kanála, kde ju dali do vody. Následne ten istý deň bol obžalovaný konfrontovaný s výpoveďou obžalovaného Lachmanna, načo tento povedal, že je to klamstvo.

Na začiatku výsluchu dňa 2.10. 1981/obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že sa pridržiava predchádzajúcich výpovedí. Beďač sa tváril neutrálne ale aj on poškodenú znásilnil. Iniciátor bol Kocúr.

Dňa 27.10 1981/obhajca prítomný/ obžalovaný vypovedal zhodne ako v predchádzajúcich usvedčujúcich výpovediach s tým, že poškodená bola zviazaná po znásilnení a ústa jej boli zviazané vreckovkou. Brázda doniesol deku, do ktorej poškodenú zabalili.

Dňa 8.12.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že odvoláva všetky výpovede. K týmto ho viedol strach, pri konfrontáciách nemohol klásť otázky. Vyšetrovatelia mu hovorili, že môže dostať aj trest smrti. Impulzom pre doznanie bol výsluch pred 27.8.1981. Výpovede si vykonštruoval. Skutky, ktoré sú mu kladené za vinu nespáchal.

Na hlavnom pojednávaní v dňoch 17.6.1981 obžalovaný poprel spáchanie skutkov. Uviedol, že kritického dňa bol spolu s Čermanom a Francúzskami sestrami Cohenovými na diskotéke v Unic klube. Bola tam svedkyňa Beňová, Tokár, Rudolf Gallo. Boli tam asi do 23.30 hod, kedy odišli do Lamača V Lamači bola Marcela Bonová. Boli ešte hore a zabávali sa, čo ju vyrušilo. Jeho doznávajúce a usvedčujúce výpovede z prípravného konania sú nepravdivé, vznikli pod psychickým nátlakom. Psychický nátlak trval počas vyšetrovania už od roku 1978, kedy rovnako vypovedal o tom, že skutok nespáchal. Ostatných obžalovaných krivo obvinil, pričom pôsobil na neho aj spoluväzeň na cele Ivan Fagan. Vyšetrovatelia mu tvrdili, že sa už ostatní priznali, všetko to zhodia na neho, ak nebude vypovedať. Dňa 18.8. 1981 doplnil svoju výpoveď v tom smere, že zastrašoval ho vyšetrovateľ Lamačka, ktorý mu hovoril, že má šance desať ku jednej, že jeho obhajoba je vyvrátená. Mal strach, že dostane trest smrti. Náčrtok ho donútil kresliť Fagan. Pokiaľ náčrtok zodpovedá skutočnosti je to náhoda. Pokiaľ vo výpovedi uviedol výslovne, že vypovedal bez nátlaku, odpovedal tak, lebo to vtedy nepovažoval za závažné.

Na hlavnom pojednávaní dňa 14.5.1991 obžalovaný zotrval na svojich obhajobných tvrdeniach. Zúčastnil sa dňa 9.7.1976 diskotéky v Mlynskej doline spolu s obžalovaným Čermanom a sestrami Cohenovými. Na diskotéke stretol Benová,

Tokára, Gallu, Potockého, Urbánka, Škrobánka avšak, nevie, kedy títo odišli Oni odchádzali s Čermanom a Francúzkami spoločne o 23.30 hod, nevie či autobus alebo taxi Asi o 030 hod boli v Lamači. Ešte sa bavili. Na druhý deň prišli jeho rodičia. Na priváte na Varínskej býval do mája 1976, kľúče riadne odovzdal.

Priznávajúce výpovede sú celé vymyslené, len prikyvoval vyšetrovateľom.. Spoluväzeň Fagan, ho škrtil, bolo mu hrozené trestom smrti. Vyšetrovateľ mu navrhol, že bude svedkom. Pri výsluchu 26.8. 1981 mu mykali stoličku a naznačovali údery karate. To sa dialo predtým ako prišiel obhajca. Spoluväzeň Fagan vymohol na ňom aj písomné priznanie.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.9.2003 obžalovaný opätovne popieral spáchanie žalovaných skutkov. Uvádza obhajobné tvrdenia v podstate zhodne ako na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach. Uviedol, že bol dvakrát zadržaný v roku 1978. Na diskotéke bol spolu Čermanom a sestrami Cohenovými. Stretol Tokára a Beňovú. Odišli okolo polnoci.

Pokiaľ ide o výpovede v prípravnom konaní, výpoveď 17.6.1981 bola po dvojdňovom zadržaní. Bolo mu povedané, že ak bude vypovedať pekne tak ho pustia, preto sú tam vsuvky, ktoré nie sú v súlade s pravdou. Ide o stretnutie s Brázdom na kúpalisku v Nitre. Rovnako aj o stretnutie s Brázdom a Zimákovou na diskotéke. K výpovedi 18.6.1981 obžalovaný uviedol, že vyšetrovateľ Pálka mu povedal, že potencionálnym páchatelom mohol byť Brázda.

V roku 1981 mu vyšetrovatelia ponúkali úlohu svedka Výpoveď 27.8. 1981 bola vynútená, nepravdivá. Výsluch bol deň predtým, zápisnica za účasti advokáta sa robila na druhý deň. V ďalšom obžalovaný opakoval pôsobenie Fagana na cele. Doznávajúce výpovede sú nepravdivé a vynútené. Vyšetrovatelia ho nútili priznať sa aj k znásilneniu poškodenej aj k vražde.

Obžalovaný Juraj Lachmann

Obžalovaný Lachmann bol zadržaný dvakrát a to 23.6.1981, 25.6. a 26.6.1981 a dňa 6.7.1981, kedy bol vzatý do väzby. Obvinenie proti nemu bolo vznesené pre trestné činy podľa § 231 ods. 1, 2, § 241 ods. 1 vo forme pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/, a pre trestný čin podľa § 219 Tr. zák. 8.7.1981. Obhajca JUDr. Štefan Detvai bol obžalovanému ustanovený 8.7.1981.

Obžalovaný bol v prípravnom konaní podľa zápisníc 17 krát vypočutý. Z dôvodu rozpornosti medzi týmito výpoveďami považuje súd za potrebné týmito sa v rozsudku podrobnejšie zaoberať.

Pri výsluchu dňa 8.7.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný poprel, že by sa dopustil trestných činov, ktoré sú mu kladené za vinu, pripustil, že sa zúčastnil diskotéky v Mlynskej doline, na ktorú sa dostal pravdepodobne autom spolu s Romanom Brázdom. Avšak toto nevie naisto. Na diskotéke stretol známych z Nitry, boli tam Andrášik, Brázda, Čerman, Okenka, Kocúr, Bedáč, Dubravický. Čerman tam mal nejaké dve Francúzky. Brázda mu požičal auto, aby išiel niekoho odvieť. Cestu mu ukazoval Dubravický, uviedol, že má dojem, že to boli Francúzky. Po

návrate na diskotéku tam ostal ešte asi hodinu. Je pravdepodobné, že išiel do auta spolu s Beďačom. Išli na privát, niekde v okolí hotela Bratislava. Išlo o privát Andrášika a Čermana. Na priváte bol Andrášik, Čerman, Brázda, nespomína si či tam bol Kocúr, musel tam byť aj Dubravický. Nespomína si, či tam boli ženy. Spal až do rána, medzi 8.00 a 9.00 hod. ho niekto zobudil. Prehlásil, že o vražde, znásilnení nič nevie. Počas večera mohol vypiť asi 2 litre vína.

Pri výsluchu dňa 9.7.1981 /obhajca prítomný/ vypovedal, že vypil v priebehu celého dňa 1 - 2 litre vína, opísal miesto, kde sa mal nachádzať privát, ako aj jeho zariadenie, uviedol, že čo robil na priváte a čo robili ostatní si nevie spomenúť. Bol unavený a išiel spať. Čo sa týka znásilnenia, absolútne vylúčil, že by niečo také videl alebo sám vykonal. Pri zápisnici je nákres.

Pri výsluchu dňa 10.8.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný vypovedal, že bol 9.7.1976 na diskotéke. Do Bratislavy išiel autom, ktoré šoféroval Roman Brázda. V aute bol Okenka a Kocúr aj niekto ďalší, ale nevie kto. Na diskotéke bol Brázda, Okenka, Kocúr, Dubravický, Beďač a musel tam byť aj Čerman a Andrášik. Cez diskotéku raz odišiel na krátku dobu spolu s Dubravickým odvieť dve dievčatá. Uviedol, že počul všeličo, že to mohli byť aj Francúzky. Spolu s Dubravickým sa potom vrátili na diskotéku. Z diskotéky išiel na aute Beďača, ktorý mal Fiat 600. Na priváte blízko hotela Bratislava bol Brázda, Beďač, Andrášik, Čerman, Kocúr a mohli tam byť aj iné osoby. Čo sa tam dialo, k tomu nič nevedel povedať. Odišiel naspäť s Pavlom Beďačom. Ale to si nebol celkom istý. Žiaden trestný čin nespáchal.

Pri výsluchu 13.7.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že je nevinný, uviedol, že si spomenul na nejaké maličkosti a to na stôl, pri ktorom sedeli na diskotéke, nevie prečo ho ostatní obvinení uvádzajú ako spoločníka.

Dňa 17.7.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný dospel k záveru, že nevie nič k veci povedať a necíti sa byť vinným.

Dňa 30.7.1981 /obhajca prítomný/ pri výsluchu obžalovaný odpovedal na otázky, ktoré boli formulované z výpovedí obžalovaných Kocúra a Brázdu, pričom uviedol, že sa žiadnej ženy nedotkol, že musel na priváte spať, žiadnu šnúru nedoniesol ani nikoho nezvážoval. Nič nespravil.

Pri výsluchu dňa 3.8.1981 obžalovaný uviedol, že počas diskotéky odvážal na Brázdovom aute dve Francúzky z diskotéky. Potom išli na privát, žiadna osoba, teda žena, ktorá by javila nejaké známky násilia na priváte a v miestnostiach, kde sa zdržiaval nebola. On išiel spať a ráno medzi 7.00 a 8.00 hod. vstal a videl ostatných ležať oblečených na posteli. Potom všetci povstávali. Uviedol, že obžalovaný Kocúr mu na jeseň 1976 hovoril, že niečo odporné spravil. Uviedol, že na priváte spal.

Pri výsluchu 6.8.1981 sa obžalovaný vyjadroval k listu, ktorý poslal Tiborovi Jakubíkovi s tým, že chce od neho aby mu potvrdil nejaké skutočnosti.

Pri výsluchu 7.8.1981 /bez obhajcu/, ktorý bol vykonaný na základe žiadosti obvineného a obhajca o jeho konaní nebol vyrozumený, obžalovaný uviedol podrobnosti o rozhovore s Kocúrom. Obžalovaný Kocúr mu mal v lete 1976 v Nitre v hoteli Stalingrad povedať, že spravil niečo strašne odporné, povedal mu, že zabil jednu ženu a že tam bol dokonca aj obžalovaný Lachmann, že to bolo na tom priváte.

Obžalovaný uviedol, že na priváte videl medzi mužmi ženu, ktorá sedela na gauči v rohu. Nevylúčil ani okolnosť, že tam bola aj ďalšia žena.

Pri výsluchu dňa **13.8.1981** /bez obhajcu/ obžalovaný uviedol, že chce doplniť svoju výpoveď a vypovedať úplnú pravdu. Na priváte boli dve dievčatá. Jedno z dievčat poznal z videnia z Nitry. Všimol si, že začali to prvé dievča pri nej sediaci obchytkávať, pričom ona sa slovne bránila. Potom si začali na to dievča viac dovoľovať a obťažovali ju. Potom mu Brázda povedal, aby išiel pre špagát do kúpeľne. Tam našiel v kúpeľni šnúru na prádlo, zobral ju do izby. Mal vtedy už viac vypité. Brázda zobral šnúru a videl, ako to dievča tlačili k zemi. Bol z toho celý vyplašený, hnusilo sa mu to a odišiel do druhej izby, kde nebol nikto. Tam si ľahol do postele. Za chvíľu tam vošla dievčina z Nitry s nejakým mužom. Robil sa, že spí. Títo sa tam milovali. Nejako sa ukludnil a zaspal. Zobudil ho Beďač. Sadol si do auta Beďača a opätovne zaspal. Keď sa v Nitre zobudil, tak v aute už bol len Beďač. Dvakrát sa mu stalo v novembri 1976 a medzi Vianočnými sviatkami, že sa mu niekto vyhrážal. V roku 1977 mal na kapote auta položený kameň a na druhý deň našiel lístoček, na ktorom bolo napísané, aby mlčal. V roku 1980 pri prechádzke padol vedľa neho kvetináč. Na to mal telefonovať, že keď nebude mlčať, nabudúce to bude presnejšie. Keď sa pýtal Kocúra, čo za dievča bolo na priváte, Kocúr mu povedal, že ju uchytili z ulice. Pokiaľ niečo konal na priváte, teda doniesol šnúru, nevedel, na čo to chcú použiť. Svoju výpoveď doplnil, že po zviazaní dievčaťa jej Kocúr dal na ústa vreckovku, aby nekričala. Potom dievča tlačili na zem a začali ju vyzliekať. Boli pri tom Brázda, Kocúr, Andrášik a Čerman, ale obžalovaný už odišiel do druhej izby.

Dňa **14.8.1981** /obhajca neprítomný/ obžalovaný uviedol, že po diskotéke prišiel na privát Čermana na aute spolu s Beďačom a Dubravickým. Tam už bol Andrášik, Čerman, Brázda, Kocúr a dve dievčence. Doznal, že priniesol šnúru na prádlo z kúpeľne. V ostatnom vypovedal zhodne ako v predchádzajúci deň. Výpoveď zmenil v tom, že ho zobudil Dubravický a Dubravický mu povedal, aby si vytiahol nejaký lístok, niečo sa tam losovalo. Neprikladal však tomu žiaden význam.

Pri výsluchu **3.9.1981** /obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že nemá nič na doplnenie svojich predchádzajúcich zápisníc. Trvá na tom, že na priváte spal, z vozidla nevystúpil, spal celú cestu až do Nitry. Rovnako vypovedal aj pri výsluchu **7.9.1981** a **16.9.1981**.

Pri výsluchu **22.9.1981** /obhajca prítomný/ sa vyjadroval k výpovedi Brázdu tak, že nie je pravdou, že by mal pomer s dievčaťom. Uviedol, že sa jej nedotkol.

Pri výsluchu **27.10.1981** /obhajca prítomný/ uviedol priebeh deja podstatne zhodne, doplnil, že všetci piati okrem Beďača boli zhluknutí okolo dievčaťa, Beďač stál opodiaľ a hovoril im, aby nebláznili a nechali to dievča. Beďač sa potom venoval Zimákovej.

Na ďalšie zápisnice, ktoré sa nachádzajú v spise súd neprihliadol, pretože bol obžalovaný Lachmann **7.7.1981** vypočutý ako podozrivý a **23.6.1981**, **25.6.1981** a **26.6.1981** ako svedok, avšak bol v tom čase zadržaný. Išlo o výpovede pred vznesením obvinenia.

Na hlavnom pojednávaní 14.6.1982 obžalovaný uviedol, že necíti sa byť vinný, okrem toho, že poškodenej neposkytol pomoc, čo úprimne ľutuje. Uviedol, že spolu s Brázdom, Beňovou, Kocúrom, Okenkom a Dubravickým išli do Bratislavy, okolo poludnia sa stretli s Andrášikom a Čermanom v Omnii a tí povedali, že pôjdu večer na diskotéku a že majú na návšteve Francúzky. Spolu s Kocúrom a Okenkom išli autobusom do Mlynskej doliny, kde im Brázda cestou nejakých známych vybavil vstup. Pri stole sedeli Brázda, Andrášik, Čerman, Francúzky, Beďač, Dubravický a ešte jedno dievča – Vozárová. On potom odviezol Francúzky spolu s Dubravickým. Keď sa vrátil na diskotéku, rozhodli sa ísť na privát k Čermanovi. Išiel autom Beďača Fiat 600 žltej farby, ktoré mal Beďač zaparkované za rohom. V aute sedel aj Dubravický. Beďač poznal cestu, ale napokon aj trochu blúdili a dom našli podľa Brázdovho auta. Bolo tam aj jedno cudzie dievča. Prítomní sa správali k dievčaťu nezdvorilo. Andrášik jej držal ruky a Kocúr jej lial do úst víno. Brázda jej dohováraľ, ale ona chcela odísť na vlak. Andrášik s Čermanom ju vzali k sekretáru a Dubravický jej dal facku. Kocúr mal v ruke špagát, avšak nevie uviesť odkiaľ ho vzal. Andrášik s Brázdom jej zväzovali ruky. Začali ju vyzliekať.

V zápisnici o hlavnom pojednávaní je uvedené, že obžalovaný Lachmann sa na tomto mieste výpovede rozplakal. Beďač a on sa otáčali chrbtom. Dievča kričalo. Obžalovaný povedal Kocúrovi, či sa zošaleľ, čo robí. Obžalovaný uviedol, že sa na to nemohol pozeráť, vyšiel na poschodie, sadol si na posteľ a potom si ľahol. Do miestnosti prišiel Čerman s Vozárovou, s ktorou mal pomer. Obžalovaný si vzal deku a vankúš a ľahol si na koberec. Nevie sa presne vyjadriť, čo sa dialo potom, prebudil sa, až keď ho Dubravický kopol. Spolu s Dubravickým nastúpil do Beďačovho auta, kde nastúpil aj Čerman. Ďalej už nevie čo sa robilo, vyložili ho až v Nitre. Bol tam len Beďač. Potom obžalovaný vypovedal o rozhovore s Kocúrom a o vyhrážkach tak, ako vypovedal v prípravnom konaní. Pokiaľ ide o prinesenie špagátu, por. Lamačka mu povedal, aby vypovedal v prípravnom konaní, že špagát priniesol on, že predsa Kocúr je jeho kamarát, aby mu pomohol. Na otázky uviedol, že v Kráľovej v živote nebol a o žiadnej vražde nevedel.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.5.1991 obžalovaný uviedol, že nie je vinný zo žalovaného trestného činu, i napriek tomu, že sa snažil si spomenúť na kritické obdobie, nepamätá si kde vtedy bol ani v akej spoločnosti. Zo spoluobžalovaných sa priatelil s Ing. Kocúrom, poznal Brázdu, obžalovaného Čermana nepoznal vôbec ani svedkov Okenku, Urbánka, Vozárovú a Škrobánka, ostatných obžalovaných poznal iba z videnia. Na odstránenie rozporov medzi jeho výpoveďou a výpoveďami z prípravného konania a hlavného pojednávania v roku 1982 uviedol, že už dva týždne pred začatím trestného stíhania ho policajti zadržali a zavreli do priestorov ŠTB. Vyšetrovateľ Taliga sa mu vyhrážal a hovoril, že keď nebude rozumný, dostane 25 rokov alebo ho obesia. Bol umiestnený na celu s Janžetičom, ktorý ho nútil o veci rozprávať a fyzicky ho napádal. Bol na neho nasadený. Vyšetrovatelia na neho vyvíjali psychický nátlak. Chodil za nim aj

vyšetrovateľ Lamačka a hovorili mu, aby zotrval na výpovediach, lebo inak dostane prísnejší trest. Aj obhajca mu povedal, že ak zmení výpoveď nikto mu už neuverí. Neskôr na celu k nemu umiestnili Tibora Riga, ktorý bol odsúdený na trest smrti a ktorého sa bál. V prípravnom konaní ho vypočúvali dvaja vyšetrovatelia, jedným z nich bol vyšetrovateľ Lamačka. Najprv ho inštruovali bez zápisnice ako má vypovedať, a až potom sa konal výsluch za prítomnosti obhajcu s písomným vyhotovením zápisnice. To, že tvrdil, že v čase vraždy spal, si zvolil ako obranu, aby nikoho nemusel usvedčovať. V Mlynskej doline na diskotéke nikdy nebol. Dom na Varínskej vedel popísať preto, lebo ho tam zobrali vyšetrovatelia a mu ho ukázali. Ako má vypovedať, ho inštruovali vyšetrovatelia Taliga a Lamačka.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.9.2002 obžalovaný uviedol, že sa necíti byť vinný, popiera akúkoľvek účasť na čine a s celou vecou nemá nič spoločné. K dôvodom prečo tak urobil, vypovedal zhodne ako v roku 1991. Výsluchy sa konali bez zápisníc, v snahe doviesť ho k výpovediam. Prehrávali mu výpovede spoluobžalovaných. Mal konfidenta na cele Janžetiča, bol vydieraný, vyžadovali od neho usvedčujúce výpovede. Pokiaľ ide o moták pre Kocúra tento mu diktoval vyšetrovateľ Lamačka.

Obžalovaný Ing. František Čerman

Obžalovaný bol zadržaný 15. 6. 1981 o 22. 00 . Obvinenie bolo proti obžalovanému Čermanovi vznesené podľa § 231 ods.1, ods.2 § 219 Tr.zák. dňa 16. 6. 1981 , obhajca bol obžalovanému Čermanovi ustanovený dňa 16. 6. 1981 dňa 26.6.1981 bol na plnú moc vzatý obhajca JUDr. Vojtech Rampásek. Obžalovaný bol v prípravnom konaní podľa zápisníc nachádzajúcich sa v spise vypočutý 22 krát. Pokiaľ ide o jeho účasť na skutkoch, pri výpovediach spáchanie skutkov poprel.

Pri výsluchu 16.6.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že v kritický čas keď sa mal čin odohrať bol prítomný spolu s Milanom Andrášikom a sestrami Cohénovými na tanečnej zábave v Mlynskej Doline. Po zábave sa všetci spoločne vrátili do Lamača do bytu Andrášika kde bola jeho snúbenka Marcela Bonová. V byte bol za prítomnosti týchto osôb asi do 8. 00 hod. kedy odcestoval spolu s Bonovou autobusom ČSAD do Nitry. Podrobne opísal čo robil od 4.7.1976. Uviedol, že Francúzky boli vo štvrtok v Prahe a vrátili sa vlakom vo štvrtok večer. On ich čakal spoločne s Andrášikom na stanici. V piatok išiel do roboty, pričom s Francúzkami ostala Marcela Bonová. Potom boli na priváte na Gajovej, kde v tom čase býval, kde si uvarili na večeru špagety. Z privátu odišli do Lamača, medzi 19- 19.30 hod. Medzi 20- 21. 00 hod. prišiel do bytu Milan Andrášik a dohodli sa , že sa pôjdu zabaviť do UNIC- klubu. Bónová s tým nesúhlasila. Do Mlynskej doliny išiel teda s Andrášikom a Francúzkami, pričom Bonová ostala v Lamači. Po príchode zistili, že lístky sú vypredané. Andrášik sa dostal nejako dnu a potom behom štvrť až pol hodiny sa dostal dnu sa aj on s Francúzkami. Na diskotéke sme tancovali spoločne s Francúzkami Presne nevedel udať kde sedeli, lebo na diskotéke boli ešte raz

v stredu. Zo známych osôb si pamätal na Naďu Beňovú. Domnieval sa, že na diskotéke bol aj Tokár a Hlavanda. Uviedol, že nemôže potvrdiť, že v klube videl Romana Brázdu, avšak po určitých úvahách to pripustil. Na otázku pripustil, že na diskotéke dostal pohár s vínom od Andrášika, pripustil, že Francúzky mohli tancovať aj bosé a výstrednejšie. Na otázku či bol na diskotéke Kocúr, Urbánek, Škrovánek alebo Zimáková /teraz Barčíková / obžalovaný uviedol, že prítomnosť Kocúra môže pripustiť len za okolností ak tam bol Brázda. Urbánka Škrobánka nepozná, či bola na diskotéke Zimáková /teraz Barčíková / nevie. Z diskotéky odchádzali asi o 23.30 hod. spolu s Andrášikom a s Francúzkami. Predpokladá, že autobusom a do Lamača sa dostali buď taxikom alebo autobusom. Obžalovanému bol predložený fotoalbum na ktorom spoznal Brázdu, Dubravického, Bedáča, Tokára, Kocúra, Zimákovú /teraz Barčíková / avšak nevedel sa vyjadriť okrem účasti Tokára o účasti ostatných na diskotéke jednoznačne.

Na týchto tvrdeniach zotrval aj pri výsluchu dňa 18.6.1981/bez obhajcu, ktorý sa vykonal podľa zápisnice na žiadosť obžalovaného /. Uviedol svoje úvahy, ktoré urobil na základe poznatkov, ktoré sa dozvedel od vyšetrovacích orgánov dňa 16. 6. 1981 resp. z viacerých vyšetrovaní z roku 1978. Uviedol, že po diskotéke žiaden alkohol nezháňali, výpoveď Andrášika je nepravdivá. Pripustil, že z diskotéky mohli odísť aj autom avšak túto okolnosť si nepamätá. Ďalej pripustil, že z diskotéky mohli odísť ešte pred jej úplným záverom. V prípade, že by bol na diskotéke Brázda, triezvy, mohlo sa stať, že ho Andrášik požiadal o odvoz. Ďalej uviedol, že v prípade, že by bola v aute aj neznáma osoba, čin mohol spáchať iba Brázda. Žiadal aby boli vypočuté obe Francúzky a priniesli so sebou fotografie a diapozitívy z návštevy a aby bola vypočutá aj Marcela Bonová, ktorá v čase výsluchu bola jeho manželkou.

Pri výsluchu 18.6.1981 poobede /obhajca prítomný/ obžalovaný opätovne poprel účasť na skutkoch a uviedol, že na zábave v Mlynskej Doline bol ešte raz 14.7.1976.

Pri výsluchoch 20.6.1981, 24.6.1981, 25.6.1981, 30.6.1981, ktoré boli vykonané za účasti obhajcu, obžalovaný popieral spáchanie skutku a zotrval na predchádzajúcich tvrdeniach. Doplnil výpoveď v tom smere, že poškodený Cervanovú nikdy nevidel a na priváte na Varínskej ulici býval do marca 1976 a v júni 1981 kľúče od tohto privátu nemal. Pri výsluchu 6.7.1981 bol obžalovaný konfrontovaný z výpoveďami svedkov a uviedol, že na žiadnu prípravu na žúr si nepamätá, zo zábavy išiel rovno do Lamača. Na incident z konania diskotéky si nepamätá. V jeho prítomnosti sa neodohrало žiadne vťahnutie do auta.

Pri výsluchu 7.7.1981 /obhajca prítomný/ uviedol, že na priváte na Varínskej prišiel v čase keď tam býval dva až trikrát Roman Brázda.

Pri výsluchu 13.7.1981 /obhajca prítomný/ opätovne žiadal, vykonať dokazovanie výsluchmi Francúzok. Pri tomto výsluchu mu bolo doručené vznesenie obvinenia aj pre trestný čin znásilnenia spolupáchatelstvom podľa § 9 ods.2 § 241 ods.1 Tr.zák. pričom uviedol, že žiadneho takéhoto činu sa nedopustil.

Pri výsluchu 17.7.1981 /obhajca prítomný/ boli obžalovanému uvedené časti výpovedí Brázdu a Kocúra, pričom obžalovaný uviedol, že tieto tvrdenia nie sú pravdivé.

Pri výsluchu 30.7.1981 /obhajca prítomný/ si obžalovaný pripravil poznámky k príprave listu pre Francúzky a žiadal aby tieto boli vypočuté. K výpovedi obžalovaného Brázdu a Kocúra, ktorých časti mu boli čítané, uviedol, že je to absolútna lož. Nebol na žiadnom priváte a išiel rovno do bytu Milana Andrášika.

Pri výsluchu 28.8. 1981 /bez obhajcu/ uviedol, že na zábave v Mlynskej Doline boli okrem Francúzok a Andrášika aj Dubravický, Kocúr, Brázda a Nadežda Beňová, ktorú dobre pozná. Uviedol, že pokiaľ v predošlých výpovediach neuvádzal presne prítomnosť niektorých osôb, bolo to spôsobené tým, že bol pri vyšetrovaniach rozrušený hlavne tým, že mal veľký strach čo sa deje s jeho manželkou, ktorá bola vo vysokom štádiu tehotenstva. Takisto tomu bolo aj v roku 1978. Uviedol, že jeho neistota bola spôsobená aj tým, že v tom období bol viackrát na zábave. Z diskotéky odišli tesne pri konci zábavy. Andrášik bol s nimi len chvíľu zo začiatku, avšak odišiel zo zábavy s nimi. Uviedol, že má dojem, že s Francúzkami tancoval aj Dubravický. Na záver objavil pri vchode do sály Andrášika, ktorý mal trochu vypité a keď sa ho pýtal kde bol odpovedal niečo v tom zmysle, že zobrali nejakú dobrú kočku a mali s ňou pomer, čo opísal vulgárnejšie. Zdal sa mu rozrušený a pošepkal mu, že ju museli odstrániť. Vtedy to bral ako vystatovanie a výmysly. Potom odišli spoločne do Lamača.

Uviedol, že od tej doby chodieval Andrášik domov dosť často podnapitý a počas vyšetrovania v roku 1978 mu stále pripomínal, že bol na diskotéke stále s nimi. Ďalej sa obžalovaný vyjadril ku konfrontácii s Jurajom Lachmannom, tak že si pripomenul, že tento bol pravdepodobne pri jednom rozhovore v čase niekedy po tej zábave. O tomto vypovedal v roku 1978. Na otázku koho myslel, že Andrášik povedal, že zobrali nejakú kočku, okrem Andrášika obžalovaný uviedol, že myslel na Brázdu, Kocúra a Lachmanna. Ďalej uviedol, že z diskotéky odchádzali do Lamača na Brázdovom aute, ktoré riadil Lachmann a viezli sa v ňom dve Francúzky, Andrášik a Dubravický. Lachmanna navigoval Andrášik.

Pri výsluchu 1.9.1981 /obhajca prítomný/ boli obžalovanému kladené otázky z výpovedí obžalovaného Andrášika, Lachmanna a Zimákovej /teraz Barčíková /. Obžalovaný k týmto uviedol, že počas diskotéky sa nikde nevzdával a do Lamača ich dovezli Lachmann a Dubravický. Pokiaľ si mal preverovať privát na Varínskej uviedol, že v tom čase tam už nebýval a nemal na to dôvod. Výpoveď svedkyne Zimákovej /teraz Barčíková / je nepravdivá. Nebol prítomný na žúre. Obžalovaný ďalej doplnil, že niektoré detaily vo výpovedi 28.8.1981 uviedol z toho dôvodu, aby bol Andrášik nútený vypovedať pravdu o účasti na čine.

Pri výsluchu 3. 9.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že pokiaľ bol konfrontovaný s Brázdom kde uviedol, že boli na priváte na Varínskej urobil tak preto lebo bol v domnení, že sa to od neho chce, že má pomôcť usvedčiť páchatelov a vyprovokovať eventuálneho páchatelä k doznaniu. Uviedol, že nie je pravda, že by odišiel bez Francúzok. Na priváte na Varínskej nebol.

Pri výsluchu 7.9.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný odmietol výpovede obžalovaného Andrášika a Zimákovej /teraz Barciková /, prehlásil, že je nevinný a v jeho prítomnosti nedošlo k žiadnemu trestnému činu. Toto zopakoval aj pri výsluchu 8.9.1981.

Pri výsluchu 10.9.1981 / obhajca prítomný/ uviedol, že nemôže tvrdiť, že Andrášik po diskotéke bol s ním v Lamači avšak určite vie, že ráno spal v kuchyni o 8.00 hod.

Pri výsluchu 16.9.1981 /obhajca prítomný/ doplnil výpoveď v tom smere, že si na večer dobre nepamätá, lebo nemal na to žiaden dôvod a len na základe predpokladu, že s Andrášikom prišiel na diskotéku tvrdil, že sa stále bavil v jeho spoločnosti. Myslel si, že pomôže vyšetrovaniu, je nevinný.

Pri výsluchu 13.11.1981 /obhajca prítomný/ uviedol, že už si prestal byť istý, že sa Andrášik s nimi vrátil do Lamača.

Pri výsluchu 8.12.1981 /obhajca prítomný/ uviedol, že nie je správny údaj, že býval na Varínskej do 31.5.1976, býval vtedy na Gajovej. Duplikát kľúčov nemal dôvod si urobiť. 9.7.1976 do bytu nevošiel ani sa žiadneho násillia nedopustil.

Na hlavnom pojednávaní dňa 16.6.1981 obžalovaný uviedol, že sa necíti byť vinný zo žalovaných skutkov. Dňa 9.7.1976 bol spoločne s obžalovaným Andrášikom a sestrami Lýdiou a Sylviou Cohen na zábave v internáte v Mlynskej Doline. Na zábavu prišli asi o 21.00 a čakali asi 15 minút kým Andrášik vybavil vstup do sály. Obžalovaný sa venoval Francúzkam, veľmi si nevšimol okolie. V priebehu diskotéky si spomenul len na prítomnosť Benovej, inak sa na priebeh diskotéky nepamätá aj keď na to bol v priebehu roka 1978 a neskôr veľa krát vypočúvaný. Uviedol, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Od apríla 1976 po vysťahovaní sa v byte Turčanovej na Varínskej nebol. Uviedol, že sa nepamätá na žiaden rozhovor so Zimákovou o tejto veci. V čase kedy sa mal stať skutok mal privát na Gajovej ulici. On z diskotéky išiel do Lamača, kde býval vtedy Andrášik. Tam býval cez prázdniny s vtedajšou snúbenkou Marcelou Bonovou. Na diskotéke bol asi do 23 - 23.30 hod. Vrátili sa spolu do Lamača všetci štyria, to je Andrášik aj sestry Cohenové. Na spôsob dopravy z diskotéky si už nepamätá.

Pokiaľ bol žiadaný aby odstránil rozpory vo výpovediach z prípravného konania, obžalovaný uviedol, že ako bol vzatý do väzby v júni 1981, manželka bola tehotná a nemohol sa sústrediť. Potom bol preložený na celu recidivistov v počte od 3 do 5, ktorý mu dávali rady, nevedel si to vysvetliť a začal si v dôsledku straty orientácie vymýšľať. Uviedol, že od roku 1978 cíti iba samé vyhrážky, že sa bude triasť i s Andrášikom. Pri výsluchoch mu povedali, že Andrášik vypovedal niečo iné preto začal i on klamať, že tak prinúti Brázdu aby povedal pravdu. Po skončení konfrontácie s Brázdou bol za nim znalec - psychiater MUDr. Vražda, s ktorým sa radil, čo má robiť a tento mu poradil, hovoriť len pravdu. V zápätí preto odvolal svoje výpovede. Pokiaľ ide o sestry Cohénové tieto prišli v nedeľu priamo do Nitry, v pondelok potom odcestovali do Bratislavy a so snúbenkou sa im striedavo venovali. Bývali na internáte a medzitým boli 2 dni v Prahe. Na otázky obžalovaný

uviedol, že pokiaľ ide o prítomnosť ďalších Nitrančanov na zábave toto pripustil ale nie je si celkom istý. Na otázku či boli Francúzky niečím pozoruhodné uviedol, že neboli výstredne oblečené. Boli obuté v šľapkách, tančili aj spolu aj bosé. Pokiaľ ide o zmenené výpovede ohľadom odchodu z diskotéky uviedol, že to boli iba domnienky. Na otázku aby vysvetlil pochybnosť, či si nepomýlil piatok so sobotou alebo štvrtok s piatom, uviedol, že si to nepletie lebo vo štvrtok 8.7.1976 večer Francúzky prišli z Prahy, priniesli nejaké darčeky aj manželke a boli dlhšie hore a manželka /Bonová/ sa vtedy ešte nehnevala.

Po skončení výsluchu obžalovaného Čermana obžalovaný Lachmann k jeho výpovedi uviedol, že Čerman bol tiež na Varínskej ulici a pri odchode odtiaľ nasadol do Beďáčovho Fiatu 500.

Na to bola na hlavnom pojednávaní urobená konfrontácia medzi obžalovaným Lachmannom a Čermanom, kde Lachmann usvedčoval obžalovaného z účasti na skutku pričom uviedol, že nemôže povedať, že by sa obžalovaný Čerman choval násilne k poškodenej ale iba pri násilí ostatných sa pozeral von.

Obžalovaný Čerman zotrval na svojich tvrdeniach. K dodatku výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že má pochybnosť či v piatok 9.7.1976 boli na zábave, pričom podľa jeho názoru sa Francúzky vrátili z Prahy už v stredu večer, ďalej uviedol, že svedok Tokár hovoril o malej návštevnosti, on si však pamätá, že keď išli na zábavu nebolo tam vôbec miesto a museli čakať kým sa niečo uvoľní.

Na hlavnom pojednávaní 15.5.1991 obžalovaný uviedol, že žalovaný skutok nespáchal. Dňa 9.7.1976 bol v práci pričom v obedných hodinách prišli za ním Francúzky a jeho bývalá manželka /Bonová/, hovorili o strate fotoaparátu. Potom išli na privát na Gajovu, kde si varili špagety, ktoré sa nevydarili. Večer išli do Lamača k Andrášikovi kde boli ubytované. Z Lamača odišli okolo 20.00 hod. spoločne s Andrášikom a Francúzkami na zábavu do Mlynskej doliny. Manželka /Bonová/ ostala doma. Vstup vybavoval svedok Hlavanda alebo Tokár. Pri stole sedeli iba štyria. Na diskotéke sa zdržali asi do konca a išli priamo do Lamača ale už si nepamätá či autobusom alebo taxíkom. Ich príchod zaregistrovala aj Bonová. Rozprávali sa asi do tretej a potom išli spať. Ráno spolu s Bonovou odišli do Nitry autobusom. Na diskotéke boli s Francúzkami aj 14.7.1976. Na diskotéke nevidel nikoho so spoluobžalovaných a ani svedkov Urbánka, Škrobánka, Okénku a Vozárovú - Zimákovú /teraz Barčíková / V čase skutku poznal iba Brázdu a Andrášika. Svedkov Urbánka, Vozárovú - Zimákovú /teraz Barčíková /, Škrobánka a Okénku vôbec nepoznal.

Keď bol obžalovaný vyzvaný aby odstránil rozpory s výpoveďami v prípravnom konaní uviedol, že počas vyšetrenia bol naňho robený nátlak, bolo mu hrozené trestom smrti. K stresu prispelo aj to, že manželka bola tehotná. Nátlak na neho vyvíjali aj znalec Dobrotka. Spolusediaci na cele Štefan Rigo ho zbil. Spoluväzni ho informovali aj o zmenách vo výpovediach. Fyzický nátlak na neho vyvíjaný nebol avšak psychický nátlak na neho vyvíjal vyšetrovateľ Hanko, ktorý mu povedal nech sa obesí, vyšetrovateľ Šimek, ktorý mu povedal, že manželku a deti už

neuvidí. Pokiaľ ide o konfrontáciu s Lachmannom uviedol, že predpokladal, že Lachmann nebude klamať. Pokiaľ pred začatím trestného stihania uvádzal meno Kocúr nešlo o spoluobžalovaného ale s osobou, ktorá má takúto prezývku.

Na hlavnom pojednávaní 12.9.2002 obžalovaný uviedol, že obžaloba sa nezakladá na pravde, poukázal na podrobné vyjadrenia na predchádzajúcich pojednávaniach ako aj na vyjadrenie v odvolaní proti rozsudku, kde podrobne opísal konanie jeho a jeho rodiny v kritickom čase. V čase od 4.7. do 15.7. 1976 mal na návšteve dve Francúzky Lýdiu a Sylviu Cohen, ktorým sa s výnimkou dvoch dní, kedy boli v Prahe venoval. Celý čas boli spolu. Pokiaľ mal odstrániť rozpory medzi výpoveďami v prípravnom konaní uviedol, že v tomto období mali na celách rôznych recidivistov, ktorý im prinášali rôzne informácie. Tak v čase konfrontácie s Brázdou bol uňho na cele Štefan Rigo a Štefan Bertok, ktorí o všetkom vedeli. Znalkyňa psychiatricka Mokrášová ho presvedčila, že by bolo lepšie sa brániť tak, že pripustí, že bol na priváte. Doslovne mu povedala, že sedem svedkov ho usvedčuje a nech si zväži, či by bolo lepšie sedieť za znásilnenie ako za vraždu. Pri výpovediach a konfrontáciách, kde pripustil nejaké konanie išlo z jeho strany o situačnú reakciu pod nátlakom zo všetkých strán. Pokiaľ ide o fyzické násilie, išlo o menšie násilie. Po konfrontácii bol zbitý Štefanom Rigom, lebo už odmietol hovoriť o prípade. Násilie na cele bolo takého druhu, že ho zbili ako malého chlapca, potom Rigo zabúchal na dvere a dali ho inde. Uviedol, že sa domnieva, že mu boli dané nejaké drogy alebo bolo na neho nejakým inak psychicky pôsobené, lebo 3 týždne nebol normálny.

Obžalovaný Stanislav Dubravický

Obžalovaný Stanislav Dubravický bol zadržaný 23.7.1981 Vznesené obvinenie bolo obžalovanému pre trestné činy podľa § 241 ods.1 Tr.zák. a § 219 Tr.zák. 23.7.1981. Obhajca bol obžalovanému ustanovený 23.7.1981 a zároveň 23.7.1987 prevzal JUDr. Alfonz Langer plnú moc na zastupovanie obžalovaného. Obžalovaný bol v priebehu prípravného konania 9 krát vypočutý pričom pri svojich výpovediach spáchanie skutku poprel.

Pri výsluchu dňa 23.7.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že nie je vinný, na priváte nebol, ničoho sa nedopustil. Uviedol, že nevie uviesť či to bolo 9.7.1976 alebo iný deň kedy bol v Bratislave s Romanom Brázdou, Naďou Benovou, kde neskôr stretol Milana Andrášika a Františka Čermana. Odchod do Bratislavy bol motivovaný návštevou Beňovej v Mlynskej Doline. On sa zviezol do Bratislavy z Nitry s tým, že sa stretne s kamarátmi. Myslí si, že išli na diskotéku do Mlynskej doliny a tam mu mal niekto povedať, že Brázda je opitý. Vo vestibule stretol Andrášika, ktorý mu hovoril, že Francúzky majú nejaké problémy s batožinou. Nevie povedať či na diskotéke bol Čerman a Beňová. On na diskotéke nebol, pohyboval sa vo vestibule. Na odchod si nepamätá. V Bratislave bol s Romanom Brázdou na jeho aute iba raz, mal poľský fiat bledej farby. Kedy odchádzali a kam z diskotéky uviedol, že nevie. Pripúšťa, že sa mohol rozprávať s Vierou Zimákovou/teraz

Barčíková /. Poprel, že sa zúčastnil odvezenia Cervanovej na nejaký privát, že by sa zúčastnil jej znásilnenia tiež poprel, že by ju usmrtil. Toto tvrdí s istotou.

Pri výsluchu 28.7.1981 /obhajca neprítomný/ obžalovaný pripustil, že mohol ísť s Brázdou a Beňovou 9.7.1976 do Bratislavy, že bol na internáte v Mlynskej Doline a že mu niekto hovoril, že Brázda je opitý. Vo vestibule sa stretol /obrysne/ s Andrášikom, Čermanom a Zimákom. Iné osoby si nespomína .

Pri výsluchu 31.7.1981 /obhajca neprítomný/ obžalovaný uviedol, že si chcel počas diskotéky požičať od Brázdu kľúče od jeho auta nakoľko chcel odvieť dve ženy, mohli to byť Francúzky, ktoré boli na diskotéke s Čermanom a Andrášikom. Brázda mu kľúče nedal, povedal nech šoféruje niekto iný. Niekto navrhol Lachmanna, ktorý išiel s ním s dvomi dievčatami , ktoré mohli byť Francúzky a viezol ich do Lamača v Bratislave ale na koho byt nevie.

Pri výsluchu 12.8.1981/obhajca neprítomný/ obžalovaný pripustil odvoz Francúzok do Lamača. Poprel účasť na trestnom čine. Poprel účasť na priváte .

Rovnako vypovedal aj pri výsluchu 13.8.1981/obhajca neprítomný/

Pri výsluchu 27.8.1981/obhajca neprítomný/ bol obžalovaný konfrontovaný s tvrdeniami ostatných obžalovaných. Uviedol, že do Bratislavy prišiel na Brázdovom aute s Beňovou. Uviedol, že nevie príchod objasniť, nenachádza príčinu vzdialiť sa z internátu. V iných výsluchoch mu bolo povedané, že pýtal kľúče na odvoz Francúzok, bolo mu oznámené, že išiel s Lachmannom. Vyjadril sa , že nemá na to žiadne spomienky, to že bol na priváte môže byť reálne ale aj nemusí byť.

Pri výsluchu 2.9.1981/obhajca neprítomný/ obžalovaný uviedol, že stále trvá na tom , že si nemôže rozpomenúť na okolnosti v kritickom čase. Obžalovaný bol konfrontovaný s výpoveďou obžalovaného Andrášika v ktorej ho Andrášik usvedčoval na účasti na skutkoch. Obžalovaný uviedol, že pripustil, že by mohol byť na nejakom priváte, ale to netvrdí, že tam bol. Výpovede nie sú pravdivé a sú vykonštruované.

Dňa 8.12.1981 /bez obhajcu/ bolo rozšírené obvinenie obvineného aj pre trestný čin podľa § 231 ods.1, ods.2 Tr.zák. na čo obžalovaný uviedol, že toto nie je pravdivé.

Na hlavnom pojednávaní 19.8.1982 obžalovaný uviedol, že obžaloba sa nezakladá na pravde Pripustil, že 9.7.1976 sa mohol zúčastniť na diskotéke v Mlynskej doline. Pokiaľ ide o diskotéku videl na nej Brázdu, Andrášika, Čermana, Beňovú avšak či tam bola Zimáková /teraz Barčíková /si nepamätá a obžalovaných Lachmanna, Kocúra a Bedača tam nevidel. Ďalej pripustil, že na diskotéke boli s Čermanom a Andrášikom dve Francúzky a pripustil i to, že ich Brázdovým autom mohol niekam odvieť ale kam, to nevie. Toto pripustil na základe pomocných otázok pri vyšetovaní a konfrontácii. Poprel, že by bol na predmetnom internáte.

Na hlavnom pojednávaní 14.5.1981 obžalovaný uviedol, že si konkrétne vôbec nevie spomenúť čo robil 9.7.1976. Je možné, že sa diskotéky zúčastnil pretože v tom období chodieval často do Bratislavy, avšak nikdy nebol na diskotéke

v Mlynskej doline. Na tento internát chodil, ale diskotéky sa tam nezúčastnil. Ďalej uviedol, že v Bratislave nebol na diskotéke kde by v jeho prítomnosti boli Francúzky. Obžalovaných Brázdu, Kocúra, Andrášika, Bedača, Lachmanna, poznal iba prostredníctvom spoločných známych. Obžalovaného Čermana nepoznal vôbec. Svedkyňu Zimákovú /teraz Barčíkovú / poznal iba zo školy. Aj v roku 1976 aj teraz by sa vedel dohovoriť po francúzsky.

Na hlavnom pojednávaní 12.9.2002 obžalovaný nevy povedal. Na pojednávaní boli prečítané vyššie uvedené výpovede.

Obžalovaný Ing. Pavol Bedač

Obžalovaný Bedač bol zadržaný 14.7.1981 . Ako dôvod zadržania je na zápisnici uvedené podozrenie z trestného činu neprekazenia trestného činu podľa § 167 ods.1 Tr.zák. Proti obžalovanému Bedačovi bolo 15.7.1981 vznesené obvinenie pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods.1 Tr.zák. a dňa 4.12. 1981 pre trestný čin podľa § 231 ods.1,2 Tr.zák. a § 219 Tr.zák. Obžalovanému bol 15.7.1981 ustanovený obhajca JUDr. Gašpar Arbet.

Obžalovaný bol 14 krát v prípravnom konaní podľa zápisníc vypočutý a ani z jednej z výpovedí spáchanie skutku nedoznal.

Vo svojej výpovedi 14.7.1981 /bez obhajcu/ uviedol, že nikdy nebol na diskotéke na internáte v Mlynskej doline. Na tomto internáte bol iba jeden krát na májovej zábave, ktorá bola vonku pred internátom . Nevedel uviesť čo robil v noci zo dňa 9 na 10.7.1976 . Uviedol, že nie je z ničoho vinný a nemá vedomosť o ničom čím by mohol pomôcť objasneniu prípadu.

Pri výsluchu dňa 15.7.1989 /bez obhajcu/ uviedol, že tvrdenie v uznesení o vznesení obvinenia je absurdné. S obžalovanými nikdy nebol na žiadnej zábave ani posedení, nevie o tom, či mal niekto z nich nejaký privát, nikdy nebol na diskotéke na internáte v Mlynskej doline. Presne si nepamätá čo robil v kritickom čase ale mohol byť doma u svojich rodičov.

Pri výsluchu dňa 16.7.1981 /bez obhajcu/ , ktorý viedli štyria vyšetrovatelia, Šimek, Hanko, Gerbel a Vanin zotrval na svojich tvrdeniach a doplnil, že v kritickom čase nepoznal Františka Čermana.

Dňa 17.7.1981/ obhajca prítomný/ uviedol, že s obžalovaných pozná Kocúra a Brázdu ale nikdy sa s nimi nepriatelil. Poškodenú Cervanovú nepozná a jeho prítomnosť v Nitre by mohla preukázať celá jeho rodina, brat Imrich Bedač, rodičia , priateľka Zuzana Migrová ako i priateľ Jozef Sláma. Uviedol, že cez prázdniny do Bratislavy nechodil. Pri výsluchoch 20.7.1981 , 4.8.1981 bol konfrontovaný s výpoveďami spoluobžalovaných a zotrval na tom, že v Bratislave nebol. *

Dňa 11.8.1981 /bez obhajcu/ obžalovaný uviedol, že v marci 1976 si zakúpil ojazdené vozidlo fiat 500 žltej farby a toto v mesiaci auguste 1976 predal. Auto malo stále žltú farbu. Ďalej uviedol, že nebol na diskotéke v Mlynskej doline. Igora

Urbánka nepozná ani Škrobánka. S Lachmannom bol na závodoch v Brne v roku 1976, pozná Miloša Kocúra a Romana Brázdu.

Pri výsluchu 14.8.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že sa v roku 1977 dozvedel buď od manželky alebo od Marcely Čermanovej /Bonovej/, že sa obžalovaný Čerman zúčastnil spolu s Francúzkami na diskotéke. Táto uviedla, že v tom čase bola na byte Andrášika. K výpovediam svedkyne Zimákovej - Vozárovej a obžalovaného Lachmanna obžalovaný uviedol, že je to nezmysel.

Pri výsluchu 20.8.1981 /obhajca prítomný / uviedol, že obžalovaných ani v jednom prípade do Bratislavy neviezol.

Pri výsluchu 2.9.1981 a 4.9.1981 /obhajca prítomný/ obžalovaný uviedol, že nebol na diskotéke, nebol na priváte.

Pri výsluchu 7.12.1981 kedy bolo rozšírené obvinenie voči obžalovanému /obhajca neprítomný/ obžalovaný uviedol, že je to taký istý nezmysel ako ostatné tvrdenia.

Na hlavnom pojednávaní 19.8.1982 obžalovaný uviedol, že čo sa týka obžaloby to všetko je absolútny výmysel a trvá na svojich výpovediach z prípravného konania. Prípravné konanie bolo proti nemu zahájené nezákonne, bol vystavený urážkam a potupovaniu. Čo sa týka prítomnosti v Bratislave, pripustil, že mohol byť v Bratislave ale rozhodne nie autom, lebo toto mal vtedy v oprave a rozhodne nebol na diskotéke v Mlynskej doline. Pokiaľ ide o auto, zásadne si všetky opravy na aute robil sám. Pri opravách mu niekedy pomáhal brat, prípadne i kamarát Ivo Bis. V danom prípade opravoval a lakoval karosériu, vymieňal tlmiče a opravoval brzdy. Presný deň opravy si nepamätá ale obdobie áno pretože auto o mesiac predal a touto opravou si ho pripravoval na predaj.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Lachmann do očí obžalovanému Beďačovi povedal, že bol na diskotéke v Mlynskej doline 9.7.1976 svojim vozidlom Fiat 500 a potom prešli do Prievozu na Varínsku ulicu. Ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že obžalovaný auto opravoval ale opravoval ho mesiac predtým. Uviedol, že vie o tom, že auto aj predal aj komu. Na to povedal obžalovaný Beďač obžalovanému Lachmannovi, že je to lož.

Na hlavnom pojednávaní 16.5.1981 obžalovaný uviedol, že trestný čin nespáchal, pokiaľ ide konkrétne o deň 9.7.1976 k tomuto sa nevie bližšie vyjadriť, pretože si ten deň nepamätá. Určite však bol v tom čase v Nitre u rodičov. Ďalej uviedol, že v tomto období nemal pojazdné auto, toto bolo rozobraté a spolu so svedkom Bisom auto opravovali. Po návrate z výkonu trestu doma našiel medzi rôznymi listami faktúru z 13.7.1976, išlo o kúpu farby na auto. Pokiaľ ide o svedka Cvopu tento mu potom auto striekal čo mohlo byť približne koncom júla 1976. Svedok Bis a jeho manželka si na toto presne pamätali a sami sa prihlásili u jeho rodičov. V lete 1976 bol stále v Nitre a nikam sa nevzdaloval. Nikdy nebol v Mlynskej doline v Unic klube na diskotéke. Predložil na nahliadnutie kúpno-predajnú zmluvu uzavretú 11.8.1976 o odpredaji auta Fiat 500. Pokiaľ ide o farbu

auta uviedol, že táto bola pôvodne okrovo – žltá a po oprave auta bola pôvodná farba zachovaná. Auto zakúpil v marci 1976 a bolo pojazdné. V prvých júlových dňoch auto odstaviť a začal ho opravovať. Nepojazdnosť auta trvala možno aj do 5 týždňov, mohol ho použiť v podstate iba núdzovo a len v Nitre. Uviedol, že pri výsluchoch bolo naňho pôsobené fyzickým a psychickým násilím. Túto skutočnosť hlásil aj u lekára MUDr. Fandela.

Na hlavnom pojednávaní 11.9.2002 obžalovaný uviedol, že od začiatku trestného stíhania, od jeho zaistenia tvrdí to isté, že je nevinný a že sa žiadneho trestného činu nedopustil. Spočiatku zo začiatku vyšetrovania si nevedel na predmetný dátum vôbec spomenúť. V čase keď sa mal skutok stať bol určite doma a učil sa na skúšky. Doma mal auto Fiat 500, ktoré chcel predať a toto auto celé rozoberali s bratom Imrichom Beďačom a Ivom Bisom. Obžalovaný predložil faktúru za farbu, ktorú kupoval, účtenku o náhradných dielov. Tieto potvrdenky vyvracajú výpoveď obžalovaného Lachmanna, ktorý tvrdil, že auto opravoval o mesiac skôr. Ďalej uviedol, že v prípravnom konaní bol fyzicky a psychicky týraný, bolo voči nemu zahájené aj trestné stíhanie pre trestný čin krivého obvinenia, ktorým sa krajský súd nezaoberal.

Svedkovia

Svedkyňa MUDr. Viera Barčíková /rod. Zimáková, rozvedená Vozárová,/

Svedkyňa Barčíková je kľúčovou svedkyňou, ktorá podľa jej výpovedi z prípravného konania bola prítomná pri trestnej činnosti. Voči tejto svedkyňi, ktorá zmenila výpoveď v priebehu trestného stíhania, bolo vedené aj trestné stíhanie pre trestný čin krivej výpovede. Táto svedkyňa bola vo väzbe od 6.10.1981 do 29.10.1981 a od 24.9.1982 do 6.4.1983, kedy nastúpila výkon trestu. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. 2T 326/82 zo dňa 23.2. 1982 bola odsúdená pre trestný čin krivej výpovede a nadržovania podľa § 175 ods.1 písm. b/ ods.2 Tr.zák. a § 166 ods.1 Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 a pol. roka, na výkon ktorého bola zaradená do I. nápravno-výchovnej skupiny. Tento spis bol aj na hlavnom pojednávaní v roku 2003 oboznámený.

V priebehu prípravného konania bola svedkyňa 8 krát vypočutá.

Pri výsluchu dňa 15.6.1981 uviedla, že na začiatku júla 1976 bola na svadbe priateľky Ivety Kováčikovej. Hneď v piatok ten istý týždeň išla autobusom do Bratislavy, účel si už nepamätá. Rozhodla sa, že na večer pôjde na internát do Mlynskej doliny., pozrieť sa či nestretne niekoho známeho. Vo vestibule stretla Romana Brázdu, ktorý jej hovoril, že v Unicu je diskotéka. Pred schodmi stretli Igora Urbánka z Nitry. Na diskotéke stretla Čermana a Andrášika, ktorí tam boli s dvoma Francúzskami, v ďalšom boxe boli Brázda, Kocúr a ešte nejakí ich kamaráti, ktorých po mene nepoznala. Tancovala s Brázdom a Urbánkom. Nitrania mali na diskotéke so sebou víno. Uviedla, že si spomína, že s Čermanom bola počas diskotéky v bufete

kde pila vineu. Uviedla, že si nepamätá či to bola diskotéka ale že má dojem, že tam hrala nejaká skupina. Určite už po 22. 00 hod. celá spoločnosť odchádzala s diskotéky. Ešte predtým bola reč o tom, že všetci pôjdu spolu na nejaký žúr. Išla do Brázdovho vozidla, ktoré bolo biele a nebola to škoda „embéčka“. Brázda si sadol na miesto šoféra a ona si sadla vedľa neho. Chvíľu čakali a do auta nasadol Čerman a Andrášik. Niekde ešte v hornej časti cesty od internátu do auta dozadu nastúpil aj Kocúr. Pri autobusovej zastávke stálo nejaké dievča, malo oblečené modré rifle, nejakú blúzku a držalo cestovnú tašku. Na zastávke stálo vtedy aj viacero ľudí. Pri dievčati Brázda s autom zastavil a vystúpil z neho Kocúr a buď Čerman alebo pravdepodobnejšie Andrášik, ktorý sedel vľavo vzadu pri druhých dverách. Tí dvaja, čo vystúpili z auta, začali násilím ťahať to dievča do auta, ona nechcela ísť a bránila sa. Okrem toho kričala aby ju nechali a o pomoc. Napriek jej odporu ju vtiahli do auta, potom v aute sedeli vzadu štyria. Asi o 10 až 15 minút jazdy zastavili pri prízemnom rodinnom dome pred ktorým bola, bránka a záhradka. Na konci predsiene domu bola izba do ktorej všetci šiesti vošli. Dievča si nieslo so sebou aj cestovnú tašku. Začali piť alkohol, dievča žiadalo aby ju pustili. Svedkyňa odišla spoločne s Čermanom do vedľajšej izby, Čerman ju žiadal aby sa s ním vyspala, čo odmietla. V izbe bola asi pol až hodinu a počula ako dievča kričí aby ju nechali a pustili. Traja čo tam ostali sa smiali, domnieva sa, že ju mohli aj znásilniť. Keď sa vrátila do izby tak videla, že dievča sedí na gauči, spodnú časť tela mala holú, mala zviazané ruky dozadu nejakou šnúrou ktorá bola špinavo-biela. Uviedla, že sa domnieva, že jej zapchávali ústa, nakoľko krik bol tlmenejší. Dievča sedelo medzi Brázdom a Andrášikom. Chcela ísť domov, tak všetci povedali, že pôjdu.

Pred ňou k žiadnej dohode čo urobia s dievčaťom nedošlo. Keď odchádzali už sa začalo brieždiť ale ešte bola tma. Nepamätá si presne, čo malo dievča oblečené. V aute sedeli tak, že Brázda riadil, ona sedela vedľa neho a vzadu sedeli Kocúr, Andrášik a Čerman a medzi sebou mali to dievča. Do úst jej napchali nejakú handru alebo kapesník alebo jej to uviazali. Všetci mali vtedy dosť vypité. Niekde pri Senci začali hovoriť, že sa pôjdu okúpať. Zastali na nejakej prašnej ceste, nebola to asphaltka. Ju však nik nevolal. Dievča zobrali so sebou, držal ho Čerman a Kocúr. Andrášik niesol jej tašku. Za chvíľu odišiel za nimi aj Brázda. Keď sa vrátili do auta, nemali dievča so sebou a hovorili jej, že sa ostala kúpať. V Nitre ju v meste vyložili z auta a nič jej nehovorili. Na to bol svedkyňi predložený fotoalbum s tým aby sa vyjadrila či videla osoby na diskotéke. Svedkyňa uviedla, že spoznáva Beďača avšak na diskotéke ho nevidela.

Pri výsluchu 16.6.1981 svedkyňa uviedla, že Francúzky mali oblečené dlhšie letné sukne a spomenula si, že tancovali bosé, ona tancovala s Urbánkom. Vo vestibule pri odchode s diskotéky boli Andrášik, Čerman, Francúzky, Brázda, Urbánek, Kocúr, Škrobánek a domnieva sa, že tam bolo aj to dievča, ktoré potom uniesli a okolo nej tam potom vznikla nejaká trma-vrma. Pokiaľ ide o autá uviedla, že jedno auto mal Brázda a druhé riadil kamarát Romana Brázdu, bolo tmavšie a vyzeralo ako embéčka. V tom aute boli dve Francúzky a majiteľ auta. Uviedla, že sa ešte vtedy čudovala, že oni sú v aute toľkí a v druhom aute sú len traja. V prvom

aute teda bol Brázda a osádka, ktorú uviedla a za nimi išlo to auto ktoré riadil kamarát Brázdu a doplnila, že v druhom aute bol ešte aj Pavol Beďač. Potom obe autá došli k domu kde bol žúr. Teda na žúre boli aj tie dve Francúzky, Beďač a kamarát Brázdu, Tito sa nesprávali násilnícky k dievčaťu ale ani nevystupovali na jej obranu. Keď sa vrátila z izby, kde bola s Čermanom, tak tam bol, Kocúr, Brázda, Andrášik . Beďač kamarát Brázdu a Francúzky boli asi v kuchyni.

Pokiaľ ide o kľúče od domu s týmito manipulovali Andrášik a Čerman. Oni dvaja to dobre poznali. Zmenila svoju predchádzajúcu výpoveď v tom smere, že ešte pred domom sa rozprávalo niečo v tom smere, že sa pôjdu okúpať na nejaké jazera. Pri odchode išlo najprv auto Brázdu, ktoré niekde pri Senci odbočilo na poľnú cestu. Druhé auto pokračovalo smerom na Nitru, potom ich počkali na ceste a spoločne došli do Nitry. Obžalovaní jej ešte v aute vraveli aby bola ticho, nech zabudne čo videla a počula.

Pri výsluchu dňa 28.8.1981 svedkyňa zmenila svoju výpoveď a uviedla, že predchádzajúce výpovede sú nepravdivé a vymyslené. Zčasti bola k tejto výpovedi donútená. Údaje, ktoré uviedla mala od príslušníkov, ktorí ju vypočúvali v roku 1980. Na otázku uviedla, že nevie, či bola na diskotéke 9.7.1976 v Mlynskej doline, nepamätá sa na to.

Pri výsluchu 30.8.1981 svedkyňa uviedla, že svoje predchádzajúce výpovede pri minulej výpovedi zmenila preto, lebo mala obavy z toho , že by sa jej páchatelia mohli pomstiť, dostala aj anonymný list týkajúci sa veci, má obavy aj z trestného postihu ako i z toho, že bude musieť vypovedať na súde ako svedok. Uviedla, že zotrúva na výpovediach tak ako ich uviedla 15.6 a 16. 6. 1981. Uviedla, že na diskotéke bola aj Naďa Beňová, Stanislav Dubravický, Vlado Varga, Jozef Škrobánek. Na zábavu po diskotéke ju pozval Roman Brázda, uviedla, že pri odchode z diskotéky okolo 22.30 hod. bola prítomná pri incidente medzi Kocúrom a Urbánkom, ktorý vznikol kvôli dievčaťu, a kedy Kocúr dal Urbánkovi facku. Pokiaľ v predchádzajúcich výpovediach povedala, že Francúzky boli s nimi na zábave, tak sa pomýlila. Uviedla, že nastúpila do auta Romana Brázdu, ona sedela vedľa neho, čo si určite pamätá a vzadu sedel Čerman a Andrášik , pričom Kocúr nastúpil neskôr, poniže spojovacej cesty.

Na priváte boli Čerman, Andrášik, Brázda, Kocúr a to dievča a za 15 až 30 minút došiel Beďač, Dubravický a kamarát Brázdu. Kocúr a Dubravický nútili dievča piť alkohol, Dubravický navrhol aby bol hromadný sex. Dievča začali vyzliekať nasilu, najiniciatívnejší bol Kocúr a Dubravický. Vyzliekli ju celú, potom sa vyzliekla aj svedkyňa. Dievča sa bránilo, mykalo sa a hovorilo, že to oznámi bezpečnosti. Ďalej uviedla, že všetci mali s dievčaťom pohlavný styk. Sama videla Dubravického, Kocúra , Andrášika a Čermana. Ostatných sama nevidela. Ona mala pomer s Čermanom a Dubravickým. Potom dievča zviazali avšak nevie, kto doniesol šnúru. Zviazali jej ruky dozadu a nejako jej zviazali aj ústa. Čerman navrhol, že by sa dievča malo zneškodniť. Proti tomu vystúpil Brázda, jeho kamarát, Beďač a svedkyňa. Čerman navrhol, že by sa malo nejako losovať, kto ju zlikviduje. Listočky písal Čerman, ten to celé riadil. Čo na nich bolo napísané a kto si čo vytiahol, nevedela.

Potom sa rozhodli, že odídu, upratali celý byt, odpratali fľaše, dievčaťu natiahli na telo texasky avšak hore bola holá a zanesli ju do auta Brázdu. V aute boli Brázda, vedľa neho svedkyňa, vzadu Andrášik, Kocúr a Čerman a dievča bolo položené po celej dĺžke na nich. V druhom aute išiel Dubravický, Beďač a kamarát Brázdu. Potom auto zastalo, všetci vystúpili, vzali aj dievča a svedkyňa ostala sedieť v aute. Počula strašný ženský krik, mohli byť preč asi pol hodinu. Keď sa vrátili, hovorili jej, hlavne Čerman, že keď nebude ticho dopadne ako dievča. Potom nasadli do auta Brázdu, vysadili v Bratislave Andrášika a Čermana a ona aj s Kocúrom išli do Nitry.

V spise sa nachádza písomné podanie svedkyne zo dňa 30.8.1981, kde svedkyňa uvádza, že výpoveď zmenila, že sa bála, že bude obvinená a bála sa aj páchatelov, že sa je môžu pomstíť.

Vo výpovedi 6.10.1981 sa svedkyňa vyjadrovala k listu, ktorý zaslala vyšetrovateľom a kde uvádzala, že v dňoch 7.7. až 16.7.1976 bola na letnom telovýchovnom sústreďení, na splave Hrona z Hronskej Dúbravy do Kamenice a teda 9.7. 1976 nebola v Bratislave. Svedkyňa k listu uviedla, že bola na splave, v stane spala s Katkou Budínskou a Ivonou Kustrovou. Z letného sústreďenia neodišla. Pokiaľ ide o predchádzajúce výpovede, informácie mala z televízie, z toho čo sa hovorilo v Nitre alebo čo sa dozvedela v priebehu vyšetrovania.

Vo výpovedi 8. 10. 1981 / svedkyňa bola vo väzbe/ svedkyňa uviedla, že je pravdou, že bola 9.7.1976 účastníčka splavu a robili prvú etapu do Revištského Podzámčia avšak po rozložení stanov a oznámení programu na nasledujúci deň sa rozhodla, že pôjde do Bratislavy na diskotéku nakoľko vedela, že počas prázdnin sa na internáte v Mlynskej doline konajú diskotéky. Nikomu nič nepovedala, od vedúceho sa nepýtala. Medzi 17.00 - 18. 00 hod. išla na hlavnú cestu, ktorá bola vzdialená asi 10 minút, chvíľu stopovala a autom sa odviezla do Bratislavy. Na diskotéke bola v spoločnosti Čermana, Andrášika, Kocúra, Brázdu, Beďača, videla tam Dubravického, Beňovú, Škrobánka, Urbánka, Brázdovho kamaráta a dve Francúzky. Súhlasila keď ju volal Brázda na žúr, s tým, že ju tento zavezie naspäť na sústreďenie. Potom bola prítomná na priváte a uviedla, že dianie na priváte prebehlo tak, ako vypovedala v predchádzajúcich výpovediach. Potom išla v Brázdovom aute spolu s Kocúrom do Nitry, kde Kocúr vystúpil a Brázda ju zaviezol do Revištského Podzámčia ako jej sľúbil. Išla do tábora, kde už bolo svetlo avšak všetci boli v stanoch a ľahla si do svojho stanu. Na otázku uviedla, že mala obavy, že bude vo veci vypovedať a pravdou je že zo sústreďenia odišla a že bola prítomná pri konaní chlapcov.

Pri výsluchu 29.10.1981 /svedkyňa bola vo väzbe/ svedkyňa uviedla, že po príchode na privát nútili dievča piť alkohol a keďže sa bránila rukami, tak jej potom zviazali ruky dozadu pričom boli všetci prítomní, najiniciatívnejší bol Kocúr a Dubravický. Beďač a Brázdov kamarát nebol taký iniciatívny. Potom ako ju vyzliekli, teda nohavice a nohavičky, jej rozviazali ruky. Uviedla, že videla súložiť Kocúra, Dubravického, Brázdu a Andrášika, videla, že im pomáhal aj Beďač, ktorý ju držal za ruky a Čerman, ktorý ju tiež držal. Uviedla, že si nepamätá na Brázdovho kamaráta nakoľko toho moc nepoznala. Dievča sa bránilo a vyhrážalo sa, že ich udá.

Do diskusie, že poškodenú treba odstrániť sa najviac zapájali Kocúr, Čerman, Dubravický a Andrášik. Bol tam aj Beďač, Brázda a kamarát Brázdu. Pri zväzovaní boli všetci prítomní, ale kto ju zväzoval a kto ju držal uviesť nevie. Zviazali jej ruky aj nohy. Nevie, kto povedal, že najlepšie by bolo ju utopiť. Nieкто z prítomných navrhol aby sa losovalo, kto to má spraviť. Najiniciatívnejší prítom bol Čerman.

Pri výsluchu 12. 11. 1981 svedkyňa uviedla, že zo sústreďenia do Bratislavy išla autostopom. Späť na sústreďenie ju odviezol Brázda. Francúzky boli na diskotéke s Čermanom ale či boli tam aj pri ich odchode si nepamätá. Ďalej uviedla, že si spomenula, že keď Andrášik a Kocúr vťahovali dievča do auta, pri dievčati stál ešte jeden muž ale kto to bol nevie lebo bola tma a dobre si ho nevšimla. Druhé auto riadil Beďač, aké auto to bolo nevie. Zopakovala svoje tvrdenia ohľadne losovania na priváte s tým, že ona sa ho nezúčastnila. Uviedla, že všetci s losovaním súhlasili a bolo dohodnuté, že sa pôjde vykonať likvidácia toho dievčaťa, niekde k Sencu k jazeru a že tam pôjdu všetci. Dievča bolo pri odchode hore oblečené, presne si nepamätá či mala aj nohavice. Obe autá došli k jazeru. Z áut vystúpili všetci muži a jej sa zdalo, že počuje ženský krik. Bolo to pre ňu veľmi strašné a najstrašnejšie bolo keď prišli k nej. Videla, že majú strach, že ich pôjde udať a tak sa jej vyhrážali, že keď niečo povie dopadne ako poškodená. Najviac sa jej vyhrážal Čerman, Kocúr a Dubravický, na jej obranu vystúpil Brázda.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.8.1982, pri výsluchu ktorý bol podľa § 209 Tr.por. vykonaný v neprítomnosti obžalovaných a verejnosti, svedkyňa uviedla, že v predmetnej veci nemá čo uviesť, pretože 9.7.1976 bola na celom inom mieste a žiadnej diskotéky ani zábavy sa v Bratislave nezúčastnila. Uviedla, že bola donútená k výpovediam pod psychickým nátlakom a tiež s tým, že pri jednotlivých výsluchoch bola „daná do basy“ na dva a niekedy aj tri dni.

Uviedla, že v čase, kedy sa mal skutok stať, bola na vodáckom sústreďení. Vedela, že Čerman si dopisoval s Francúzkami ale ďalšie žiadne okolnosti nie sú pravdivé. Vypovedala z obavy. Pokiaľ pri výsluchu 16. 6. 1981 usvedčovala obžalovaných táto výpoveď nie je pravdivá lebo ju oddelili od dieťaťa, ktoré kojila. Na otázky uviedla, že JUDr. Valášik jej pri výsluchu kládol otázky ale nevyvíjal na ňu žiaden nátlak. Nátlakom bola skutočnosť, že predtým bola v cele, že by sa tam mohla vrátiť a preto bola ochotná vypovedať aj na seba všetko. Uviedla, že vyjadrenie na čl. 1349 a jej navrhol napísať JUDr. Valášik. Pokiaľ v prvotných výpovediach nespomínala účasť na vodáckom sústreďení, bolo to tak preto, lebo pôvodne nevedela, kedy sa vražda stala a ani si nepamätala, čo sa stalo pred piatimi rokmi. Pokiaľ sa mala vyjadriť k rozporu, že uvádzala osobu prítomnú pri skutku ako „Brázdovho kamaráta“ a ak bola k výpovedi nútená bolo by logické, aby jej povedali jeho meno, svedkyňa povedala, že to napísali tak, ako to ona povedala. Uviedla, že zo sústreďenia neodišla. Nevypovedá rozdielne z obavy z pomsty obžalovaných. Má obavu iba z vyšetrovateľov. Na otázku prečo niektorých usvedčovala z väčšej iniciatívy svedkyňa uviedla, že nevie odpovedať. Uviedla, že vyšetrovateľ Lamačka sa jej vyhrážal trestnými následkami krivej výpovede. Na

otázku, odkiaľ mala skutočnosti o ktorých vypovedala, v roku 1980, kedy neboli známe detaily ani vyšetrovateľom ani svedkom a ktoré ona ako prvá a jediná uviedla, svedkyňa uviedla, že tak vypovedala z počutia, čo sa v Nitre rozprávalo. Na otázku, že prvýkrát svedkyňa uviedla údaje o účasti Beďača a nejakého Brázdovho kamaráta a kto ju k tomu nútil, svedkyňa uviedla, že jej to povedal plk. Pálka a tento označil aj Lachmanna ale ona toto meno zabudla.

Ďalej uviedla, že po návrate z väzby sa stretla s Andrášikovou sestrou, ktorá jej zdôrazňovala akú úlohu hrá v trestnom konaní jej brata. Ona jej na to odpovedala, že bola na sústredení a o diskotéke nevie a to povedala aj Andrášikovmu otcovi. K anonymnému listu, ktorý svedkyňa dostala uviedla, že v ňom bolo napísané, že pisateľ mieni povedať všetko na hlavnom pojednávaní a ona nech si urobí ako chce. Ďalej uviedla, že v nedeľu dopoludnia sa boli kúpať vo Vyhniach. Na otázku uviedla, že v roku 1980 mali s ňou vyšetrovatelia informatívny rozhovor po ceste autom, kedy jej hovorili či si ešte nevie spomenúť na ďalšie osoby a či boli na priváte aj Beďač a Lachmann. Po výsluchu svedkyne predseda senátu vyzval obžalovaného Lachmanna, aby sa tejto spýtal do očí, či bola 9.7.1976 na diskotéke. Svedkyňa uviedla, že tam nebola, na čo obžalovaný Lachmann uviedol, že bola po diskotéke v Prievoze na Varínskej ulici. Obžalovaný Čerman k výpovedi svedkyne uviedol, že má silný dojem, že svedkyňa kritického večera bola na diskotéke iba nevedel či to bolo 9.7.1976 alebo či to bolo v stredu alebo v piatok.

Na hlavnom pojednávaní 25.11.1992 svedkyňa uviedla, že 9.7.1976 sa zdržiavala na vodáckom sústredení z tohto sa nevzdala. Vo výpovediach kde priznávala účasť na skutku uviedla nepravdu, lebo bola k tomu donútená, mala strach z vyšetrovateľov, pri výsluchoch jej aj nadávali. Stávalo sa, že keď poprela účasť na skutku bola zadržaná aj vzatá do väzby. Informácie mala z televízneho vysielania a z rozhovorov. Hovorilo sa o tom aj v škole, aj vyšetrovatelia jej poskytovali informácie postupne. Napríklad, keď poprela umiestnili ju do cely predbežného zadržania. a keď sa chcela dostať domov, tak jej bolo jedno ako vypovedá. Keď poslala vyšetrovateľom doklady o prítomnosti na sústredení, dali ju do väzby. Bola rozhodnutá vypovedať pravdivo pred súdom. V čase skutku poznala Dubravického, Brázdu, Čermana, Kocúra. Andrášika nepoznala vôbec. Urbánka poznala neskôr. Výsluchy začali začiatkom roku 1980, mohlo ich byť asi šesť. Nikto z obžalovaných ju neovplyvňoval. Dcéra sa jej narodila 16.11.1980 a v júni 1981 bola vzatá do väzby. Pri výsluchoch jej vyšetrovatelia navodili priebeh deja, oboznamovali ju z ostatnými výpoveďami, výpovede je prehrávali. Nátlaku sa nedalo brániť. Pokiaľ ide o písomné vyjadrenie toto urobila z dôvodu, že chcela ísť domov. Bola zadržaná od 28.8. – 30.8.1981.

Na hlavnom pojednávaní 1. 10. 2002 svedkyňa uviedla, že sa skutku nezúčastnila nakoľko bola na sústredení. V podstate zhodne ako na hlavnom pojednávaní 1991 vypovedala o zmenách vo výpovediach a o okolnostiach prečo v prípravnom konaní usvedčovala obžalovaných. Po prečítaní výpovedí sa

k rozporom vyjadrila, že pravdivé je jej tvrdenie, že sa skutku nezúčastnila, tak ako vypovedala na hlavnom pojednávaní v roku 1982. Uviedla, že sa jej vyhrážali vyšetrovatelia a aj prokurátor JUDr. Valašík sa jej vyhrážal, že nebude braná ako svedok ale ako spolupáchatel. V noci z 9 na 10.7. 1976 bola na sústredení, kde sa bavili a išla spať do stanu neskôr ako jej spolubývajúce v stane Budínska a Kustrová. Pokiaľ bola zadržaná, vyšetrovatelia jej to odôvodňovali tým, že kryje páchatelov a nechce povedať ako to bolo.

Svedkovia zo zábavy v Mlynskej doline

Svedok Ing. Igor Urbánek

Svedok bol podľa zápisníc z prípravného konania vypočutý trikrát. Podľa jeho tvrdení to bolo viackrát. Zadržaný bol podľa zápisnice o zadržaní obžalovaného Kocúra. p. v. 15.6.1981.

Pri výsluchu dňa 17.6.1981 uvádzal, že sa chcel zúčastniť diskotéky v Mlynskej doline na internáte a tak sa dohodol so Škrobánkom. Tento mu však vstup nevedel vybaviť a odkázal ho na obžalovaného Andrášika, ktorého tam videl. Andrášik mu potom vybavil vstup na zábavu. Andrášik mu povedal, že sa pôjdu potom ešte zabaviť na nejaký súkromný byt. Na diskotéke zaregistroval aj Čermana, Dubravického, Kocúra, Brázdu, Beďača, Zimákovú /teraz Barčíková / a tiež dve Francúzky, ktoré prišli s Čermanom. Tieto s nimi tancovali v kruhu a bosé. Bolo tam aj dievča, s ktorým sa zabával a ktoré mu povedalo, že chce cestovať, že už má kúpené lístky. Dievča chcel odprevadiť na stanicu. Išlo si ešte po veci a on na ňu čakal vo vestibule. Tam prišla aj partia z Nitry. Kocúr mu povedal, aby to dievča nechal tak a došlo k sporu, pri ktorom mu Kocúr dal facku. Dievčaťu padla pri tom taška na zem a niečo z nej vypadlo. Vo vestibule bol Andrášik, Kocúr, Čerman, Dubravický, Brázda, Zimáková /teraz Barčíková / a ešte nejaké ďalšie osoby.

Dievča išiel odprevadiť na autobus. Na zastávke, alebo niečo pred ňou podišlo k nim auto svetlej farby, značku nevie uviesť a Brázda hovoril poškodenej, aby nastúpila. V aute videl aj Andrášika a Kocúra. Andrášik ju začal prehovárať. Potom ešte niekto vystúpil a proti jej vôli ju vtiahli do auta. O tom, že bola nejaká študentka unesená a zavraždená sa dozvedel začiatkom marca 1977 od Andrášika, ktorý mu hovoril aby sa nerozširoval o tom, že sa zúčastnil na tej diskotéke. Nežiadal ho však, aby zamlčoval jeho účasť. Svedok uviedol, že sám si nebol istý, či na tej zábave bol, ale presvedčil ho o tom Škrobánek.

Pri výsluchu dňa 26.6.1981 svedok zotrval na predchádzajúcich tvrdeniach o účasti na diskotéke ako aj o účasti ním uvedených osôb. Svoju výpoveď doplnil tak, že dievča najprv prehovárali cez otvorené okno z pravej strany auta. Potom vystúpil na sto percent Andrášik, prišiel k dievčaťu a prehováral ho. Potom vystúpil ďalší sprava z dvier vedľa šoféra a keď nechcela ísť, tak ju násilne vtiahli do auta tak, že ju jeden chytil za ruku a druhý ju tlačil do auta cez pravé zadné dvere, ktoré boli otvorené. Dievča, nechcelo ísť, kládlo odpor a hovorilo aby ju nechali. Keď ju vtiahli

do auta, svedok mal v ruke jej tašku a podal ju niekomu vedľa šoféra. Dievča o pomoc nekričalo. Taška bol s koženými ušami na zips. Bočné strany boli kárované alebo pružkované. Svedok opätovne potvrdil, že na zábave bol obžalovaný Kocúr a Brázda a svedkyňa Zimáková /teraz Barčíková /.

Pri výsluchu **1.12.1981** zotrval na predchádzajúcich tvrdeniach o incidente s Kocúrom a o účasti ním uvedených osôb na zábave.

Pri výsluchu na **hlavnom pojednávaní dňa 26.8.1982** svedok uviedol, že bol len na jednej diskotéke v Mlynskej doline so Škrobánkom. Bezpečne tam videl Andrášika, Čermana, Dubravického, Brázdu, Zimákovú /teraz Barčíková / a dve Francúzky. Rovnako ako v prípravnom konaní opísal incident s Kocúrom. Uviedol, že keď pri ňom po odchode z internátu zastalo auto vystúpil z neho Andrášik a prehováral poškodenú aby išla s nimi. V aute sedelo ešte nejaké dievča. Potom ešte niekto vystúpil z predných dverí vedľa vodiča a poškodenú vtiahli do auta. Nebolo to nejaké výrazné násilie. On položil na predné sedadlo tašku poškodenej. V aute videl aj Kocúra, kto bol druhou osobou, ktorá vystúpila z auta, nevie to jednoznačne povedať. Na otázku, či bol na zábave prítomný aj Beďač, svedok uviedol, že tým si nie je celkom istý. Svedok odpovedal na otázku aké bolo osvetlenie v čase, keď dievča fahali do auta tak, že svietilo pouličné osvetlenie len hore v oblúku pri internáte. Na ďalšiu otázku uviedol, že bol iba na jednej diskotéke kde boli Francúzky.

Na **hlavnom pojednávaní 25.11.1992** svedok uviedol, že vzhľadom na dlhší časový odstup si na vec dobre nepamätá. Vie iba , že bol na diskotéke a že sa tam stala nejaká udalosť. Na to boli svedkovi prečítané zápisnice o výpovediach z prípravného konania a z hlavného pojednávania, ku ktorým uviedol, že tieto sú pravdivé. Na otázky uviedol, že nevie čo mala oblečené na sebe poškodená, že pred hlavným pojednávaním mal výhražné telefonáty a dostal aj výhražný list. Nepamätá si či niekto pri jeho odchode prechádzal okolo neho alebo sedel na zábradlí pred internátom. Pri výsluchoch mu policajti povedali, že by nemusel skončiť školu, vypočúvaný bol veľakrát, z dovolenky ho odviekli v putách. Dvakrát bol zadržaný na 48 hodín. Pri výsluchoch sa postupne na vec rozpomätával, zo strany vypočúvajúcich mu neboli poskytované informácie o skutku. Výsluchy začali v roku 1978 alebo 1979 a boli niekedy aj 2-3 krát týždenne.

Na **hlavnom pojednávaní 14.1.2003** svedok uviedol, že nemá dôvod meniť svoje výpovede. Z celej veci si pamätá to, že bol na diskotéke a bol tam Andrášik, Škrobánek a Kocúr, viac si nepamätá. Pri vypočúvaní bol aj zadržaný. Po prečítaní výpovedí, ktoré urobil svedok pri predchádzajúcich výsluchoch , na týchto zotrval. Na otázky uviedol, že na diskotéky počas štúdiu chodil dosť často. Nevie uviesť, kedy sa stretol na diskotéke s Francúzkami. Uviedol, že nevie prečo bol zadržaný, že sa domnieval, že to boli maniere vyšetrojúcich. Pamätá si, že na tej diskotéke mu dal Škrobánek kľúče od jeho izby. Pamätá si na ten dátum, že vtedy vtiahli poškodenú

do auta, myslel si, že keď dievča nechce, vysadia ju von a ide sa ďalej. Tomuto konaniu nepripisoval nijakú vážnosť. Od auta stál asi meter a pol, alebo dva metre. Na otázku, či počas výsluchov dostal facky uviedol, že si na to nespomína.

Svedok MUDr. Jozef Škrobánek

Svedok bol vypočutý v prípravnom konaní 3 krát podľa zápisníc. Svedok bol 15.6.1981 zadržaný /č.l.55 p.v./.

Vo svojej výpovedi 15.6.1981 uvádza, že sa v roku 1976 zúčastnil letnej aktivity a počas toho bol aj na niekoľkých diskotékach. Prvý krát to bolo 9.7.1976 čo vie presne, lebo po diskotéke cestoval za svojou priateľkou do Prahy. Na diskotéku išiel spolu s Urbánkom, ktorý ho žiadal, či môže na diskotéku dostať aj viacerých Nitrančanov. Z týchto si pamätá na Vargu, Zimákovú/teraz Barčíková /, Brázdu, Kocúra, Dubravického, Andrášika, Piačka a Beďača. Pamätá si tiež na dve Francúzky, ktoré tam boli s Dubravickým. Urbánek chcel kľúče od jeho izby, ktoré mu potom asi za trištvrte hodiny vrátil. Obrátil sa na Urbánka lebo predpokladal, že Nitrančania tam budú mať autá, či ho nemôžu zobrať na stanicu. Tento mu povedal, že sú obsadení. Baval sa s Čulmanom a kúsok od nich bola jeho spolužiačka, poškodená Cervanová, ktorá mala pri sebe tašku s károvaným vzorom. Urbánek sa chcel bavieť s poškodenou. Po nejakej chvíli k nej prišiel Kocúr a keď ho odmietla tak ju nasilu ťahal na parket. Z Unic klubu odišiel okolo 22.00 hod., pobalil si nejaké veci a vtedy od neho Andrášik pýtal navrátenku pre nejakého mladíka. Vo vestibule videl väčšinu Nitrančanov, určite si pamätá na Urbánka, Brázdu, Kocúra, Andrášika, Vargu, Dubravického, Zimákovú /teraz Barčíková /, dve Francúzky a Vargovu priateľku. Uviedol, že nie je si istý, či tam bol Piaček a Beďač. Videl tam tiež poškodenú, ktorej tašku niesol Urbánek. Urbánek sa hádal s Kocúrom a tento dal Urbánkovi zaucho. Na to taška Cervanovej padla a niečo z nej vypadlo. Po tomto sa svedok rozhodol odísť, vonku pršalo. Počas cesty k autobusu nikoho nestretol. V ďalšej časti výpovedi uviedol, že Varga mu neskôr povedal, aby v prípade vypočúvania zamĺčal účasť Andrášika na diskotéke.

Pri výsluchu 19.8.1981 zotrval na predchádzajúcej výpovedi s tým rozdielom, že keď spadla na zem taška Cervanovej, tak z nej vypadol obal na fotografie. Kto túto vec zdvihol si svedok nepamätá. Potom ako odišiel z internátu, partia z Nitry ostala vo vestibule.

Pri výsluchu 13.11. 1981 svedok uviedol, že pokiaľ bol vypočúvaný a udal meno Pavla Piačeka, toto uviedol iba z toho dôvodu, že pri vypočúvaní sa o tom hovorilo. On ho osobne nepoznal. Z diskotéky si zapamätal Brázdu lebo tento bol pod vplyvom alkoholu a zo žien si pamätá na Vieru Zimákovú /teraz Barčíková /, a tiež vie, že tam boli Francúzky a Andrášik. Spomína si aj na Miloša Kocúra, ktorého videl ako obťažoval jedno dievča a ťahal ho do auta. Ďalej uviedol, že je pravdou, že ho navštívil Varga s tým aby pri výsluchoch nehovoril o Andrášikovi.

Na hlavnom pojednávaní 20.8.1982 svedok uviedol, že bol na diskotéke 9.7.1976 spolu s Jozefom Čulmanom, prišiel tam aj Urbánek a videl, že Nitrančanov je na diskotéke viacej. Okolo 22.30 hod. vo vestibule videl incident medzi Urbánkom a Kocúrom, kedy dal Kocúr Urbánkovi zaucho. Určite si pamätá, že na diskotéke bol Andrášik, Brázda, Kocúr, Dubravický, Varga, Zimáková /teraz Barčíková/, Pamätá si, že Kocúr ťahal poškodenú do tanca Spomenul, že asi mesiac po diskotéke ho Varga žiadal, aby nespomínal účasť Nitrančanov na diskotéke. V marci 1982 mal anonymný telefonát do práce s tým, aby prestal klamať. Rovnako dostal anonymný list. Odchádzal z diskotéky skôr ako Nitrančania, lebo išiel na vlak do Prahy. Na otázky svedok uviedol, že k prípadu bol informatívne vypočutý spolu s ďalšími účastníkmi letnej aktivity v týždni, ktorý nasledoval po diskotéke. Pri incidente Urbánka s Kocúrom boli prítomní aj Čulman a Rizmanová. Svedok do očí potvrdil obžalovanému Kocúrovi, že bol na diskotéke.

Na hlavnom pojednávaní 22.2.1994 svedok vypovedal, že na diskotéke videl Andrášika, Kocúra, Dubravického a Zimákovú /teraz Barčíková/, iba tieto osoby poznal. Pri odchode vie, že došlo ku konfliktu medzi obžalovaným Brázdou, ktorého v tom čase nepoznal a Urbánkom. Brázda dal Urbánkovi facku a do konfliktu sa zamiešala aj svedkyňa Zimáková /teraz Barčíková/. Pýtal sa Urbánka, či nemajú voľné miesto v aute aby ho odviezli, avšak voľné miesto nemali, pretože chceli ešte niekam ísť. Potom išiel na autobus. Uviedol, že iba z počutia vie, že v ich spoločnosti mali byť aj dve Francúzky, ktoré mali nejako výstredne tancovať avšak on to nevidel.

Na to boli svedkovi prečítané jeho výpovede z prípravného konania a z hlavného pojednávania. Svedok k týmto uviedol, že pokiaľ uvádzal aj prítomnosť ďalších osôb, išlo v podstate o to, že vyšetrovateľ mu dokazoval, že tam boli aj iné osoby, ktoré nepoznal. Išlo o určité sugestívne tvrdenia vyšetrovateľa, ktoré si potom sám osvojil. Pri výsluchoch vyšetrovateľ do jeho výpovedí zasahoval, povedal, že nevypovedá pravdu a poukazoval na výpovede iných osôb. Výpoveď na hlavnom pojednávaní, ktorú teraz uvádzal je pravdivá, jedine si mohol zmýliť Brázdou s inou osobou. Konflikt sa však každopádne odohral. Uviedol, že je pravdou, že dostal odkaz od Andrášika aby neuvádzal jeho meno.

Vyšetrovanie na internáte bolo už na tretí deň, výsluchov bolo viac, možno aj 10, do roku 1981. Zo strany vyšetrovateľa išlo o akýsi sugestívny nátlak, ktorý spočíval v tom, že mu boli predkladané fotografie osôb, ktoré nepoznal, o ktorých mu tvrdili, že tieto osoby na diskotéke boli a tak si tieto skutočnosti osvojil. Na otázky uviedol, že výsluchy trvali, najprv do 30 minút, neskôr 2 - 3 hodiny a jeden trval tak dlho, že na polície aj prespal a na druhý deň sa pokračovalo. Vtedy išlo v podstate o nezhodu medzi jeho tvrdeniami a tvrdeniami vyšetrovateľa, ktorý tvrdil, že klame. Na druhý deň svoje výpovede modifikoval a tak dosiahol akceptovaný kompromis. Meno obžalovaného Kocúra spomenul asi po dvoch rokoch. Nevie či pri incidente bol prítomný svedok Čulman alebo Rizmanová. Zadržaný bol iba jedenkrát. Meno Dubravického pri výsluchoch uviedol, až keď

mu boli predložené fotografie. Poškodenú osobne nepoznal. Videl ju, ako sedela na okne a nechcela ísť tancovať. Svedok uviedol, že je presvedčený o tom, že obžalovaný Kocúr na diskotéke bol.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní 15.1.2003 svedok uviedol, že na diskotéke sa zúčastnil, konala sa v piatok, bol tam s Čulmanom. Na diskotéke videl Andrášika, ktorého oslovil s tým, či nevie kde sú v Prahe ubytovaní študenti, lebo chcel ísť za svojou priateľkou. O 22.00 hod. išiel na stanicu. Na diskotéke bol Andrášik, Dubravický, Beďač, Urbánek a Kocúr. Na otázku či ho na políciu k výpovediam nútili uviedol, že to nebolo také jednoznačné. Výsluchy prebiehali tak, že sa pýtali na priebeh a účastníkov diskotéky a predkladali mu fotografie. Tak sa do tej skupiny ľudí dostal aj Lachmann, ktorého v živote nevidel, Čerman, ktorého nepoznal, Brázda, ktorého nevidel. Pokiaľ si neosvojil mená boli mu sústavne podkladané. Pokiaľ sa tam tie mená nedostali, zápisnicu mu nedali podpísať. Na otázku, koho teda určite videl na diskotéke, uviedol, Andrášika, Dubravického, Beďača, Urbánka a Kocúra. Na otázku, či videl nejaký konflikt počas diskotéky, uviedol, že ako odchádzal z diskotéky videl, že niekto kopol do tašky. Nevie do akej tašky. Išlo o cestovnú tašku.

V rámci vyšetrovania sa konala rekonštrukcia kde ich vyšetrovatelia raz Slováka, raz nejaký Čech zrežirovali, kto kde stál a ako sa pohybovali. Akoby ich zmanipulovali do určitého postavenia, ktoré im čiastočne vyhovovalo. On sa napríklad dozvedel, že sedel na okne vedľa poškodenej, pričom je pravdou, že sedel na okne, ale v živote Cevanovú nevidel. Každú sobotu cestoval domov, tak nejaké vzťahy na internáte nemal. Na týchto rekonštrukciách vyšli aj von a tam ich vyšetrovateľ zmanipuloval do postavenia, že tá taška mala byť Cervanovej a v konflikte mal byť zamiešaný aj Urbánek. On konflikt nevidel, videl tašku ale nevie či. Na otázku, či pozná svedka Urbánka, uviedol, že si nachvíľu k nemu na diskotéku prisadol.

Svedok k výpovediam z prípravného konania uviedol, že tieto sú čiastočne nepravdivé. Fakty mu boli podsúvané, bolo mu hrozené, že neukončí školu a bol aj zadržaný. Pravdivá je výpoveď z roku 1994. Uviedol, teraz už nevie posúdiť čo je pravda, nepresviedčal svedka Urbánka, že bol na diskotéke a že mu dával kľúče. Pri prvom vypočúvaní ich zavolali do jednej miestnosti a rozdali im papiere s tým, že mali napísať, či boli na diskotéke a s kým. Napísal vtedy, že bol na diskotéke a bol tam Andrášik a spolužiaci.

Na pripomienku obžalovaného Kocúra uviedol, že stále tvrdí, že tam Kocúr bol. Na ďalšiu otázku uviedol, že je pravdou, že dostal pri vyšetrovaní facku a že mu nadávali, ak nedal takú odpoveď ako očakávali. Na otázku či si je istý, že videl, obžalovaného Beďača na diskotéke uviedol, že jeho svedomie nevie posúdiť či je to pravda alebo nie.

Svedkyňa Nadežda Čermanová rodená Benová, terajšia manželka obžalovaného Čermana

Svedkyňa bola vypočutá v prípravnom konaní podľa zápisníc päťkrát. Podľa zápisnice o zadržaní p.v. bola 15.6.1981 zadržaná. Uviedla, že bola viackrát vypočutá v rokoch 1976 a 1978, ktoré zápisnice o výsluchoch nemal súd k dispozícii.

Pri výsluchu 15.6.1981 svedkyňa uviedla, začiatkom mesiaca júla bola na kúpalisku v Nitre, kde sa rozprávala s Čermanom alebo Andrášikom, ktorý hovorili, že dostali návštevu z Francúzka. Bol tam aj Roman, ktorý študoval v Prahe / Brázda/. Dohodli sa, že pôjdu na diskotéku. Svedkyňa využila príležitosť, lebo chcela ísť do Bratislavy za priateľom Tokárom. Hovorili, že pôjde aj Dubravický. Okolo 10.00 došlo auto, vodičom bol Stano Dubravický. Potom sa zastavili pre Romana a v aute bol ešte jeden mladý muž. O 13.30 ju vysadili pred Priorom. Svedkyňa spoločne s Tokárom išla o 20.00 na diskotéku do Unic klubu. Keď vystúpila videla Romanovo auto. Cez prestávku videla Andrášika, ktorý ju žiadal, aby mu pomohla vybaviť vstup pre Čermana. Neskôr videla ako sedia v sále s väčšou skupinkou, kde boli aj Francúzky. Neskôr videla Romana, ktorý bol opitý a obťažoval dievčatá. Na diskotéke okrem spomenutých iných Nitrančanov nevidela. Z diskotéky odchádzala v spoločnosti Tokára asi o 23.00. Jedenkrát v reštaurácii Stalingrad sa stretla s Andrášikom a Čermanom, ktorí jej hovorili, aby ich účasť na diskotéke nespomínala.

Uviedla, že Tokár si vymyslel, že mu mala povedať, že vie o niečom strašnom, čo mali urobiť jej známi. To, že vraždu mali spáchať nejakí z Nitry, jej povedali pri jej prepustení v roku 1978 príslušníci. Uviedla, že nič zámerne netajila, povedala čo je pravda.

Pri výsluchu 17.6.1981 svedkyňa pozmenila predchádzajúcu výpoveď v tom smere, že v aute z Nitry s nimi išiel Andrášik, Čerman a Kocúr. Vozidlo bolo plne obsadené, sedelo v ňom 5 osôb. Na diskotéke boli Andrášik, Čerman, Francúzky a dievča, ktoré poznala cez Bezákovú, Zimáková /teraz Barčíková/. Keď sa vracala do klubu videla pri balkóne opretého o zábradlie Kocúra.

Pri výsluchu 18.6.1981 svedkyňa opätovne uviedla, že na diskotéke boli bielym vozidlom Brázda, Andrášik, Čerman a Kocúr. Uviedla, že nie je pravdou, že by sa jej niekto zveril, že vykonal niečo strašné.

Pri výsluchu 23.6.1981 doplnila svedkyňa svoje výpovede v tom smere, že na diskotéke bol aj Dubravický. Uviedla rôzne alternatívy ako mohli sedieť v aute pri príchode do Bratislavy. Keď sa pýtala Čermana, kam pôjdu po diskotéke spať, povedal jej, že k nim na privát. Na začudovanie svedkyne, či im nebude robiť domáca problémy, jej uviedol, že nie, že je to vybavené. Ďalej uviedla, že videla, ako Kocúr ťahal nejaké dievča do tanca, ktoré nechcelo ísť tancovať.

Vo výpovedi dňa 11.11.1981 svedkyňa uviedla, že v predchádzajúcich výpovediach uviedla aj také okolnosti, ktoré iba predpokladala a nepamätala si ich. Pokiaľ ide o posádku auta uviedla, že tam mohol byť Dubravický, mohol tam byť aj Kocúr. Presne si to nespomína. Uviedla, že si nespomína, že by videla Dubravického na diskotéke. Pokiaľ ide o Kocúra má za to, že na diskotéke bol.

Na hlavnom pojednávaní 20.8.1982 svedkyňa uviedla, že dňa 9.7.1976 sa dozvedela od niekoho z obžalovaných, že pôjdu na diskotéku do Bratislavy. Prejavila záujem a plne obsadeným autom, ktoré riadil Brázda a kde bol aj obžalovaný Kocúr išla do Bratislavy. Na diskotéku prišli asi o 20.30 s Tokárom. Určite tam videla Andrášika, Čermana, Brázdu a myslí, že aj Kocúra. Boli tam aj dve Francúzky. Na otázky svedkyňa dosvedčila, že jej výpoveď ohľadne fahania dievčaťa do tanca, tak ako vypovedala v prípravnom konaní je pravdivá. Z diskotéky odchádzala okolo 23.00 hod. Svedkyňa bola požiadaná, aby obžalovanému Kocúrovi povedala, či bol na diskotéke. Svedkyňa do očí obžalovanému uviedla, že si ho pamätá a že tam bol. Svedkyňa opísala aj Francúzky a ich oblečenie. Na otázku krajského prokurátora, či je pravdou, že ho svedkyňa navštívila a hovorila mu, že ju mrzí usvedčovať kamarátov a že si nebola v niektorých veciach istá a či je pravdou, že následne prokurátor sprostredkoval výsluch, ktorého sa sám zúčastnil, svedkyňa uviedla, že je to tak a že je veľmi rada, že sa tento výsluch uskutočnil.

Na hlavnom pojednávaní 23.11.1992 svedkyňa zmenila výpoveď. Uviedla, že bola na diskotéke, kde stretla Andrášika, Čermana, Francúzky. Iba sa s nimi pozdravila. Nepamätá sa, že by stretla ďalších obžalovaných. Po prečítaní výpovedí z prípravného konania a hlavného pojednávania uviedla, že výpovede boli vymyslené Pálkom. Pokiaľ usvedčovala z prítomnosti na diskotéke Brázdu, mala to tak v hlave. V podstate iba pripustila, že tieto osoby sa tam mohli nachádzať. Celý výsluch s ňou sa konal dva dni po objavení mŕtvol. Uviedla, že nie je už schopná rozlíšiť, čo videla a čo má od Pálku. Obžalovaného Kocúra videla na diskotéke.

Na hlavnom pojednávaní dňa 15. januára 2003 svedkyňa uviedla, že sa vydala za obžalovaného Ing. Františka Čermana, o čom predložili na pojednávaní na nahliadnutie sobášny list.

Vypovedala, že na výsluch bola predvolaná asi týždeň po vražde. Vypovedala, že bývala na druhej strane internátu a tak nevidela na parkovisko. Dlho si myslela, že na internát prišla autobusom, potom jej povedali, že to malo byť autom. To potom pripustila. Hovorili jej mená asi 20 osôb, dlho to bol Čerman a Andrášik. Ďalšie výsluchy boli v roku 1980, nie vždy sa robila zápisnica. Výsluch smerovali k tomu, či tam bol aj Kocúr, výsluch bol úspešný, keď to pripustila. Vozili ju okolo domu na Varínskej, žiadali odo nej popis zariadenia, podrobne jej opisovali ako mŕtvolu Cervanovej mala baliť do deky spolu s Lachmannom. Nevedela si spomenúť na hroznú vec, čo mala vykonať. Potom pred Valašíkom povedala, že nepôjde vypovedať, tento jej povedal, aby bola kludná a vypovedala, čo

si pamätá .Uviedla, že nie je schopná si spomenúť ale si myslí, že išla autobusom do Bratislavy zapísať si skúšku. Na diskotéku išla s Tokárom. Videla tam Čermana, Andrášika, a sestry Cohenové. Odchádzala okolo 23.00 z diskotéky . Na nejaký incident vo vestibule si nepamätá. V roku 1976 nepoznala Beďača. Brázda mal auto Fiat alebo Žiguli. Nevie či Brázdu videla na diskotéke. Dvakrát bola zadržaná, nevie koncipovaná. Bol jej pustený aj magnetofónový záznam. Každá veta pri výsluchu bola dlho ale bola zlomený človek. Desafstranová výpoveď bola výsledkom polročného vypočúvania. Po výsluchoch potratila.

Svedok Peter Okenka

Svedok bol v prípravnom konaní trikrát vypočutý. Podľa zápisnice p.v. o zadržení obžalovaného Lachmanna bol 23.6.1981 zadržaný.

Pri výsluchu dňa 23.6.1981 uviedol, že Brázda navrhol ísť na diskotéku. V aute Brázdu išli Kocúr a dvaja, ktorých si nepamätá. Dohodli sa , že sa večer stretnú na diskotéke. Nemohli sa dostať dnu, lebo to tam bolo plné. Brázda vybavil vstup. Pri stole sedeli Andrášik, Dubravický, a nejaké dievčatá. S Brázdom bol na diskotéke len jedenkrát. Po predložení fotoalbumu pripustil, že na diskotéke mohol byť aj Lachmann. .

Pri výsluchu 24.6.1981 svedok uviedol, sa mu zdá, že v kritický deň prišiel po neho autom Brázda, že idú do Bratislavy. Potom sa mu zdá , že išli na Zobor, kde vzali Lachmanna a Kocúra. Potom išli pre nejaké dievča. V Bratislave išli na byt , ktorého majiteľka bola Brázdova alebo Kocúrova známa. Na diskotéku do Mlynskej doliny išiel spolu s Lachmannom a Kocúrom autobusom. Partia okolo Andrášika, Dubravického a Brázdu odišla z diskotéky skôr. Toto však svedok uviedol, že nevie stopercentne. Vo vestibule si všimol hádku medzi Kocúrom a jedným chalanom kvôli nejakému dievčaťu. Kocúr dal chalanovi facku. Po utíšení vo vestibule sa pýtal Brázdu, ktorý odchádzal, či ho príde potom zobrať autom. Do Brázdovho auta nastupoval Andrášik a jeden muž a dievča. Niekde na ceste nastúpil aj Kocúr. Brázda a Kocúr mu neskôr vraveli aby nehovoril o tom, že boli na diskotéke

Pri výsluchu 11.11.1981 svedok uviedol, že to čo vypovedal v predchádzajúcich výpovediach je pravda. Potom opisoval stretnutie so sestrou Andrášika, ktorá sa ho pýtala, či vie koľko je za krivé svedectvo

Na hlavnom pojednávaní 19.8.1982 svedok uviedol, že nikdy predtým ani potom na zábave v Mlynskej doline nebol. Brázda viezol Lachmanna a Kocúra. Na diskotéke si pamätá Andrášika, spomína si, že sa Kocúr s niekým doťahoval. Asi o mesiac bol za ním Kocúr s tým, aby nikomu nepovedal, že bol na diskotéke.

Na hlavnom pojednávaní 14.2.1995 svedok uviedol, že z celej veci si pamätá len toľko, že bol s Brázdom na diskotéke . Po prečítaní predchádzajúcich výpovedí uviedol, že Kocúra poznal iba zbežne, nevie , či vyšetrovateľ spomenul jeho meno.

Bol zadržaný celú noc, podrobnosti si nepamätal a jeho výpovede nemohli byť presné. Na vystúpení hudobnej skupiny Elán nebol ani raz. Je možné, že mená uvádzal na podnet vyšetrovateľov

Na hlavnom pojednávaní 15.1.2003 svedok uviedol, že v kritickom čase poznal Andrášika, Kocúra a Lachmana. V roku 1981 prišli za ním policajti a pýtali sa ho, či bol na diskotéke. Povedal, že jedenkrát bol s Brázdom. Nevedel uviesť kedy. Následne ho zadržali. Začali ho presviedčať, že bol na diskotéke dňa 9.7.1976. Ukazovali mu fotografie nejakého domu. Svedok nevedel uviesť, koľkokrát ho vypočúvali. Uviedol, že mu hovorili mená osôb, ktoré tam mali byť. Vypovedal, že jedenkrát bol s Brázdom na diskotéke v Mlynskej doline a ostal tam aj spať. Po prečítaní výpovedí, ktoré urobil v prípravnom konaní a na hlavných pojednávaniach vypovedal, že je ťažké sa k nim vyjadriť. Pri výsluchoch robili na neho tlak. Prišiel tam chlap a povedal, že, čo sa s ním hráte dajte mu po papuli, však my to z neho dostaneme. Vyšetrovatelia ho skôr navádzali k výpovediam. Nevedel povedať, či tak tomu bolo aj j pri konfrontáciách. Nezbili ho. Bol pod tlakom, manželka bola tehotná. Pre neho bol šok, keď ho policajti zobrali. Výsluchy trvali hodiny a hodiny. Mal strach. Nepamätá sa, či bol na diskotéke, kde hral Elán.

Svedok Rudolf Gallo

Vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 23.10.1981 svedok uviedol, že presne si dátum nepamätá, ale v letných mesiacoch bol na diskotéke v Mlynskej doline, kde bol Andrášik s partiou a počas tancovania ho zoznámil s dievčatami z Francúzka. Potom mu mal Andrášik hovoriť, že celá partia odchádza, že majú vonku nejaké auto. Odišli medzi 22.00 a 23.00 hod.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.8.1982 svedok uviedol, že na diskotéke ho upúťali dievčatá z Francúzka. Asi o 22.00 sa táto skupina zberala na odchod. Andrášik spomínal, že sa ešte idú niekam zabaviť. Hovoril tiež, že majú auto. Z osôb, ktoré boli na pojednávaní označil ešte, že tam mohol byť Brázda.

Na hlavnom pojednávaní 23.11.1992 svedok uviedol, že si na vec už nepamätá. Vie, že na diskotéke bol Andrášik, z iných obžalovaných pozná iba Čermana a nevie, či tento bol na zábave. Po prečítaní predchádzajúcich výpovedí svedok uviedol, že v týchto výpovediach vypovedal pravdu. Na otázky uviedol, že si počas diskotéky nespomína na žiaden incident. Výsluchy boli bez nátlaku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 1.10.2002 svedok uviedol, že bol na diskotéke, kde boli Francúzky. Na pripomienky obžalovaných uviedol, že nevie presne, či táto diskotéka bola 9.7.1976. Vypočúvali ho korektne. Zotrúva na výpovediach z prípravného konania. V súčasnosti si nevie spomenúť, či sa rozprávali s Andrášikom o aute.

Svedok Peter Hlavanda

Svedok v prípravnom konaní dňa 24.10.1981 vypovedal, že v roku 1976 vykonával funkciu zástupcu riaditeľa pre IVP na Internáte v Mlynskej doline. Kontroloval priebeh večierkov na internáte. Uviedol, že priestory pred klubom boli kritického dňa preplnené. Videl Milana Andrášika, ktorý stál v priestoroch nad bufetom v spoločnosti asi siedmich, ôsmich ľudí. Tento ho požiadal, aby mu pomohol dostať do klubu niekoľko ľudí. Svedok mu povedal, že môže iba dvoch. Spomenul si, že tam boli dve cudzinky.

Na hlavnom pojednávaní 1.9.1982 svedok uviedol že pôvodne mal zafixované, že na zábave v kritickom čase vôbec nebol. Bol za ním vyšetrovateľ Pálka a hovoril mu, že pomohol Andrášikovi dostať sa na diskotéku. Bolo tam mimoriadne veľa ľudí. Pamätá si na Andrášika, Čermana a dve Francúzky. Andrášika dostal na diskotéku iba jediný raz.

Na hlavnom pojednávaní 27.11.1992 svedok uviedol, že na diskotéke stretol Andrášika, ktorý tam bol s Francúzkami a Čermanom. Vyšetrovateľ Pálka mu pripomínal osoby, ale nepamätal si ich. Pokiaľ v prípravnom konaní uviedol skupinku osôb okolo Andrášika, nedalo sa určiť pre množstvo ľudí, kto ku komu patrí.

Na hlavnom pojednávaní 22.10.2003 svedok uviedol, že ako zástupca riaditeľa pre výchovu, chodieval na akcie. Nepamätal si, že tam bol, až vyšetrovateľ mu pripomenul, že Andrášik ho žiadal o vstup na diskotéku. Bolo tam veľa ľudí - hlava na hlave, veľa ich bolo aj vonku. Pamätá si len na Andrášika a jeho kamarátky z Francúžka. Nepamätá si na niekoho iného z Nitry.

Svedok Juraj Tokár

Vo výpovedi dňa 18.8.1981 svedok vypovedal, že spolu s Benovou išli asi o 20.30 hod do Unic klubu na diskotéku. Benová ho požiadala, aby vybavil vstup aj pre jej priateľov. Boli to traja chlapci a dve Francúzky. Bola nízka návštevnosť, Hrala tam určite skupina Elán. Benovej známi mali na stole fľašu vína. O prípade nepočul až do roku 1980, kedy ho vypočúvali vyšetrovatelia federálneho orgánu. Benová mu mala koncom roka 1976 položiť otázku, že čo by robil, keby sa dozvedel, že niektorý jeho veľmi dobrý známy, urobil niečo strašné- hrozné. Viac sa k tejto téme nevrátili.

Na hlavnom pojednávaní 19.8.1982 svedok vypovedal, že robil kontrolnú návštevu na diskotéke, hrala tam živá hudba. Bezpečne na diskotéke boli Čerman a Lachmann s rezervou Brázda a Andrášik. Všimol si, že pri stole sa niekto s dievčatami rozprával po francúzsky. Na otázku aby sa svedok vyjadril k poznámke

Benovej, tento uviedol, že debata na túto tému sa nevedla v takom tóne, že by to mohlo súvisieť s prejednávajúcou vecou. Na otázku, kto sa rozprával s dievčatami po francúzsky, svedok označil obžalovaného Čermana. Obžalovaný Lachmann po výsluchu svedka uviedol, že sa na prítomného svedka pamätá.

Na hlavnom pojednávaní dňa 13.2.1995 svedok vypovedal, že trvá na predchádzajúcich výpovediach, vtedy si vec pamätal

Na hlavnom pojednávaní 22.10.2003 svedok uviedol, že na vec si už nepamätá. Poznal len Nadeždu Benovú. Dodatočne bol konfrontovaný a vtedy povedal, koho videl na diskotéke a koho nie. Uviedol, že má za to, že vyšetrowanie bolo zmätočné, lebo si myslí, že on mal v tom čase najviac informácií z titulu jeho funkcie. Nikto sa ich funkcionárov nič nepýtal. Vyšetrowania sa zúčastnil až po 4-5 rokoch. Pokiaľ ide o vetu, ktorú mu mala povedať Benová, rozprával sa s vyšetrowateľmi zhruba tri hodiny a v rámci toho padla tá zmienka. Na otázku, či pri výsluchu to bol svedok, ktorý hovoril o rozhovore s Benovou, svedok uviedol, že už si to nepamätá. Francúzky videl tancovať bosé. Uviedol, že s nimi tancoval.

Svedok Milan Antošovský

Pri výsluchu 10. 11.1981 svedok uviedol, že mal poriadkovú službu na diskotéke. Určite sa stretol s Romanom Brázdom, pripustil, že tam mohol byť v spoločnosti Kocúra, ale s určitosťou to nevedel povedať. Ďalej tam bol jeden Nitrančan s Francúzkami. Po výsluchu 1978 mu ukazovali fotoalbum, kde poznal podľa fotografií Dubravického a Beďača. Počas diskotéky sa nič zvláštneho nedialo.

Na hlavnom pojednávaní 1.9.1982 svedok vypovedal, že z obžalovaných vie bezpečne len o účasti Brázdu, na diskotéke ešte spoznal Andrašika. Boli tam Francúzky. Či bola Zimáková /teraz Barčíková/ na diskotéke nevedel povedať. O konflikte vo vestibule uviedol, že nevie nič. Obžalovanému Andrašikovi pomáhal dostať sa na diskotéku. Nato bola vznesená z jeho strany námietka, že vstup na diskotéku Andrašikovi nevybavoval svedok, ale Hlavanda

Na hlavnom pojednávaní 21.2.1994 svedok uviedol, že jednoznačne videl Andrašika v spoločnosti dvoch Francúzok. Určite videl aj Brázdu. pokiaľ ide o Kocúra a Dubravického nie je si istý. Zimákovú / teraz Barčíková/ tam nevidel. Usporiadateľa som robil jedine v ten večer. Dátum mu bol v podstate navodený vyšetrowateľom.

Na hlavnom pojednávaní 22.10.2003 svedok uviedol, že zábavy sa zúčastnil, bol členom štábu brigád a mal poriadkovú službu.. Na diskotéke videl Andrašika, na iné osoby si rozpomenúť nevedel. Keď spoznával osoby vo fotoalbe, išlo o to,

či ich pozná, nie o to, či boli na diskotéke. Termín konania diskotéky mu bol ponúknutý vyšetrovateľom.

Svedok MUDr. Jozef Čulman

Tento svedok mal byť prítomný pri konflikte vo vestibule. Bol vypočutý dňa 10.11.1981, kedy vo svojej výpovedi uviedol, že bol na diskotéke kde videl Kličku, Blašku, Vereša, Hlaváčovú a nejaké ďalšie dve dievčatá a s nimi tam bola aj poškodená. Uviedol, že si ešte pamätá, že počas diskotéky bola veľká búrka a že Škrobánek hľadal chlapcov z Nitry, od ktorých sa chcel dozvedieť kde býva jeho priateľka v Prahe. Škrobánek z diskotéky odišiel asi o 22.00 hod. a doniesol mu kľúče od izby kam išiel svedok okolo 22.30 hod. spať.

Na hlavnom pojednávaní v roku 1982 tento svedok nebol vypočutý

Na hlavnom pojednávaní 24.11.1992 svedok uviedol, že nevie sa vyjadriť v akej spoločnosti bol svedok Škrobánek. Škrobánek išiel na vlak, nemá vedomosť o tom, že by poznal niekoho z obžalovaných a že by títo boli na diskotéke. Nemá vedomosť o tom, či bol na diskotéke nejaký konflikt.

Na hlavnom pojednávaní 4.10.2002 svedok zotrval na svojich predchádzajúcich výpovediach a uviedol, že nemá dôvod ich meniť. Na otázky uviedol, že si nepamätá, či videl na diskotéke dievčatá, ktoré hovorili po francúzsky a nevidel incident vo vestibule. Pri odchode keď sa vo vestibule rozchádzal so Škrobánkom sa domnieva, že nikto nebol.

Svedok Vladimír Varga

Svedok bol vypočutý v prípravnom konaní dňa 25.6.1981. Vo výpovedi uviedol, že začiatkom júla 1976 v piatok bol za priateľkou Vierou Zimákovou /teraz Barčíková/. Večer bola v internáte diskotéka. Spolu s o Zimákovou išiel do vestibulu, kde videl Škrobánka a Urbánka, ktorých poznal z gymnázia. Uviedol, že tam bolo veľa Nitrančanov a to Proksa, Andrášik, Brázda, Kocúr, Dubravický, Beňová. Videl aj dve Francúzky, s ktorými sa bavil Dubravický. Pri závere diskotéky bol svedkom incidentu medzi Kocúrom a Urbánkom. Spomenul, že sa hovorilo o odchode na nejaký žúr, ale on sa ho nezúčastnil.

Pri výsluchu 26.6.1981 svedok uviedol, že pri incidente vo vestibule videl nejaké dievča. V ďalšej časti výpovede uviedol, že cestou k autobusovej zastávke videl osobné motorové vozidlo bledej farby, ktoré zastavilo pri dievčati. Dievča hovorilo, aby ju nechali. Ďalej spomenul, že krátko nato došlo ku kolízii s opitým chlapom a osobným autom, ale to popísať nevie.

Pri výsluchu 29.6.1981 svedok uviedol, že mohol byť 9.7.1976 na diskotéke, ale si to presne nepamätá.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2003 svedok uviedol, že v živote na diskotéke v Mlynskej doline nebol. Jeho výpovede z prípravného konania boli urobené pod nátlakom. Na výsluch nebol predvolaný, prišli za ním príslušníci do Tatier, celou cestou sa mu vyhrážali. Po príchode do Bratislavy ho zadržali na 24 hodín. Územie Československa opustil v roku 1981 a hlavnou príčinou jeho odchodu bola obava z trestného stihania pre krivú výpoveď. Potom napísal prehlásenie, že to, čo uvádzal vo výpovediach nie je pravda. / Prílohy str.22/

V zmysle rozhodnutia NS ČSFR mal súd k okolnosti konfliktu vo vestibule vypočuť aj svedkyňu Barboru Rizmanovú - Dukátovú. Táto svedkyňa nemohla byť vypočutá z dôvodu, že sa podľa vyžiadaných správ nachádza dlhodobo v cudzine. Bola prečítaná za súhlasu strán jej výpoveď z prípravného konania č. I. 1225 v ktorej uviedla, že bola na diskotéke, pamätá si na prítomnosť poškodenej ale iné okolnosti, prípadne nejaký incident nepopísala.

Za súhlasu strán bola prečítaná výpoveď svedka Ing. Pavla Piačeka ktorý sa pri výsluchoch v prípravnom konaní / 26.10.1981/ ako i na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní dňa 23.11.1992 vypovedal o tom, že on osobne nebol na zábave v Mlynskej doline. Spomenul si na rozhovor, ktorý sa mal odohrať v hoteli Zobor medzi Brázdom a obžalovaným Lachmannom dňa 8.7.1976, kde sa títo dohovárali, že sa majú na druhý deň stretnúť s Andrášikom a že potom pôjdu na diskotéku. Dátum si priblížil podľa zápisu v indexe.

Za súhlasu strán bola prečítaná svedecká výpoveď svedkyne Viery Vincovej, ktorá v prípravnom konaní pri výsluchu dňa 23.10.1981 uviedla, že jej obžalovaný Andrášik vravel, že bol na diskotéke v kritickom čase spolu s Čermanom a Francúzkami a že tam stretli aj kamaráta Rudolfa Gallu.

V prítomnosti poškodenej sa zdržiavali svedkovia, Ing Pavel Komora, MUDr. Juraj Klička, MUDr. Igor Blaško, MUDr. Milan Babulic, MUDr. Pavol Vereš, Ing. Dana Babulicová. Títo svedkovia boli senátom vypočutí.

Svedok Ing. Pavel Komora vo svojej výpovedi v prípravnom konaní zo dňa 20.7.1976 uviedol, že sa zúčastnil zábavy spolu s priateľom Popovičom. Asi o 21. 00 hod. prišla na diskotéku aj poškodenej, s ktorou tancoval. Potom išiel s ňou von a šli si sadnúť na zábradlie k bočnému vchodu, kde sa zhovárali. Poškodenej mu hovorila, že cestuje do Tatier, kde sa má stretnúť s Richardom Veselým. Potom sa znovu vrátili na zábavu, kde tancovali. Potom sa jej pýtal, či ju nemá ísť odprevadiť. Rozlúčil sa s ňou a viac ju nesledoval. Rozlúčil sa s ňou asi o 22.30 hod.

Zhodne vypovedal aj pri výsluchu 12. 10.1976.

Pri výsluchu 9. 11. 1981 mu bol predložený foto album pričom uviedol, že okrem poškodenej nikoho vo foto albume nepozná.

Na hlavnom pojednávaní v roku 1982, svedok nebol vypočutý, boli prečítané predchádzajúce výpovede.

Na hlavnom pojednávaní 24. 11. 1992 svedok uviedol, že poškodená sa zdržiavala v jeho prítomnosti asi jeden a pol hodiny. Nevie sa vyjadriť či niekto z obžalovaných bol na diskotéke. Keď od neho odišla, nevidel ju tancovať s niekým iným. Pri tanci hovorili o škole a spomínala jedine muža s menom Igor.

Na hlavnom pojednávaní 1. 10. 2002 svedok uviedol, zhodne ako v predchádzajúcich výpovediach, že sa s poškodenou bavil. Uviedol, že sa na žiaden konflikt nepamätá, ani si nespomína, že by poškodenú niekto ťahal do tanca.

Svedkovia MUDr. Juraj Klička, MUDr. Igor Blaško, MUDr. Milan Babulic, Ing. Dana Babulicová, MUDr. Pavol Vereš, vo svojich výpovediach z prípravného konania, ktoré boli z roku 1976 ako i z hlavných pojednávaní, zhodne uvádzali, že poškodená Cervanová sedela s nimi pri stole, neskôr sa bavila s mladíkom, ktorý mal špinavo blond vlasy. Asi o 22. 30 hod. prišla ku stolu kde si vzala kľúče a preukaz a povedala, že odchádza. Svedkovia zhodne uviedli, že odchádzala sama, že nevideli, že by ju niekto odprevádzal. Rovnako svedkovia uviedli, že boli neskôr viackrát vypočúvaní a boli im ukázané aj fotoalbumy, pričom nepoznali tam nachádzajúce sa osoby.

Zhodne vypovedala aj svedkyňa MUDr. Eva Štrasserová rod. Hlaváčová, ktorej výpovede z prípravného konania a z hlavného pojednávania v roku 1992 boli za súhlasu strán prečítané.

V rozhodnutí žiadal NS ČSFR vypočuť k otázke odchodu poškodenej zo zábavy aj svedka Alexandra Nikolajeviča Kozaka. Tento svedok nemohol byť vypočutý, nakoľko sa nenachádza podľa zadovážených správ na území SR a jeho súčasná adresa nie je známa. Na hlavnom pojednávaní bola podľa § 211 ods.2 písm. a Tr.por. prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 16.7.1976. Svedok uviedol, že bol na zábave v klube, o čom sa dohodol s Kličkom, Hlaváčovou, Babulicom a Blaškom. Asi o 23.00 prišla k ich stolu Cervanová, vzala si kľúče a preukaz. Odchádzala od stola sama.

Svedkovia k únosu poškodenej

Ohľadne únosu poškodenej boli vypočutí okrem už uvedených Ing. Urbánka, MUDr. Barčíkovej, jednak svedkovia, ktorí sa nachádzali vonku pred internátom Ing. Miroslav Vanko, RNDr. Ladislav Veľký, Ivan Mrázko, svedkovia ktorí boli v internáte Marián Krajčí a Ľubomír Lazový, svedkyne, ktoré boli na ceste pred internátom Magdaléna Mlynarčíková a Zdenka Prieložná /Kováčová/ ako

i svedkyne, ktoré počuli krik v čase únosu a to bola **Bohuslava Bublincová** a **Anna Bublincová**, ktorej výpoveď bola prečítaná za súhlasu strán..

Svedok Marián Krajčí uviedol vo svojej výpovedi z prípravného konania dňa 27.7.1976, že dňa 9.7.1976 vo večerných hodinách na internáte hrali karty. Hru skončili asi o 21.00. V čase okolo 21.30 bol na balkóne a všimol si, že v blízkosti parkoviska pri internáte, na ceste vedúcej od parkoviska na prístupovú cestu k vchodu do internátu, stojí neosvetlené motorové vozidlo otočené prednou časťou k internátu. Pri pravých predných dverách videl stáť muža vo veku asi 20 rokov pri ňom stáli ešte dvaja chlapci. Auto bolo bielej farby, asi zahraničnej výroby podobné typu R 16, potom auto odchádzalo k zastávke. Keď auto prešlo asi 20-30 metrov pribrzdilo, nezastalo a pokračovalo ďalej v ceste k autobusovej zastávke. Keď okolo nej prešlo, zaplo svetlá a pokračovalo v ceste smerom dolu. Vzadu malo tvar ako Žiguli kombi. Vozidlo sledoval z deviateho poschodia internátu. Pred internátom videl na zábradlí sedieť viac ľudí. Pri výsluchu dňa 21.10.1981 svedok zotrval na pôvodných tvrdeniach s tým, že vo vozidle videl iba dve osoby, vzadu nikoho nevidel.

Na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach tento svedok vypočutý nebol. Na **hlavnom pojednávaní dňa 3.10.2002** svedok uviedol, že kritického dňa videl auto, ktoré roztláčali, avšak si nepamätá o aké auto išlo. Po oboznámení s predchádzajúcimi výpoveďami svedok zotrval na predchádzajúcich tvrdeniach.

Svedok Ľubomír Lazový v prípravnom konaní bol trikrát vypočutý. Pri výsluchu 18.8.1976 uviedol, že pozoroval z chodbového balkóna asi o 22.30, že po chodníku pre chodcov sa smerom k zastávke autobusu spúšťa vozidlo. Bolo od hlavného vchodu vo vzdialenosti 70 až 80 m, kedy ho prvýkrát zazrel. Uviedol, že to mohlo byť vozidlo R-12 alebo Dácia. Auto bolo bledej alebo bielej farby. Nerozoznal, kto v ňom sedí. Vozidlo malo motor vpredu. Vozidlo zastavilo v mieste asi medzi tretím a štvrtým verejným osvetlením. Potom počul, ako sa otvorili dvere, mal zato, že zadné, lebo sa v aute nerozsvietilo kontrolné svetielko. Potom začul zvuky akoby zápasu, šuchot nôh, ženské zajačanie a dosť hlasno zakričať o pomoc. Nepočul mužský hlas, ženu pri vozidle nerozoznal, lebo tam bola veľká tma. Svetlo nesvietilo. Žena prestala kričať a počul buchnúť dvermi. Vozidlo vyrazilo dosť rýchlo a bez svetiel. Keď sa dostalo do zákruty, vodič rozsvietil. Do zastávky prišiel autobus, bola tma, preto nevie, či tam niekto bol alebo nie.

Pri výsluchu 24.8.1981 svedok uviedol, že počul, že niekto ide z internátu, videl nejaký tieň, nevidel, či to bola žena alebo muž. Cesta od hlavného vchodu až po autobusovú zástavku nebola skoro vôbec osvetlená. Po malej chvíli videl vozidlo svetlej farby, ktoré išlo bez svetiel. Potom zastavilo a počul zvuky, ženský hlas akoby sa niekto s niekým fahal. Potom vozidlo prudko vyštartovalo. Počul dvakrát buchnúť dvere a tak má zato, že vystúpilo z vozidla viac osôb ako jedna.

Na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach tento svedok nebol vypočutý.

Na hlavnom pojednávaní 22.10.2003 svedok uviedol, že na vec si pamätá len v hrubých rysoch. V roku 1976 bol na návšteve v izbe na najnižšom podlaží v rohu internátu. Vyšiel na balkón, vonku už bola tma a videl pomaly idúce auto. Počul krik akoby násilím, niekoho ťahali do auta. Podľa zvuku výfuku išlo o auto Lada alebo Dácia, prípadne Fiat. Auto bolo skôr svetlejšej farby. Bližšie si na krik nepamätá. Na chodníku bola úplná tma, či tam boli nejaké osoby si nepamätá. Vzhľadom na rozpory, boli svedkovi prečítané výpovede z prípravného konania. Svedok uviedol, že nechápe, prečo hovoril v týchto o pozorovaní incidentu z balkóna z kuchynky. Má za to, že udalosť pozoroval z balkóna izby. Na otázku, či vie svedok odstrániť rozpory medzi výpoveďami, ktoré sa týkali pozorovania osoby, ktorá išla po chodníku a vtiahnutia do auta, svedok uviedol, že nevie, či sa mu oživila nejaká spomienka po piatich rokoch a nevylučuje, že bol aj ovplyvnený médiami. Na otázku, či by si svedok všimol aj osobu idúcu smerom k internátu, svedok uviedol, že je to možné. Na to obžalovaný Kocúr predložil fotografiu vozidla Brázdu a uviedol, že tým chce preukázať, že vozidlo malo iné svetlá ako uvádza svedok, Fotografia je založená v spise pri zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Svedok Ing. Miroslav Vanko vo svojej výpovedi 1.8.1976 vypovedal, že kritického dňa chceli ísť na diskotéku, kam sa nedostali. V čase okolo 22.30 hod. odišli ku vchodovým dverám internátu. Pretože pršalo, spoločne čakali, kedy prestane pršať a prebehnú na zastávku. Ako stáli pod terasou internátu, videl, že z internátu vyšli dve dievčatá, ktoré sa asi o 5 minút vracali naspäť. V priebehu tých piatich minút videl, že dolu po ceste išlo osobné motorové vozidlo, potichu a videl, že vzadu malo pozdĺžne koncové osvetlenie, teda podľa neho to mohla byť Škodovka, MB, respektíve Š – 100, červenej farby, čo však nevie určite. Postrehol, že vozidlo v najtmavšom mieste pred zastávkou autobusu zastalo, vzadu mu zhasli svetlá a v tom počul dievčenský výkrik zo strachu o pomoc. Po tomto výkriku sa vozidlo rýchlo vzdialilo. Keď sa dve neznáme dievčatá vracali do internátu, pýtal sa ich čo sa stalo, na čo mu jedna odpovedala, že nevedia a odišli do internátu.

Pri výsluchu 2.8.1976 svedok uviedol, že pred 23.00 hod. avšak nevie presne, vyšiel spolu s kamarátmi pred hlavný východ internátu. Pretože pršalo, sadli si pod prístrešok po ľavej strane na zábradlie. Boli tam spolu s Veľkým a Mrázkom. Asi o dve tri minúty videl, ako z hlavného vchodu vyšli dve dievčatá. Okrem týchto dievčat nevidel nikoho iného vychádzať. Uviedol, že je možné, že niekto mohol okolo prejsť, ale nepamätá si to. Po odchode dievčat videl na vzdialenosť asi 40-50 metrov ako sa po ceste smerom k zastávke spúšťa osobné motorové vozidlo. Podľa jeho zadnej časti poznal, že ide o vozidlo Škoda a videl vodorovne uložené zadné svetlá, ktoré svietili. Osoby vo vozidle sa nedali rozpoznať. Auto malo nejakú tmavšiu farbu a zdá sa mu, že to bola červená. Auto zostalo stáť na vzdialenosť asi 100 metrov, kde bola najväčšia tma, hneď na to počul jeden dievčenský výkrik

a potom auto vyrazilo. Pri aute nikoho nevidel, vzápätí sa vrátili tie dve dievčence, ktorých sa pýtal, že kto to kričal. Všimol si, že boli vystrašené.

Pri výsluchu dňa 26.8.1981 svedok uviedol, že ako stáli pred internátom, všimol si dve dievčatá, ktoré išli na parkovisko a tiež videl z internátu vychádzať nejaké dievča, ktoré malo v ruke cestovnú tašku. Dievča išlo smerom k autobusu, iné osoby si nevšimol. Nevie uviesť, kto vychádzal skôr. Potom si všimol, že dolu cestou k zastávke ide nejaké auto bez motora a za chvíľu počul ženský výkrik ako volanie o pomoc. Pozrel sa smerom dole, avšak bola tma, takže nič nevidel. Videl svietiť zadné svetlá, podľa ktorých usúdil, že to mohla byť Škoda MB, čím si však nie je istý, mohlo to byť aj iné auto. Prvý krát auto videl pod úrovňou cesty, ktorá vedie na parkovisko z cesty pre chodcov a druhý krát ho videl po tom výkriku na úrovni ako končí budova B bloku internátu. Potom sa o veci rozprávali, Mrázko hovoril, že počul výkrik, Veľký, že nič nepočul. Potom sa vrátili tie dve dievčence. Na vysvetlenie prečo v roku 1976 neuvádzal, že videl dievča s taškou svedok uviedol, že o celej veci viackrát rozmýšľal a z toho všetkého mu vyplynulo, že okrem tých dvoch dievčat muselo výjsť z internátu aj dievča s taškou.

Na hlavnom pojednávaní v roku 1982 svedok nebol vypočutý.

Na hlavnom pojednávaní 13.2. 1995 svedok uviedol, že videl odchádzať dievča s taškou a potom počul výkrik. Dievča s taškou išlo stále samé. Celej veci priamo nevenoval nejakú väčšiu pozornosť a všetko si dával do súvisu až keď sa dozvedel čo sa stalo. Uviedol, že všetko sa odohralo tak ako uvádzal vo svojich výpovediach z prípravného konania.

Na hlavnom pojednávaní 1. 10. 2002 svedok uviedol, že už si na vec veľmi nepamätá, vie, že bol s Veľkým a Mrázkom a okolo 23. 00 hod. sa zberali domov. Zastavili sa vo vestibule, kde okolo nich prešla poškodená. Toto usúdili, že je to poškodená až dodatočne a napadlo ich to až keď vedeli, čo sa stalo z tlačce. Potom počuli dolu nejaký výkrik, pričom oni stáli hore vo vestibule a výkrik bol vo vzdialenosti do 100 metrov smerom dolu na zastávku. Dievčinu videli ako odchádza von, ale nepamätá si, či mala niečo v ruke. Na to boli svedkovi prečítané jeho výpovede z prípravného konania. Svedok uviedol, že teraz sa už nevie k veci vyjadriť a je možné, že videl vychádzať aj dve dievčatá. Na otázku, čo by si všimol, keby bola dievčina niekým odprevádzaná, svedok uviedol, že si myslí, že vtedy išla určite sama. Na ďalšiu otázku či videl svedok nejaký incident vo vestibule, svedok uviedol, že si nespomína. Na otázku, či vtedy odchádzali viacerí, svedok odpovedal, že nie. Svedok uviedol, že pokiaľ by si všimol, že niekto fahá niekoho do auta alebo keby to videl, určite by takúto skutočnosť v prípravnom konaní uviedol.

Svedok RNDr. Ladislav Veľký vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 1.8.1976 uviedol, že stáli pred vchodom do internátu spolu s Vankom a Mrázkom. Nepamätá si, že by niekto okolo nich išiel s taškou, pamätá si na dve dievčatá, ktoré išli okolo. Nepočul žiaden krik a volanie o pomoc ale Vanko s Mrázkom niečo počuli.

Pri výsluchu 2.8.1976 svedok uviedol, zhodne, že nepočul žiaden výkrik. Videl dve neznáme dievčatá a Vanko sa ich pýtal, či nevideli dolu niečo podozrivé. Vanko potom o veci rozprával, že videl ísť dolu smerom na zastávku vozidlo asi škodu a asi červenej farby.

Pri výsluchu 25.8.1981 svedok uviedol, že videl dve dievčatá, ktoré vyšli z internátu a išli smerom k parkovisku. Tiež si všimol, že z internátu vyšlo nejaké dievča s cestovnou taškou. Iné osoby si nevšimol. Počas rozhovoru zaregistroval, že z parkoviska smerom dolu išlo nejaké vozidlo ale o aký typ ide nevedel. Mrázko a Vanko vraveli, že počuli nejaký krik. Na otázku prečo vypovedá rozporne oproti predchádzajúcej výpovedi z roku 1976, svedok uviedol, že okolnosť, že išlo dievča s taškou mu bola pravdepodobne vsugerovaná od Mrázku a Vanku. Skutočnosť si v roku 1976 pamätal lepšie.

Na hlavnom pojednávaní v roku 1982 svedok vypočutý nebol.

Na hlavnom pojednávaní 21.2. 1995 svedok uviedol, že trvá na predchádzajúcich výpovediach a pokiaľ uvádzal, že videl dievča ísť s taškou, došlo u neho k vsugerovaniu lebo sa o tom hovorilo.

Na hlavnom pojednávaní 16.1. 2003 svedok uviedol, že bol vypočutý v roku 1976 a vtedy povedal všetko, čo si pamätal. Vyšetrovanie trvalo 9 hodín. Nič, čo by mohlo pomôcť vyšetrovaniu si nevšimol. V roku 1981 bol predvolaný znovu, nejakým spôsobom si vsugeroval, že videl dievča prechádzať s taškou.

Svedok Ivan Mrázko v prípravnom konaní 2.8.1976 uviedol, že stál kritického dňa asi o 22.25 hod. pred hlavným vchodom. Z internátu vyšli dve dievčatá, okrem týchto dievčat nevidel nikoho z internátu vychádzať. Takisto nevidel, že by nejaké osoby vchádzali do internátu. Nevidel žiadne vozidlo, ktoré by prišlo na parkovisko pred internát. Po odchode dievčat počul sprava od zastávky ženský výkrik o pomoc. Na to zostalo ticho a nič viac nepočul. Asi na 100 metrov videl dosť matné obrysy nejakého auta, ktorému svietili červené spätné svetlá. Svedok uviedol, že nosí okuliare, ktoré v ten večer nemal a preto dobre nevidel. Keď sa o veci začali baviť, Vanko spomenul, že videl auto Škoda asi červenej farby. Po výkriku sa ku schodom vrátili tie dve dievčence. Boli dosť nevrlé a keď sa ich Vanko spýtal, čo sa stalo, povedali, že nevedia, že nič nevideli.

Pri výsluchu 26.10.1981 svedok zotrval na svojej výpovedi a na otázku vyšetrovateľa, aký bol výkrik silný, uviedol, že bol silný.

Svedok nebol vypočutý na hlavných pojednávaniach v rokoch 1982 ani neskôr.

Na hlavnom pojednávaní 1.12.2003 svedok uviedol, že už si k veci nič nepamätá a chce sa pridržať tých výpovedí, ktoré urobil v prípravnom konaní. Na otázku, či videl niekoho stáť na ceste medzi internátom a zastávkou v čase, keď počul výkrik a v čase keď automobil odišiel, svedok uviedol, že si to nepamätá ale ak by takúto osobu videl v čase, keď bol vypočúvaný by to spomenul. Na otázku

obžalovaného Kocúra, či by postrehol, keby vyšla z internátu skupinky 8 až 10 ľudí svedok uviedol, že áno, postrehol by to.

Svedkyňa Zdenka Prieložná /Kováčová/ bola v prípravnom konaní vypočutá 4 krát a so svedkyňou boli robené aj previerky výpovedí na mieste. Svedkyňa pri výsluchu dňa 14.7.1976 uviedla, že v čase okolo 22.00 hod. až 22.30 hod. išla s priateľkou Mlynarčíkovou von z budovy a ako sa vracali do budovy počula výkrik o pomoc a videla ako dvaja muži ťahajú jedno dievča za ruky k osobnému autu, ktoré bolo pri autobusovej zastávke asi 10 metrov za ňou. Jeden z mužov skríkol na druhého aby ju bral, potom ju naložili do auta a hneď odišli preč. Auto bolo bielej farby a pravdepodobne to bola značka Žiguli. Uviedla, že popis mužov nevie udať všetko sa odohrávalo v tme a udalosť sledovali aj traja chlapci, ktorý boli pred budovou.

Pri výsluchu 14.7.1976 svedkyňa uviedla, že spolu s Mlynarčíkovou odbočili do uličky, ktorá ide na parkovisko. Potom išli po uličke smerom do budovy internátu a po ľavej strane parkoviska si všimla neznáme osobné auto, ktoré bolo bielej farby, nevšimla si či tam niekto sedí. Prešli okolo vozidla a dostali sa asi jeden a pol metra od križovatky ulice, ktorá vedie od hlavného vchodu smerom k autobusovej zastávke. Vtedy počula ako za nimi vyrazilo osobné auto, ktoré nemalo rozsvietené svetlá a museli odskočiť do pravej strany. Vozidlo bolo bielej farby a všimla si, že jeden mladší muž sedel vedľa vodiča, mal stiahnuté okienko na dverách. Tento muž mal hlavnú vyklonenú z okienka a mal tmavšie vlasy. Nevie uviesť, či mal vlasy dlhšie alebo kratšie. Uviedla, že do tváre si ho nestačila všimnúť lebo to bol len okamih. Vodiča vôbec nevidela a či niekto sedel na zadnom sedadle nevie. Keď prešli asi dva až tri kroky a obrátili sa smerom k autobusovej zastávke vozidlo stálo od nich asi 60 metrov a malo rozsvietené svetlá. Vozidlo stálo v strede cesty medzi posledným osvetlením a krytmi.

Svedkyňa uviedla, že videla ako boli otvorené predné aj zadné pravé dvere. Naproti zadným dverám po pravej strane videla v šere tmy stáť neznáme dievča, pre vzdialenosť a značnú tmu nevidela, čo mala žena na sebe oblečené. Dievča stálo otočené tvárou k zadným dverám vozidla a za každú ruku ju držal jeden chlap a násilím ju ťahali do auta. Dievča sa bránilo tým, že ľavú ruku si vytrhla v tejto držala nejakú tašku, ktorou sa zaháňala. Opis mužov si svedkyňa nepamätá, lebo bola tma. Dievča kričalo o pomoc len jeden krát a veľmi intenzívne. Vtedy jeden z mužov povedal druhému, aby ju bral. Na to ju vtiahli do voza, zabuchli dvere a spúšťali sa z kopčeka smerom k zastávke. Keď ju ťahali do vozidla, vodič vypol svetlá a a motor nebol vchode. Keď prechádzali okolo chlapcov na zábradlí, chceli ich požiadať o pomoc, avšak jeden z nich im s úsmeškom niečo povedal. Po návrate do klubu povedali o tom čo videli vedúcemu brigády Babiarovi.

Pri výsluchu 16.11.1976 bol svedkyňi predložený foto album. Uviedla, že na fotografiách nespoznala muža, ktorý sedel v osobnom aute, lebo tento mal hlavu sklonenú k zemi smerom tak, že mu videla iba temeno hlavy. Okrem toho tam bola

tma akže dobre nevidela a uviedla, že tohto muža by nepoznala aj keby ho videla v skutočnosti.

Pri výsluchu 26.8.1981 svedkyňa uviedla, že videla vozidlo, ktoré išlo rýchlo a skoro ich zrazilo tak, že Mlynarčíková musela uskočiť. Všimla si, že auto bolo bledej farby a malo takú karosériu akú majú Žiguli, Lada alebo poľský Fiat. Auto zastavilo na úrovni konca bloku internátu, otvorili sa pravé predné a zadné dvere a vystúpili dvaja muži. Na to počula zúfalý krik ženy o pomoc, ktorá sa bránila tak, že sa ohnala taškou. V tom čase svietilo iba jedno pouličné svetlo a auto nebolo osvetlené. Videla, že vpredu vedľa vodiča sedí muž, koľko osôb sedelo na zadnom sedadle nevedela uviesť.

Na hlavnom pojednávaní 24.8.1982 svedkyňa uviedla, že si stačila všimnúť muža, ktorý sedel vedľa vodiča, napriek tomu, že tento priestor tam nebol príliš osvetlený. Síce vo výpovedi povedala, že tento muž mal lysinu ale na fotografii ho spoznala, hoci lysinu nemal. Dostala pozrieť foto album- Uviedla, že bola nespočetne krát v roku 1976 vypočúvaná. Svedkyňa bola vyzvaná aby pokiaľ môže označila muža, ktorý sedel vedľa vodiča, načo táto ukázal na obžalovaného Kocúra. Svedkyňa uviedla, že si ho dobre všimla, že mal stiahnuté sklo na dverách a videla mu do tváre. Svedkyňa uviedla, že bez akýchkoľvek pochybností tvrdí, že to bol obžalovaný Kocúr.

V ďalšej časti výpovede uviedla, že poškodená išla sama a v ruke niesla tašku. V ostatnom vypovedala tak ako je uvedené v predchádzajúcich výpovediach v prípravnom konaní. Na otázku prokurátora uviedla, že auto od nich zastalo vo vzdialenosti asi 60 – 70 metrov. Nevie uviesť či na tom mieste bola lampa, ale bolo tam dostatočne vidno, lebo tam doliehalo svetlo, ktoré bolo niekde pred internátom pred vchodom pre personál. K oblečeniu mužov sa nevedela vyjadriť, akurát, že muž, ktorý sedel vedľa vodiča, mal košeľu s dlhými rukávmi, ktoré mal vyhrnuté, ale farbu košele nerozoznala. Na ďalšie otázky svedkyňa uviedla, že si nevšimla koľko bolo hodín a že od momentu kedy vyšli z internátu do momentu kým vtiahli dievčinu do auta mohlo uplynúť 10 minút. Keď prechádzali cez vestibul, nič si nevšimli a keď boli vonku, nepršalo.

Na hlavnom pojednávaní 13. 2. 1995 svedkyňa uviedla, že trvá na doterajších výpovediach a vo veci odmieta vypovedať. Po prečítaní výpovedí z prípravného konania svedkyňa uviedla, že zotrúva na prečítaných výpovediach.

Na hlavnom pojednávaní 21. 10. 2003 svedkyňa uviedla zhodne ako v prípravnom konaní, ako videla ako vtiahli poškodenú do auta. V podrobnostiach uviedla, že dievča malo kabelku na pleci a príručnú igelitovú tašku, ktorou sa bránila. Vtiahli ju do auta, volala o pomoc a auto bolo bez svetiel Bola tam veľká tma. Uviedla, že farbu vozidla nevie uviesť, jediné čo jej ostalo v pamäti bola kovová lišta. Podľa jej názoru vozidlo bolo Lada alebo Fiat. Nebola to Škodovka. Muž v okienku mal ruku von z auta a mal oblečenú svetlú košeľu s vyhrnutým rukávom. Na to boli

svedkyňi prečítané výpovede z prípravného konania a z predchádzajúcich pojednávanií. K rozpornostiam uviedla, že má tú tvár pred očami a nevie vysvetliť rozpornosť, prečo v prípravnom konaní uviedla, že by muža nespoznala a na hlavnom pojednávaní v roku 1982 označila obžalovaného Kocúra. Svedkyňa uviedla, že keď vypovedala v roku 1982, bola vo veľmi zlom psychickom stave. Svedkyňa uviedla, že autá nepozná a pokiaľ ide o rozpor vo farbe vozidla, nepamätá si na to.

Svedkyňa bola oboznámená s protokolom o previerke výpovedi a o vyšetrovacom pokuse na č. l. 1696, 1699 a uviedla, že mužovi videla do tváre inak by ho nevedela spoznať. Na otázku prečo ináč vypovedala v prvotných výsluchoch v roku 1976, uviedla, že bola pod psychickým tlakom ale nebol to strach z polície. Na ďalšiu otázku svedkyňa uviedla, že foto albumy jej boli predkladané v roku 1976 a vtedy tam prvý krát spoznala osobu, ktorú videla v aute. Uviedla, že táto osoba bola vo fotoalbeume v roku 1976. Ďalej svedkyňa uviedla, že v tom čase bola krátkozraká mala 1,5 dioptrie a v čase, keď sa skutok stal bola bez okuliarov.

Svedkyňa Magdaléna Mlynarčíková vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 14.7.1976 uviedla, že , že kritického dňa cez diskotéku išla spolu s Prieložnou von z internátu a proti nim išlo osobné auto, ktorému sa ledva vyhli. Potom počuli krik od autobusovej zastávky a volanie o pomoc. Miesto nebolo osvetlené, videla však dvoch mužov, ktorí vystúpili z vozidla a fahali dievča do auta. Dievča kričalo o pomoc a jeden z mužov hovoril druhému , aby ju bral. Boli vo vzdialenosti asi 50 metrov a miesto nebolo osvetlené. Auto bolo bledej farby a koncové svetlá boli obdĺžnikové.

Dňa 17.7.1976 svedkyňa vypovedala, že bola 9.7.1976 na zábave , kde hrala skupiny Elán a keď v spoločnosti Zdenky Prieložnej opustili budovu internátu, videli rýchlo sa pohybujúce osobné auto, ktoré ich skoro zachytilo. Vo vozidle videla šoféra asi 25 ročného muža , ktorý mal tmavšie vlasy. Ako odchádzali smerom k budove, počuli krik. Na vzdialenosť asi 90 metrov videli uvedené biele vozidlo, ktoré poznala podľa zadného osvetlenia. Videla, že boli otvorené pravé predné a zadné dvere a dievča, ktoré držali za ruky dvaja muži. Táto sa bránila krikom. Potom ju vtiahli do auta na zadné sedadlo. Pred internátom sedeli chlapci, ktorí sa pýtali, čo tam bolo a rehotali sa.

Pri výsluchu dňa 26.8.1981 svedkyňa vypovedala v podstate zhodne s predchádzajúcimi výsluchmi. Uviedla, že išlo o vozidlo Lada alebo Žiguli. Svetlá vozidla boli podlhovasté. Uviedla, že auto mohlo byť od nich vzdialené asi 70 metrov.

Na hlavnom pojednávaní 1.9.1982 svedkyňa uviedla, že udalosť pozorovali zo vzdialenosti asi 50 až 70 metrov. Videli ako dievča fahajú do bledého auta. Na otázku svedkyňa uviedla, že aj keď videla tvár niektorého člena posádky, nezafixovala si ju. Po predložení fotoalbumu sa jej známa zdala tvár Brázdu. Na otázku, či videla svedkyňa pri aute aj nejakú ďalšiu osobu, svedkyňa uviedla, že

nevidela. Uviedla, že miesto, kde stálo auto nebolo bezprostredne osvetlené, ale bolo tam vidno. Vo vestibule si nevšimla žiadnu výtržnosť ani nič pozoruhodnejšie.

Na hlavnom pojednávaní 1.12.2003 svedkyňa uviedla, že si pamätá, že keď išla s priateľkou Prieložnou z internátu, ako vychádzali z internátu svietila iba jedna lampa. Počuli krik o pomoc a videla, ako neznámi chlapi ťahali dievča do auta. Bola tam tma a nevedela by ich opísať. Ďalej svedkyňa uviedla, že nevie povedať, z akej vzdialenosti udalosť pozorovali a tiež sa nevie vyjadriť k tomu, o aké auto išlo. Na otázku, či videla svedkyňa ďalšiu osobu pri poškodenej, svedkyňa uviedla, že ďalšiu osobu nevidela. Nepamätá si ani, či mala poškodená nejakú batožinu. Na otázku, či niekto ostal po odchode auta na chodníku svedkyňa uviedla, že tam nikto neostal.

Svedkyňa PhDr. Bohuslava Bublincová bola vypočutá dňa 16.7.1976 a vo svojej výpovedi uviedla, že 9.7.1976 pozerala televíziu a asi 23.00 začula zvonku volanie o pomoc. Podľa hlasu išlo o ženský hlas, ktorý volal, aby ju pustili, načo vybehla k bráne domu a videla ako na zastávke stojí vozidlo. Má dojem, že išlo o škodovku MB bledšej farby. Videla ako sa na vozidle zatvorili dvere a odišlo. V tom čase stáli na zastávke nejakí ľudia. V čase, keď dievča volalo o pomoc, stál pri vozidle nejaký muž, ktorý po odchode vozidla nadával.

Pri výsluchu dňa 26.7.1976 svedkyňa zotrvala na tvrdeniach z predchádzajúcej výpovede a doplnila ju v tom smere, že si všimla, že auto bolo plne obsadené. Bola od vozidla vo vzdialenosti asi 40 metrov. Ako vozidlo zastavilo, nevidela pri ňom stáť žiadne osoby.

Pri výsluchu 24.8.1981 svedkyňa uviedla, kritického dňa počula okolo 23 hodiny ženský hlas, krik o pomoc. V tých miestach nevidela žiadnu osobu, nakoľko medzi ňou a tým miestom boli stromy a kríky. V tom čase nesvietili pouličné svetlá, takže tam bola tma. Po chvíli videla odchádzať z toho miesta osobné auto bielej farby, ktorému vošiel do cesty nejaký podnapitý muž. Auto zastavilo a počula nejaké hlasy chrapľavým opitým hlasom. Auto bolo plné.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní v roku 1982 nebola vypočutá.

Na hlavnom pojednávaní 27.11.1992 svedkyňa vypovedala, že videla auto bledej farby, počula ženský krik volajúci o pomoc z miesta, kde je vchod do internátu. Na zastávke autobusu bolo veľa ľudí. Potom počula ako niekto vošiel autu do jazdnej dráhy, chodec potom ešte niečo kričal.

Na hlavnom pojednávaní 17.1.2003 svedkyňa uviedla, že vyšla z rodinného domu a naproti internátu, videla biele auto, ktoré išlo smerom dolu a nebolo osvetlené. Počula hluk a krik od internátu, „nechajte ma, pustite ma.“ Na zastávke bolo viac ľudí. Potom už si nepamätá, či počula alebo videla, že niekto vbehol autu do cesty. Typ auta nevedela uviesť, auto bolo bielej farby. Uviedla, že v aute bolo viac osôb, presne sa nepamätá.

Svedkyňa Anna Bublincová, ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní za súhlasu strán prečítaná, uviedla dňa 1.9.1976, že dcéra jej hovorila, že vonku je nejaký krik, že tam nejaké dievča kričí. Svedkyňa prišla k bránke domu a videla osobné auto. Potom počula nejaké zvuky, hundranie a hlas, ktorý opakoval, aby ho nechali na pokoji. Videla nejakého štíhleho vyššieho muža, ktorý fajčil cigaretu. Auto mohlo byť podľa mriežok Škoda 100 alebo 100 L.

Dňa 24.8.1981 svedkyňa vypovedala zhodne ako v predchádzajúcej výpovedi.

K okolnosti konfliktu odchádzajúceho vozidla mal súd podľa rozhodnutia NS ČSFR vypočuť svedka Lukáša Karabinoša a oboznámiť sa v súvislosti s jeho výpoveďou aj so spisom Jána Hrmu, ktorý bol v tejto veci spočiatku obvinený. Svedok Karabinoš zomrel, a preto súd podľa § 211 ods.2 písm. Tr.por prečítal jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 21.10.1981 a oboznámil ako listinný materiál vyššie uvedený spis.

Vo výpovedi svedok uviedol, že si dátum nepamätá, ale v lete 1976 pracoval na átriových domkoch v Mlynskej doline. Večer okolo 22.00 sa vracal z hostinca Slovák k internátu. Pri autobusovej zastávke ho skoro zrazilo auto bledej farby, zastavilo a z auta vyskočil mladík štíhly, vysoký, ktorý pribehol k nemu a vulgárne sa na neho osopil. Nato šofér vozidla povedal, aby ho nechal. Svedok uviedol, že auto bolo asi embéčka.

Zo spisu ČVS VV-38/76, kde bolo trestné stíhanie začaté pre skutok proti Jánovi Hrmovi sa nachádza zápisnica o konfrontácii medzi obvineným Jánom Hrmom a svedkom Karabinošom zo dňa 5.11.1976, kde tento svedok uviedol, že obvineného pozná z večera 9.7.1976, kedy tento išiel z Mlynskej doliny v aute a predtým ho tiež videl v Mlynskej doline. Uvedeného dňa išiel z Hlavnej stanice do Mlynskej doliny, kde bol ubytovaný. Išlo osobné auto Škody, ktoré ho oslnilo a pri ňom zastavilo. Po zastavení vystúpil obvinený Hrmo a chytil ho pod krkom za prsia a povedal mu, že mu dá facku. Vodič auta mu potom povedal, aby ho nechal. V aute sedeli štyria ľudia, traja muži a jedna žena, ktorá sedela na zadnom sedadle a vedľa nej sedel muž, ktorý ju držal okolo krku, pričom mal ruku aj na jej ústach. Žena kričala o pomoc. Svedok uviedol, že pozeral obvinenému do tváre a s nikým si ho nemýli.

Svedok Karabinoš bol vypočutý vo vyšetrovacom spise ČVS VV-38/76 aj 1.a 2.9.1976, 6. a 7. 10.1976 a 5.11.1976 kedy opisoval incident vyššie uvedený a označoval za osoby v aute študentov pracujúcich pri výstavbe v Mlynskej doline, ktorí tam boli na brigáde rovnako ako poškodená. Potrebné je uviesť, že súd nemal k dispozícii úplný spisový materiál vo veci.

Pri vyšetrovacích pokusoch, ktoré boli robené v roku 1976 so svedkyňami Prieložnou/Kováčovou, Mlynarčíkovou a Bublincovou, kedy mali uvedené svedkyne poznávať typy a farby motorových vozidiel, bolo zistené, že svedkyne označovali vozidlo bielej farby. Podľa svedkýň Kováčovej a Mlynarčíkovej mohlo ísť

o Fiat, podľa svedkyne Bublincovej išlo o vozidlo Žiguli alebo Moskvíč. /č.1.1696-1716/ Z fotodokumentácie, ktorá je súčasťou uvedených previerok je zrejmä veľmi slabá dohľadnosť z miesta, kde stáli svedkyne na miesto, kde malo dôjsť k únosu poškodenej.

Krajský súd doplnil dokazovanie zadovážením **odborného vyjadrenia Ing. Štefana Malinovského**, vedúceho referátu verejného osvetlenia, Magistrátu hlavného mesta Bratislavy, z ktorého bolo zistené, že v mieste, kde podľa výpovedí svedkov došlo k únosu poškodenej a kde podľa nich svietilo iba jedno svietidlo, bola veľmi slabá viditeľnosť, nakoľko vtedy tam umiestnené svietidlá mali osadené svietidlá typ 13215 C s výkonom 60 W. Verejné osvetlenie bolo v roku 1979 zrekonštruované.

Ohľadne **rodinného domu na Varínskej ulici** bol vypočutý, svedok **Tibor Turčan** a za súhlasu strán bola prečítaná svedecká výpoveď svedkyne **Anny Turčanovej** ako aj výpovede svedkov **Istvana Vamosa**, **Dáši Zelmanovej** a **Kataríny Tomašovičovej**.

Svedok Tibor Turčan vo výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že v čase 9.7.1976 bola jeho matka na liečení a predchádzajúci nájomníci, **František Čerman** a **Milan Andrášik** ako náhle sa od nich odsťahovali, odovzdali kľúče od bytu. Na tejto výpovedi svedok zotrval aj na hlavnom pojednávaní dňa 6.9.1982. Na otázky uviedol, že v roku 1976 mal vo svojej izbe rádioprímač. Nikdy nezbadal v byte väčší neporiadok. Nemá vedomosť o tom, že by sa v tom čase z kúpelne niečo stratilo. Uviedol, že v roku 1976 fajčil. Ďalej opísal zariadenie bytu.

Na **hlavnom pojednávaní 17. 1. 2003** svedok uviedol, že k veci viac nevie povedať iba to, že **Andrášik** a **Čerman** bývali u nich na **Varínskej** na priváte. Po ukončení privátu vrátili všetko, čo bolo treba. Pokiaľ v prípravnom konaní uviedol, že si títo urobili kľúče od privátu, nepovedal to tak, povedal iba, že bolo možné si ich urobiť. Na otázky uviedol, že nespozorovali nejakú zmenu, neporiadok alebo chýbajúcu vec v dome. Matka bola pedantná a keby sa niečo zmenilo, určite by si to všimla.

Z prečítanej výpovede **Anny Turčanovej** súd zistil, že obžalovaní **Andrášik** a **Čerman** bývali v dome na **Varínskej** od 1.9.1975 do 31.5.1976. Od 1.6.1976 tam boli ubytované iné nájomníčky. Svedkyňa uviedla, že po odsťahovaní **Čerman** a **Andrášik** jej riadne odovzdali kľúče a ona tieto kľúče dala novým nájomníckam. V kritickom čase bola v **Piešťanoch** v byte svojej matky, jej syn **Tibor** zvykol cez víkendy byť mimo domu. Nájomník **István Vámos** chodieval do **MLR** počas víkendu.

Na otázku, či svedkyňa nezistila, že jej chýba šnúra na prádlo, táto uviedla, že mala v kúpeľni natiahnutú šnúru na vešanie prádla od roku 1967 až do roku 1979, kedy ju vymenili. V dome sa nachádzali rôzne šnúry a špagáty aj v garáži.

Pri výsluchu 9.11. 1981 svedkyňa uviedla, že pripúšťa možnosť, že v prípade, že by niekto vymenil šnúru v kúpeľni, že si to nemusela všimnúť.

Pri výsluchu 9.12. 1981 uviedla, že nijako nezistila, že by sa v jej dome nachádzal niekto cudzí a nevidela žiadne znaky, z ktorých by zistila, že by v jej neprítomnosti bola v dome cudzia osoba. Pokiaľ sa obžalovaní Čerman a Andrášik nachádzali v jej byte, bolo to bez jej súhlasu a bolo to len tak možné, že si títo dali vyhotoviť kľúče.

Svedkyňa bola vypočutá na **hlavnom pojednávaní 24.8. 1982** kedy uviedla, že v čase od 9. do 11.7. 1976 bol jej syn na výlete. V ďalšom zotrvala na svojich predchádzajúcich výpovediach a vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní. Na otázku uviedla, že v roku 1976 nemala žiadnu zelenú deku alebo prestieradlo.

Z prečítaných výpovedí svedkýň **Zelmanovej a Tomašovičovej** súd zistil, že tieto cez víkendy nebývali na priváte na Varínskej Nepožičali kľúč obžalovaným Čermanovi a Andrášikovi.

Svedok **István Vámos**, ktorého výpoveď bola prečítaná uviedol, že sa s obžalovanými nestretol od doby ako sa odsťahovali V čase skutku sa nachádzal v Maďarsku.

Ohľadne **miesta nálezu** poškodenej Cervanovej ako aj nálezu jej vecí súd vypočul svedka **Vincenta Tanku**, svedkyňu **MUDr. Annu Kalašovú**, za súhlasu strán prečítal výpovede **Júlie Tankovej, Júliusa Tanku, Zdenka Konečného, Jozefa Vrbovského** a oboznámil **protokol o rekognícii č. l. 1507, protokol o ohľadaní miesta činu č .l. 1777 - 1779, protokol o obhliadke mŕtvoly č. l. 1780, fotodokumentácia a plánoch miesta činu č. l. 1781 - 1787, ako aj protokoly o ohľadaní povodia rieky Čierna Voda č .l. 1788 - 1798 a fotodokumentáciu z nálezu cestovnej tašky č.l. 1799 - 1808.**

Svedok **Vincent Tanko** vo svojich výpovediach v prípravnom konaní uviedol, že dňa 11.7.1976 našiel na smetisku pri moste rieky Čierna Voda povalenú väčšiu čiernu kabelu kde bola čierna peňaženka Neboli tam žiadne písomné doklady ani peniaze a okrem toho našiel tam oblečenie, kvetovanú sukňu, zelenú blúzku, čiernu vestu. Tieto veci dal doma matke. Keď dňa 14.7.1976 bola nájdená mŕtva žena, matka vzala túto tašku a išla ju zahodiť do lesíka, do vody mŕtveho ramena. Uviedol, že v taške ani v jej blízkosti neboli žiadne nohavice alebo rifle.

Na **hlavnom pojednávaní dňa 24.8.1982** svedok doplnil výpoveď v tom smere, že taška bola kocková, mala červené a čierne kocky a našiel tam aj topánku, rifle v taške neboli. Tašku mali doma asi 3 dni a potom ju odniesli na MNV. Zhodne svedok vypovedal aj na **hlavnom pojednávaní 16. 1. 2003**.

Podľa § 211 ods.2 písm a/ Tr.por. boli prečítané výpovede svedkyne Juliany Tankovej, ktorá vo výpovediach z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní uviedla, že syn Vincent doniesol zo smetiska tašku, v ktorej boli šaty a drobnosti. Tieto sa však pre žiadnu jej dcéru nehodili, lebo to bolo na štíhlu postavu. Potom keď sa našla mŕtvola utopenej ženy, tašku vzala a odniesla k mostu, kde ju hodila do vody Neskôr tašku odovzdali . Zhodne vypovedal vo svojej výpovedi aj svedok Július Tanko.

Za súhlasu strán boli prečítané výpovede svedkov Zdenka Konečného a Jozefa Vrbovského , ktorí zhodne uviedli, že 14.7.1976 o 17. 00 hod. sa pri moste obce Kráľová pri Senci asi na vzdialenosť 10 krokov proti prúdu nachádzal nejaký predmet. Svedok Vrbovský zavola Jána Slávika a išli sa bližšie pozrieť . Vo vode videli rozťahnuté nohy, pričom chodidlá nôh boli položené na kameni. Horná časť tela bola pod vodou a zakrytá trávou, ktorú doniesla voda. Potom si uvedomili, že je to mŕtva žena a išli vec oznámiť na MNV . Asi za pol hodiny prišli príslušníci VB z Galanty a telo vytiahli z vody. Mŕtva žena bola v dolnej časti nahá a ruky mala zviazané vzadu za chrbtom šnúrou na prádlo, na krku mala uviazanú šatku.

Svedkyňa MUDr. Anna Kalašová bola v roku 1976 lekárkou, ktorá bola privolaná za účelom vykonania obhliadky nájdenej mŕtvolky a dňa 14.7.1976 vyhotovila o tom písomný záznam. /č.l. 1780/. V zázname konštatuje, že bola k obhliadke privolaná príslušníkom VB. Uvádza, že ide o mŕtvolu ženy asi 40 ročnej, ktorá leží v rieke Čierna Voda zachytená na skalách v polohe na chrbte. Oblečený má čierny sveter vpredu na zapínanie , od pol pásu dolu je bez oblečenia. Hlava je bez známok hlbokého zranenia. Na krku je vreckovka voľne uviazaná. Úmrtie asi pred 7-10 dňami. Ako príčinu smrti ustálila utopenie, udusenie.

V rozhodnutí NS ČSFR prikázal súdu vypočuť ohliadajúcu lekárku na okolnosti vykonanej obhliadky a za účelom odstránenia rozporov ohľadne veku poškodenej.

Na hlavnom pojednávaní 14.9.1993 svedkyňa vypovedala, že do obce Kráľová pri Senci prišla v poobedňajších hodinách. Niečo zbadala pri strome vo vodnom toku, akoby tam boli vlasy. Potom odtiaľ muži vybrali telo zachytené na strome , vlasy na hlave boli rozstrapatené. Ohliadku tela vykonala v prítomnosti príslušníka VB zo Sládkovičova a sanitára. Vek určovala odhadom a uviedla, že išlo o mladšiu ženu. Polohu tela vo vode nevidela. Nevie , či určovala dobu, po ktorú mŕtva bola vo vode. Bolo prítmie. Vek určovala podľa celkového výzoru tváre , postavy, kostry a svalstva. Ohliadku vykonávala o 20.30 hod. Snažila sa nájsť zápis z pohotovostnej knihy, tento už asi bol vyradený.

Na hlavnom pojednávaní 4.2.2003 svedkyňa uviedla, že si na vec už nepamätá. Matne si spomína, že žena mala nejaký špagát, či zamotané ruky . Spísala

správu a doporučení na pitvu. Osoba bola mŕtva 3-4-dni. Na vysvetlenie rozporov svedkyňa uviedla, že nie je súdny lekár a možno to bola prvá mŕtva, ktorú videla. V tom čase nemala prax.

Znalec MUDr. Vladimír Porubský bol vypočutý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.9.1993, kedy uviedol, že trvá na podanom znaleckom posudku. Na otázku uviedol, že oni identifikáciu mŕtvej nevykonávali. Jej identita im bola oznámená prípisom orgánmi VB z 15.7.1976, pričom podpísaný je náčelník správy ZNB hlavného mesta / Jiskra/. Pokiaľ ide o stopy znásilnenia tieto nezistili, nemožno však znásilnenie vylúčiť z dôvodu hnilobných zmien. K údajom, že mŕtva bola vo vode 4-5 dní, znalec dospel až po vykonaní pitvy. U poškodenej okrem retiazky nenašli iné predmety, ani prstene.

Znalec sa rovnako vyjadril aj na hlavnom pojednávaní dňa 4.2.2003. Uviedol, že mŕtva mala zviazané ruky na chrbte. Telo malo pokročilé hnilobné zmeny. Našli v tkanivách rozsievky biatomácej t.j. poškodená bola utopená za živa. Nebolo možné vzhľadom na pokročilú hnilobu zistiť drobné stopy násillia. Pri prehliadke pohlavných orgánov neboli zistené žiadne stopy násillia, ktoré by svedčili o násillí hrubom, povrchové známky nebolo možné zistiť. Mŕtvola prišla ako identifikovaná.

Zhodne sa na hlavnom pojednávaní 15.9.1993 vyjadril aj znalec MUDr. Martin Kokles, ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní v roku 2003 prečítaná.

Zo zápisnice o súdnej pitve /č.l. 1830-1835/ bolo zistené, že príčinou smrti poškodenej bolo udusenie utopením. Na poškodenej boli zistené na zadnej ploche pravého pleca a vnútornej strane stehna krvné podliatiny malého rozsahu, ktoré mohli vzniknúť pôsobením tupého násillia vo forme väčšieho tlaku alebo slabšieho nárazu na uvedené oblasti. Na podklade nálezov v pľúcach bolo zistené, že poškodená bola utopená za živa, pričom v pľúcach a v pečeni bola zistená prítomnosť rozsievok typu Cyclotella, Fragilaria a Nitschia. Spôsob zviazania rúk na chrbte pomocou dvanástich tesných obtočení zápästí a zauzľovania vylúčil, že by to mohla urobiť poškodená sama. Stupeň hnilobných zmien nasvedčoval tomu, že mŕtva bola vo vode asi štyri až päť dní. Žiadne iné stopy vonkajšieho násillia zistené neboli a pre hnilobu nebolo možné zisťovať prítomnosť spermii v pohlavných orgánoch.

Na okolnosť stôp po znásillnení na tele poškodenej bol doplnený znalecký posudok MUDr. Porubským a MUDr. Martinom Koklesom, ktorí v doplnku na č.l. 3211 uviedli, že pri podrobnej pitve vonkajších a vnútorných orgánov nezistili aj vzhľadom na hnilobu tela alebo jej stopy násillia, a zistiteľné poškodenia v zmysle podliatin, rán, hlbších odrenín. Toto zistenie ale nevylučuje, že na poškodenej mohla byť vykonaná súlož aj so šiestimi mužmi, pokiaľ by táto súlož nebola sprevádzaná

poranením, či už v oblasti genitálií alebo inde. Záver nevyklučuje možnosť opakovanej súložie pred smrťou poškodenej.

Z protokolu o rekognícii č.l. 1507 súd zistil, že dňa 15.7.1976 o 12.00 bola vykonaná na MS-VB rekognícia – opoznanie vecí nájdených u mŕtvoly neznámej ženy asi 20 ročnej, ktorá bola nájdená 14.7.1976 o 17.30 hod v obci Kráľová pri Senci v potoku Čierna Voda. Na mŕtvej boli nájdené jeden prsteň zo žltého kovu s nápisom Y love You v čiernom poli, jedna retiazka zo žltého kovu asi 30 cm a skladací prsteň pozostávajúci z tenkých prúžkov troch tmavej farby. Veci boli predložené k opoznaniu Ľudovítovi Cervanovi, otcovi Ľudmily Cervanovej. Svedok prehlásil, že uvedené veci bezpečne opoznáva, že sa jedná o veci patriace jeho dcére Ľudmile Cervanovej, nar. 10.11.1956, ktorej nezvestnosť nahlásil.

Rovnaké veci sa nachádzajú aj v oznámení o pohrešovanej osobe zo dňa 12.7.1976, ktoré urobil svedok poškodený Cervan.

To, že mala mŕtva na ruke prstene je viditeľné aj na fotodokumentácii č.l. 1783.

V dôvodoch rozsudku NS ČSFR súd uviedol, že je potrebné zaoberať sa aj **pachovými stopami**, ktoré boli na mieste činu zaistené. Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď svedka **Miroslava Rožnovského** z hlavného pojednávania 9.9.1982 kedy uviedol, že otlaky pachových stôp snímali technici v dňoch 16.a 17. 7.1976 a to jednak z miestnosti internátu, kde poškodená spávala a jednak z vecí, zvrškov, ktoré boli poslané z pitevne a napokon z miesta, kde sa nachádzala taška poškodenej. Svedok uviedol, že aj po uplynutí doby piatich rokov je možné tieto vzorky náležite vyhodnocovať a porovnávať.

Za účelom objasnenia možnosti použitia pachových stôp súd pribral v zmysle pokynov NS ČSFR **znalkyňu MVDr. Janu Freyovú**. Táto v znaleckom posudku uviedla, že je možné použiť pachové konzervy aj po dlhšom časovom období. V danom prípade však nie je možné zistiť, vzhľadom na chýbajúce podklady základnú okolnosť a to, akým spôsobom boli pachové stopy zaistené. Či boli tieto zaistené v súlade s vtedy platnou smernicou pre ich zaistenie. Znalkyni sa podarilo zadovážiť len inštrukciu o odbere pachových stôp z roku 1977, nie však z obdobia roku 1976, kedy mali byť pachové stopy zaistované na veciach poškodenej. Ani dožiadaním na Ministerstvo vnútra sa nové poznatky ohľadne týchto stôp nepodarilo získať, a preto súd tieto dôkazy nemohol pri hodnotení využiť.

Z prečítaného znaleckého posudku z odboru hydrobiológie súd zistil, že vzorky vody odobraté 20.11.1981 z termálneho jazierka v Kráľovej pri Senci obsahovali okrem iných rozsievky typu Nitschia a v malom počte Cyclotella. Druhové zloženie rozsievok v roku 1976 oproti roku 1981 mohlo byť odlišné. / č.l.1848-1851/.

V zmysle pokynov NS ČSFR sa krajský súd pokúsil doplniť dokazovanie zadovážením výsledkov z odberu vody v roku 1976, ktorý sa podľa záznamov o ohliadke miesta činu vykonal. Z oznámenia Ministerstva vnútra však súd zistil, že ani v archíve sa poznatky o tomto odbere nenachádzajú. Z uvedeného dôvodu nebolo možné v tomto smere doplniť dokazovanie.

Oboznámením znaleckých posudkov z odboru mechanoskopie a daktyloskopie, biológie, mikrostôp a diagnostiky /č.l. 1857-1913/ súd zistil, že na zviazanie poškodenej bola použitá bežne vyrábaná šnúra na prádlo o dĺžke 300-400cm. Podobná šnúra v dĺžke 300 cm. Bola nájdená aj na smetisku, nebolo však možné ustáliť vzájomným porovnaním totožnosť šnúr. Dva z vlasov zaistených na modrom svetri poškodenej nezodpovedalo morfológicko štrukturálnym prejavom vlasom poškodenej. Porovnaním vlákien, ktoré boli v roku 1981 odobraté z vozidla Romana Brázdu s vláknami blúzky poškodenej boli zistené rovnaké farebné odtiene čiernej a červenej farby.

Svedkovia vypočutí k účasti svedkyne MUDr. Viery Barčíkovej na vodáckom sústreďení

Svedkyňa MUDr. Soňa Štilová rod Kabuláková bola vypočutá v prípravnom konaní dňa 10.11.1981, kedy uviedla, že v piatok 9.7.1976 bola prvá plavba. Na druhý deň, potom sa boli kúpať vo Vyhniach. Uviedla, že vie určite, že tam bola Zimáková /teraz Barčíková/. Mala na hlave šatku. Po skončení plavby bol voľný program.

Na hlavnom pojednávaní dňa 13.2.1995 uviedla, že už nevie uviesť, či na kúpalisku bola Zimáková/teraz Barčíková /, nevšimla si nič výnimočné na jej správaní.

Na hlavnom pojednávaní 1.10.2002 svedkyňa uviedla, že si už na sústreďenie nepamätá.

Svedok MUDr. Peter Osuský nebol vypočutý v tejto trestnej veci. Bol vypočutý v pripojenom trestnom spise ohľadne stíhania svedkyne Barčíkovej pre trestný čin krivej výpovede.

Na hlavnom pojednávaní dňa 4.10.2002 uviedol, že bol v minulosti vypočutý, či Zimáková /teraz Barčíková / bola na sústreďení. Určite na začiatku bola, na konci bola, či sa medzitým vzdialila nevie povedať.

Svedok MUDr. Milan Karvaj nebol vypočutý v tejto trestnej veci.

Na hlavnom pojednávaní dňa 4.10. 2002 vypovedal, že Zimáková /teraz Barčíková / bola na letnom telovýchovnom sústreďení. Nevie povedať, či sa vzdialila z tábora. Táborisko bolo od hlavnej cesty asi 1km. Počas splavu nebola prísna disciplína ale ani voľná morálka

Svedok MUDr. Imrich Labady nebol vypočutý v tejto trestnej veci .

Na **hlavnom pojednávaní** dňa 4.10.2002 vypovedal, že bol vyšetrovaný, či Zimáková /teraz Barčíková / bola na LTS . Nevie sa vyjadriť, neprichádzal s ňou do styku. Vzdialenie po splave by bolo náročné. Nevie, že by sa niekto v noci vzdialil. Večer bol vždy oheň.

Svedok Pavol Pavlík v prípravnom konaní nebol vypočutý.

Na **hlavnom pojednávaní** 8.9.1982 svedok uviedol, že bol vedúcim vodáckeho sústredu, ktorého sa zúčastnila svedkyňa Barčíková. Vypovedal, že odchod na splav býva o 9.00 hod. Kontroly v noci sa nerobia. Zo sústredu v júli si nespomína žiadne podrobnosti. Študenti nebývajú fyzicky zdatní, preto sa robí v Revištskom Podzámčí prestávka na kúpanie vo Vyhniach. /Krajský prokurátor predložil vstupenky z Vyhní zo dňa 10.7.1976./ Plavba do Revištského Podzámčia trvá v ideálnom prípade do 16.-16.30 hod.

Na **hlavnom pojednávaní** dňa 2.12.1992 svedok vypovedal, že po splave má každý voľno,, ani v noci sa prítomnosť účastníkov nekontroluje. Stavanie stanov trvalo spočiatku asi jednu hodinu, potom menej. Vzdialenosť z tábora na cestu do Bratislavy bola asi 1 a pol až dva kilometre..

Na **hlavnom pojednávaní** 4.10..2002 svedok zotrval na predchádzajúcich výpovediach. Vypovedal , že pre odstup času nevie uviesť viac.. Nemá vedomosť, že by sa Zimáková /teraz Barčíková /vzdialila na noc zo sústredu.

Svedkovia MUDr. Michal Holáň, MUDr. Ladislav Kružlík, Zuzana Holáňová-Javorková vo svojich výpovediach uviedli, že si pamätajú, že svedkyňa Barčíková bola na vodáckom sústredu. Bližšie okolnosti nevedeli uviesť. Nevedeli sa vyjadriť k vzdialeniu sa svedkyne z tábora.

Svedok MUDr. Pavol Meliška na **hlavnom pojednávaní** 4.10.2002 uviedol, že už si nepamätá , ale domnieva sa , že svedkyňa Barčíková bola na splave. Nevedel sa vyjadriť k vzdialeniu sa svedkyne z tábora.

Svedkyňa Ivona Mlynáriková- Kustrová v prípravnom konaní uviedla, že so svedkyňou Barčíkovou bola prvé dve noci po nástupe spala v stane.. So Zimákovou si robili spolu každé ráno raňajky a večere. Nevie sa vyjadriť, či Barčíková opustila tábor

Na **hlavnom pojednávaní** 3.10.1982 uviedla, že so Zimákovou /teraz Barčíková / bola v stane prvé dve noci, vtedy sa nevzdialila. Počas celého sústredu bola každé ráno so Zimákovou, lebo sme si spolu robili raňajky. Myslí si , že Zimáková na kúpalisku vo Vyhniach 10.7.1976 s nimi nebola.

Na hlavnom pojednávaní 16.1. 2003 svedkyňa uviedla, že Každú noc nespala v stane spolu so Zimákovou / teraz Barčíková/. Možno prvé dve noci som bola s ňou v stane. Mali veci spolu, spolu si robili večere a raňajky. Bola s ňou každé ráno. Spoločne trávili večer ako skupina. Bolo možné sa vzdialiť. Prvé dve noci bola určite s ňou v stane.

Za súhlasu strán boli prečítané svedecké výpovede svedkov MUDr. Michala Švajlena a / č.l. 1668/ a MUDr. Rudolfa Rebryho /č.l. 1670,/ ktorí sa zúčastnili vodáckeho výcviku. Svedok Švajlen uviedol, že bol spolu so svedkyňou Barčíkovou v jednej lodi a táto určite ani jeden deň počas splavu v lodi nechýbala. Nevedel sa vyjadriť, či bola svedkyňa počas sústredenia niektorú noc mimo tábora. Svedok Rebry uviedol, že pokiaľ ide o možnosť vzdialiť sa s tábora vo večerných hodinách toto bolo možné, nakoľko nebola vykonávaná kontrola zo strany vedúceho.

Svedok Oto Vozár bol vypočutý v prípravnom konaní, 12.11.1981 kedy uviedol, že v roku 1980 mu manželka povedala, že bola vypočúvaná vo veci vraždy. Povedala, že bola účastníčkou jednej vraždy. Potom mu povedala, že bola na vodáckom sústreďení. Po prepustení z väzby mu manželka povedala, že bola skutočne prítomná pri tej vražde.

Na hlavnom pojednávaní 23.8.1982 svedok pozmenil svoju výpoveď v tom smere, že nie je pravda, čo vypovedal v prípravnom konaní, že mu manželka povedala, že bola prítomná pri vražde. Povedal to, aby manželka nebola vzatá do väzby

Na hlavnom pojednávaní 17.1.2003 svedok uviedol, že obžalovaných predtým nepoznal. Bol viackrát vypočutý. So svedkyňou mali svadbu v apríli 1980. Dieťa sa narodilo 16.11.1981. Manželka hovorila, že jej účasť na skutku je absurdná, bola v tom čase na letnom telovýchovnom sústreďení. Niekoľkokrát bol vypočúvaný, Bol aj odsúdený pre krivú výpoveď na trest nápravného opatrenia. Dieťa bolo u rodičov. Boli voči nemu náznaky zastrášovania, hrozili mu stratou zamestnania. Nikdy mu nehovorila, že bola účastná na vražde. Povedal to pod vplyvom násilia a to bolo predmetom jeho odsúdenia. Bol mu sľubovaný byt a dobré miesto ak bude svedčiť.

Svedkyňa Beáta Kollárová – Mlčúchová bola priateľkou svedkyne Zimákovovej /teraz Barčíková /

V prípravnom konaní dňa 17.11.1981 že v kritickom m čase poznala Andrášika, Čermana, Kocúra, Dubravického. Bavila sa so Zimákovou v septembri 1981, kedy jej táto povedala že sa priznala k vražde a že urobila to preto že bola vyšokovaná a preto sa priznala. Mala však alibi, bola na vodáckom sústreďení

Na hlavnom pojednávaní 4.10.2002 uviedla, že ju vyšetrovali asi trikrát, má zato, že ju chceli zdeptať. Vyfažovali ju k osobám Dubravický, Čerman, Andrášik. Zobrali ju z domu, bola vtedy tehotná a ani matke nemohla povedať, kam ide. Boli aj za jej manželom a hovorili mu rôzne veci.

Svedkovia k obhajobným tvrdeniam obžalovaného Ing. Miloša Kocúra

Svedok Štefan Tarko v prípravnom konaní nebol vypočutý.

Na hlavnom pojednávaní 2.12.1992 svedok uviedol, že sa nevie vyjadriť, kedy Kocúr nastúpil a ani dokedy u nich pracoval. Bez súhlasu nadriadeného sa nemohol vzdialiť, pretože to vedúci prísne postihoval. Nemal žiadne výhody, bol bežným brigádnikom. Objekt mal vrátnicu a kontroloval sa pohyb osôb.

Na hlavnom pojednávaní 4.10.2002 svedok uviedol, že on písal smenovky. Obžalovaný Kocúr bol u nich a musel sa zdržiavať na pracovisku. Čo je napísané v smenovke je pravda

Svedok Michal Luprich bol v prípravnom konaní vypočutý 20.10.1981 a 6.11.1981. Vo výpovediach uviedol, že nemôže s istotou tvrdiť, že každý piatok sa chodievali kúpať. Uviedol, že mohlo sa stať, že Miloš za nimi neprišiel. Uviedol, že ak by pršalo, nešli by sa kúpať

Na hlavnom pojednávaní 7.9.1993 svedok uviedol, že bol v spoločnosti Kocúra v Ivanke pri Nitre. Pamätá sa, že náhle prišla búrka, zakrývali drevo a Daňovi zhoreli plavky a Šubovi sa topánky zbehli.

Na hlavnom pojednávaní 14.1.2003 svedok vypovedal, že sa v lete 1976 zoznámil s Dagmar Kocúrovou a chodili sme sa kúpať do Ivanky. Musel tam byť s nimi aj obžalovaný Kocúr, lebo Dagmar by bez neho nepustili. Pamätá si na búrku. Vypočúvali ho jedenkrát v roku 1981 predvolali ho do Bratislavy. V Nitre mu ukazovali nejaký ružový papier, že ho môžu zavrieť. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal ináč, vyšetrovateľ to tak chcel a bol vystresovaný.

Svedkyňa Dagmar Daňová bola vypočutá v prípravnom konaní dňa 20.10.1981 v Nitre.

Pri výsluchu uviedla, že nie je si stopercentne istá, že bol obžalovaný Kocúr vždy s nimi. Ak by bolo zlé počasie, nešli by sme sa kúpať. Pri výsluchu 6.11.1981 uviedla, že sa chodili kúpať pravidelne, ak by bolo zlé počasie, úplne vylučuje, že v ten deň by sa išli kúpať.

Na hlavnom pojednávaní 9.9.1993 svedkyňa uviedla, že pokiaľ by bolo nepriaznivé počasie, nešli by sa kúpať, avšak na taký prípad si nepamätá. Pamätá si, že ich zastihla búrka a Daňovi obhoreli plavky a Šubovi topánky. V prípravnom konaní sa jej vypočúvajúce osoby viackrát vyhrážali, že jej zoberú dieťa a že nebude ani učiť

Na hlavnom pojednávaní 14. januára 2003 uviedla, že Kocúr bol vždy s nimi. Po prečítaní výpovede z prípravného konania povedala, že si nie je istá, že bol vždy s nimi, ale si to myslí. Pri výsluchu sa jej vyšetrovatelia vyhrážali, že nebude učiť, že jej zoberú dieťa a zavrú ju. Obžalovaný tam bol s nimi, keď bola búrka. Pamätá si, že Šubovi zhoreli tenisky a Daňovi obhoreli plavky

Svedok Jozef Šuba na hlavnom pojednávaní 7.9.1993 uviedol, že sa boli spolu s Kocúrom sa kúpať na dvoch autách

Na hlavnom pojednávaní 14.1.2003 uviedol, že vždy bol s nimi Kocúr, keď sa chodili kúpať. Keď tam bol on musel tam byť aj Kocúr, lebo ho chodil ohlásiť. Pamätám si, že bola búrka a zhoreli mu tenisky.

Svedkyňa Dagmar Luprichová sestra obžalovaného Kocúra

V prípravnom konaní pri výsluchu dňa 20.11.1981 uviedla, že kúpať by sa nešli len v tom prípade, keby bolo v Nitre zlé počasie, hlavne keby pršalo dlhší čas. Obžalovaný Kocúr bol vždy pri kúpaní sa. Pamätá sa na búrku Miloš bol vždy s nimi, ináč by ju rodičia nepustili. Neprichádza do úvahy, že by išli bez neho, on bol organizátorom týchto víkendov. V prípade silného dažďa by sa nedalo k jazerám dostať.

Na hlavnom pojednávaní 23.8.1982 svedkyňa uviedla, že sa boli kúpať na jazerách. Pamätá si, že ich zastihla búrka a ona s Daňovou sa schovali v aute. Boli tam 9.7. 1976 po prvý krát. Ďalej uviedla, že obžalovaný Lachmann jej pri rozhovore odprisahal, že nikdy s Kocúrom nebol v Bratislave. Bol k výpovedi donútený.

Na hlavnom pojednávaní 30.11.1992 svedkyňa uviedla, že sa boli sa kúpať v Ivánke. Zásadne vždy chodieval s ňou aj jej brat. V prípravnom konaní sa jej vyšetrovatelia sa vyhrážali, že nedoštuduje.

Na hlavnom pojednávaní 14.1.2003 svedkyňa uviedla, že si na kritické obdobie dobre pamätá, lebo v tom čase sa spoznala s manželom. Chodili sa kúpať. Pamätala si na búrku, ktorá bola jediný krát. Obžalovaný Kocúr bol vždy s nimi, bez neho by ju nepustili. V prípravnom konaní bol na jej osobu robený nátlak, aby zmenila výpoveď. Vždy na tom trvala, že brat bol s nimi.

Svedok Ing. Jozef Daňo CSc. v prípravnom konaní uvádzal že sa chodili spolu s Milošom Kocúrom kúpať a že si je istý, že keď tam boli, bol s nimi vždy aj obžalovaný. Uviedol, že ak by pršalo je veľmi malá pravdepodobnosť, že by sa išli kúpať.

Na hlavnom pojednávaní 14.9.1993 svedok uviedol, že vždy bol s nimi Ing. Kocúr pri kúpaní na jazerách. Chodievali sa kúpať v mesiacoch jún- júl 1976.

Na hlavnom pojednávaní 21.10.2003 svedok uviedol, že sa bol 9,7,1976 spolu s obžalovaným Kocúrom kúpať v Ivánke pri Nitre. Zastihla ich búrka. Z kúpania sa vracali až na druhý deň okolo obeda. V prípravnom konaní sa mu vyhrážali odobratím dieťaťa.

Svedok Juraj Haláchy, ktorého výpovede boli za súhlasu strán prečítané v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný Kocúr 9.7.1976 nastúpil pracovať ako brigádnik. Smenovku, ktorá sa nachádza v spise podpísal on. Podľa záznamu bol obžalovaný v práci 8 a pol hodiny. Vyslovil domnienku, že je možné, že sa iba v práci ukázal. Uviedol, že je možné, že mu povedal, aby do práce prišiel v pondelok ráno.

Na hlavnom pojednávaní 1.9.1982 svedok uviedol, že mohol byť obžalovaný uvoľnený s tým, aby nastúpil v pondelok. Nemôže to však bezpečne tvrdiť. Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že v piatok ho zaučali, čo má robiť a bol v práci do 15.30.

V rámci preverovania výpovedí bola v prípravnom konaní zabezpečená aj správa **Hydrometeorologického ústavu v Bratislave**, Geofyzikálneho ústavu SAV v Bratislave a Katedry poľnohospodárskych meliorácií VŠP v Nitre /č.l.1914-1922/. Preverované bolo celkové množstvo zrážok dňa 9.7.1976 v Nitre. Podľa správ dňa 9.7.1976 v okolí Nitry spadlo celkovo 14 mm zrážok a to v čase od 5.35. do 5.45 a od 14.30 do 15.05 a od 18.50 do 19.15 hod. Dážď sprevádzali v rovnakých časových intervaloch aj búrky. Priemerná denná teplota bola **18,8 stupňa C**.

Svedkovia k obhajobným tvrdeniam obžalovaného Ing. Pavla Beďača

Svedkyňa Ing. Zuzana Migrová sa vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že v roku 1976 bola priateľka obžalovaného Beďača, s ktorým sa zoznámila v roku 1974. Mala vedomosť, že tento mal oranžové auto Fiat 500. Uviedla, že v júli 1976 sa nestretávali. Zhodne vypovedala aj na **hlavnom pojednávaní 14.2.1995**. rovnako na **hlavnom pojednávaní 1.10.2002** uviedla, že obžalovaný mal auto Fiat, nevie sa vyjadriť k pojazdnosti auta v kritickom čase, nepamätá sa.

Svedok Ivo Bis nebol v prípravnom konaní vypočutý.

Na hlavnom pojednávaní 2.12.1992 svedok uviedol, že auto obžalovaného Beďača bolo od júna do konca júla nepojazdné a pomáhal mu ho opravovať. Uviedol, že chcel ísť svedčiť v roku 1982, ale povedali mu aby sa pratal, že potrebujú svedkov obžaloby. Išlo o vozidlo žltej farby, auto sa dalo aj nastriekať. Pamätá si nato, lebo v tom čase sa zariaďovali a manželka sa hnevala, že nepomáhal doma s deťmi.

Na hlavnom pojednávaní 1.10.2002 svedok uviedol, že koncom júna a celý júl opravoval vozidlo s obžalovaným Beďačom. Pamätá si to, lebo v tom čase zariaďovali byt. Na aute robili konkrétne brzdy, auto aj striekali.

Svedok Milan Cvopa nebol v prípravnom konaní vypočutý.

Na hlavnom pojednávaní 22.2.1994 svedok uviedol, že obžalovaný Beďač mal auto, ktoré farbil koncom júla 1976 na žltú, čo bolo s vozidlom začiatkom júla nevie uviesť.

Na hlavnom pojednávaní 1.10.2002 svedok uviedol, že auto prišlo ku nemu rozobraté. Nevie povedať v akom stave bolo vozidlo začiatkom júla. Vie, že k nemu prišlo rozobraté, striekal ho na žltú alebo pomarančovú farbu.

Svedok Imrich Beďač /nar.24.4.1953 /brat obžalovaného Beďača/ v prípravnom konaní uviedol, že v roku 1976 mal brat od marca 1976 Fiat žltej farby. Uviedol, že je presvedčený že brat bol v Nitre, nemal všetky skúšky a musel sa učiť

Na hlavnom pojednávaní 23.8.1982 svedok uviedol, že v lete intenzívne opravovali bratovo auto. Začali 30.6.1976 a opravovali ho až do konca júla. Auto bolo nepojazdné.

Na hlavnom pojednávaní 20.11.1992 svedok uviedol, že 26.6.1976 mal promócie a auto bolo ešte pojazdné. Päť až sedem dní po promócií začali auto opravovať. Opravy boli ukončené 22.7.1976 a auto nastriekali. Vyšetrovateľ Lamačka ho volal do kancelárie krajského prokurátora JUDr. Valašíka pred výpoveďou na hlavnom pojednávaní v roku 1982. Vyšetrovateľ na neho kričal a vyhrážal sa mu, že skončí ako brat.

Na hlavnom pojednávaní 17.1.2003 svedok vypovedal, že brat mal auto Fiat žltej farby, ktoré chceli predať. Hovoril to už pri prvom výsluchu, nevie prečo to tam nenapísali. Po výpovedi na hlavnom pojednávaní v roku 1982 vyšetrovateľ Lamačka na neho vrieskal. Sledovali ich, bol zastrašovaný, hovorili mu, aby nechodil do Bratislavy

Svedkyňa Jarmila Bisová nebola vypočutá v prípravnom konaní ani na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach.

Svedkyňa uviedla na hlavnom pojednávaní konanom v októbri 2003, že v roku 1976 dostali byt. Dňa 9.7.1976 bola vyzdvihnúť záclony, o čom predložila doklad. Manžel mal byť s deťmi a bol u Beďačových, kde opravovali auto. Pamätá si, že kvôli tomu došlo medzi ňou a manželom u konfliktu.

Svedok Bis pripojil do spisu kópiu vyjadrenia Slovenskej štátnej sporiteľne zo dňa 8.4.1982, kde je uvedené, že sa do sporiteľne dostavil Ivo Bis za účelom zistenia dátumu, kedy si zakupovali na novomanželskú pôžičku záclony. Podľa potvrdenky tovar bol vybraný dňa 9.7.1976. / č.l.238 súdny spis č.4 po zrušení /

Svedkovia k obhajobným tvrdeniam obžalovaných Ing. Milana Andrášika a Ing. Františka Čermana

Svedkyňa Marcela Bónová -Čermanová bola vypočutá v prípravnom konaní 29.10.1981 kedy vypovedala, že obžalovaný Ing. František Čerman mal v kritickom

čase návštevu z Francúzka, sestry Cohenové. Tieto boli ubytované z utorka na stredu na internáte Bernolák, potom v stredu boli v Prahe. Do Bratislavy sa vrátili štvrtok večer. V piatok ráno sa schladilo, bola búrka. Spolu išli do Grandu a okolo 16.00 išli na Gajovu, kde im varila špagety. Potom hľadali fotoaparát, ktorý sa Francúzkam stratil. Na večer sa chceli ísť zabaviť, ale svedkyňa nemala na to chuť a nešla. Na diskotéku išli okolo 20.30. alebo 21.00 hod. Išli Francúzky, Čerman a Andrášik. V priebehu večera začalo pršať. Vrátili sa medzi 24.00 a 00.30 hod. Bavili sa, čo svedkyňu nahnevalo. Potom sa rozišli. Ráno odišli spolu s Čermanom domov do Nitry. Po ceste hovoril, že na diskotéke bola Beňová s Tokárom. Druhýkrát boli na diskotéke v stredu večer po návrate Francúzok z Tatier.

Na **hlavnom pojednávaní 24.8.1982** svedkyňa vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní. Doplnila výpoveď v tom smere, že na diskotéke boli aj 14.7.1976, kedy Francúzky tančili v kruhu. Uviedla, že po návrate Čerman varil čaj. Čerman nemal so sebou kľúče.

Zhodne vypovedala aj na **hlavnom pojednávaní 20.11.1992**, okrem iného uviedla, že v septembri 1976 obžalovaný Čerman obžalovaného Beďača nepoznal. Obžalovaný Dubravický sa nikdy nezdržoval v ich spoločnosti.

Na **hlavnom pojednávaní 1.10.2002** svedkyňa uviedla, že obžalovaného Ing. Čermana vypočúvali v roku 1978 viackrát, bol aj zadržaný a z tohto dôvodu napísal sťažnosť. Vrátili sa z diskotéky okolo 24.00. hodine. Na diskotéke boli s Francúzkami dvakrát, druhýkrát po návrate z Tatier. Vyšetrovatelia ako aj prokurátor Valašík boli voči nej vulgárni. Vyšetrovateľ Lamačka mal s ňou pohovor a robil na ňu nátlak. Zneužívali situáciu, že bola tehotná

Svedkyňa Sylvia Elizabet Cohen vydatá Teboul vo výpovedi na **hlavnom pojednávaní 4.2.2003** uviedla, že v roku 1976 mala 16 rokov. Boli v Československu na pozvanie Čermana. / Pred výpoveďou na hlavnom pojednávaní sa zhovárala s obžalovaným Čermanom aj o obsahu výpovede. / V kritickom čase pricestovali so sestrou do Viedne vlakom, potom cestovali vlakom do Bratislavy. V Bratislave boli asi od 4 do 14.7. 1976, nevie to presne, jej sestra to má v denníku. Z Bratislavy leteli do Prahy, avšak nevedela presne koľkého. Uviedla, že asi 5.7.1976 boli potom v Prahe dva dni. Vrátili sa 8.7.1976. Do Bratislavy prišli večer a po návrate išli na diskotéku. Na diskotéke stratili alebo im ukradli fotoaparát. Večer sa vrátili, rozprávali sa. Na druhý deň 9.7. 1976 pršalo a boli celý deň doma. Celý deň strávili spolu boli s Ferom a Milanom.

Svedkyni bol ukázaný zápis z knihy návštev zo synagógy. Svedkyňa uviedla, že sa nevie presne vyjadriť, kedy išli z Prahy, ale zotrvala na tom, že po návrate išli na diskotéku. Hrala tam skupina a boli tam aj husle. Na inú diskotéku alebo zábavu si nespomína. Na diskotéke boli bez Marcely, lebo tá bola nahnevaná. Fero Čerman sa celý čas o ne staral. Na otázku uviedla, že si nespomína, že by sa ešte niekto iný s ňou rozprával po francúzsky.

Svedkyňa Lýdia Nabet rod Cohen vo výpovedi na hlavnom pojednávaní 4.2.2003 uviedla, že si celý čas vedie denník, ktorého sa chce pridržať. Z obžalovaných pozná len Fera a Milana. Bola na návšteve v Československu od 4. júla 1976 do 15. júla 1976. Do Bratislavy prišli 4.7. Boli na kúpalisku. Dňa 6.7. 1976 boli v Bratislave, spali na internáte. Dňa 7.7. 1976 leteli lietadlom do Prahy len samé dve so sestrou. Dňa 8.7.1976 sa vrátili vlakom o 16.00 hod do Bratislavy. Fero ich čakal na stanici. Rozhodli sa, že pôjdu tancovať. Na zábave hrala hudobná skupina, boli tam husle. Zdržovali sa stále v spoločnosti Fera a Milana. Títo od nich neodišli.

Na otázky odpovedala, že netancovali bosé. Odišli o polnoci, vzali si taxík a vrátili sa do bytu Milana. V piatok 9.7. 1976 zistili stratu fotoaparátu. Vonku pršalo, hľadali fotoaparát, robili palacinky. Dňa 14.7. 1976 boli na diskotéke znovu na tom istom mieste aj s Marcelou. Dňa 15.7. 1976 odišli vlakom do Maďarska. Svedkyňa uviedla, že trvá na tom, že na diskotéke boli 8.7. 1976 a nie 9.7.1976. Tvrdí, že na diskotéke fotografovala a ukradli jej fotoaparát. Počas diskotéky sa nestretla sa s nikým, kto hovoril dobre po francúzsky. Len Čermanova mama hovorila po francúzsky.

Svedkyňa predložila na pojednávaní kópiu svojho denníka, /príloha hlavného pojednávania súdny spis 2002 č.3/ v ktorom sa nachádzajú po slovensky písané poznámky. / Podľa vyjadrenia obžalovaného Čermana, ide o poznámky jeho matky. / Kópia denníka bola daná na preklad, z ktorého súd zistil, že podľa záznamov v denníku sú dátumové nezrovnalosti napr. v stredu je dátum 7.7.1976 namiesto správneho dátumu 8.8.1976. V zápiskoch je uvedené :večer príchod do Bratislavy a odchod na tancovanie. Návrat taxíkom. Z kritického dňa 9.7.1976 je v denníku uvedené, zhodne ako vypovedala svedkyňa, že v ten deň, zistili stratu fotoaparátu. Išli za Čermanom do práce. Intenzívne pršalo. O tretej išli do internátu hľadať fotoaparát.

Svedkyne Cohenové zaslali 31.3.1982 na Československé veľvyslanectvo list, v ktorom oznamujú, že dňa 9.7.1976 neboli na zábave v Mlynskej doline, ale na diskotéke boli 7.7.1976 po ich návrate z Prahy./ Prílohy -I 9/ č.1.223 /

V spise sa nachádza záznam a kópie výpisov z návštevných kníh zo Štátneho židovského múzea v Prahy, podľa ktorých boli sestry Cohenové v múzeu 8.7.1976. /Prílohy II 10- návšteva v synagóge 8.7.1976 /

Svedkyne k účasti Romana Brázdu

Za účelom preverenia účasti Romana Brázdu, ktorého vec je vylúčená na samostatné konanie súd v zmysle pokynov NS ČSFR vypočul svedkyne Alenu Karasovú rod. Mikovú a Evu Andrášikovú.

Svedkyňa Eva Andrášiková, sestra obžalovaného Ing. Milana Andrášika bola vypočutá v prípravnom konaní 20.11.1981, kedy uviedla, že sa domnieva, že bola jeden piatok na začiatku prázdnin v roku 1976 spolu s priateľkou Alenou Mikovou v reštaurácii Jednota v Nitre vo večerných hodinách. Boli tam spoločne s Brázdom a pamätá si to podľa toho, že Brázda mal iba 1 Kčs a pili v reštaurácii sódu.

Ďalej uviedla, že si pamätá na návštevu Francúzok, ktoré prišli k jej rodičom v sobotu aj s bratom a všetci boli veselí. Na otázku, aby ich popísala, svedkyňa uviedla, to nemieni vypovedať, aby to nebolo zneužitú. Nepamätá si to tak presne, aby mohla o tom vypovedať.

Zhodne vypovedala aj na **hlavnom pojednávaní 1.12.2003.**

Svedkyňa Alenu Karasová rod Miková nebola v prípravnom konaní vypočutá. Táto svedkyňa uviedla, že si pamätá, že 9.7.1976 sa stretla s Evou Andrášikovou, nakoľko sa pravidelne stretávali v reštaurácii Jednota v Nitre. Stretli aj Romana Brázdu a nemali peniaze, na čo mal Roman navrhnúť, aby si dali sódu. Potom začalo strašne pršať a opustili reštauráciu. Personál ich vyhodil asi medzi 21.30 až 20.00 hod.

Svedkovia vyšetrovatelia a prokurátori, ktorí realizovali trestné stíhanie

Základným obhajobným tvrdením obžalovaných ako i niektorých svedkov bolo, že pokiaľ vypovedali o skutočnostiach prípadu, boli k výpovediam nútení, resp. im boli predkladané výpovede iných obžalovaných a pri ich výsluchoch bol použitý psychický a niekedy aj fyzický nátlak.

Krajský súd preto na spôsob konania v priebehu vyšetrovania vypočul vyšetrovateľov a prokurátorov, ktorí vo veci konali, na okolnosti vedenia výsluchov a vykonávania procesných úkonov.

Svedok JUDr. Emil Mayerhofer uviedol, že vo veci pôsobil v roku 1981 ako dozorový prokurátor. Svedok bol Generálnym prokurátorom SR zbavený povinnosti mlčanlivosti. Vec dozoroval spolu s JUDr. Vochyanom. Zúčastnil sa viacerých výsluchov a po dvoch mesiacoch bol z dozorovania veci odvolaný. Kompletný spis nemal k dispozícii. Pamätal sa, že bol prítomný pri výsluchu obžalovaného Ing. Kocúra. Po nápade veci mu boli predložené výpovede zadržaného pred vyšetrovateľom po zadržaní ako i výpoveď svedkyne Vozárovej /teraz Barčíková/.

Po preskúmaní týchto výpovedí v druhej 48 hodinovej lehote bol obžalovaný zadržaný ako osoba podozrivá. Potom mu vyšetrovateľ predviedol obžalovaného Kocúra, ktorý po poučení uviedol, že skutkové okolnosti uznesenia sú pravdivé. Skutkový stav obžalovaný podrobne popísal aj na magnetofónový záznam. / pozn. tento bol aj na hlavnom pojednávaní prehrávaný/ Zúčastnil sa viacerých výsluchov a do nich nezasahoval. Pokiaľ bol prítomný, nebolo zo strany vyšetrovateľa použité žiadne násilie.

Na otázku za akých okolností bolo možné zadržať osoby, svedok uviedol, že tak bolo možné urobiť v prípade, že boli podozrivé zo spáchania trestného činu. Na

otázku predsedníčky senátu, v akom postavení boli osoby, ktorých mená sa nachádzali na zadnej strane zápisnice o zadržaní obžalovaných, svedok uviedol, že nevie, sa vyjadriť, či išlo o osoby zadržané ako osoby podozrivé, Vozárová / teraz Barčíková/ bola vtedy svedkyňa, rovnako ako Urbánek a Škrobánek. Pokiaľ tieto osoby sú uvedené na zápisnici o zadržaní, je dôvodný záver, že boli zadržané. Na otázku, či v tej istej veci mohli byť tieto osoby vypočuté ako svedkovia sa svedok nevedel vyjadriť.

Na otázku, či v priebehu, kedy vec svedok dozoroval, došlo k žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa svedok uviedol, že neobdržal žiadnu takúto žiadosť. Na otázku, či svedok zistil nejaké formálne nedostatky v prípravnom konaní, svedok uviedol, že závažné porušenia nezistil. Na otázku, akým spôsobom sa predvolávali svedkovia svedok uviedol, že písomne, telefonicky. Uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by boli svedkovia bez predvolania priamo predvádzaní. Uviedol, že nemá vedomosť o tom, či boli svedkovia zadržávaní v cele predbežného zadržania.

Na otázku, či mal k dispozícii dôkazový materiál z roku 1976 svedok uviedol, že nie. Bola tam výpoveď Vozárovej a Kocúra, iste požadovali aj uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci. Na ďalšie otázky svedok uviedol, že o práve zvoliť si obhajcu poučovali vyšetrovatelia. Ak by obžalovaný žiadal prítomnosť obhajcu na úkone, bolo by to uvedené v zápisnici. Na otázku pôsobenia spoluväzňov na celách svedok uviedol, že o tom nemal žiadnu vedomosť. Na pripomienku obžalovaného Beďača, že tento sa svedkovi sťažoval, 2.9.1981, že sa na nich pácha násilie a načo sa mal svedok obrátiť na vyšetrovateľov Hubceja a Hanka, či je to pravda, čomu sa títo začali smiať, svedok uviedol, že si to nepamätá.

Svedok JUDr Milan Valašík bol Generálnym prokurátorom SR zbavený povinnosti mlčanlivosti. Do veci vstúpil v roku 1981 ako dozorový prokurátor.

Uviedol, že celé prípravné konanie bolo v naprostom súlade s vtedy platnou právnou úpravou. Bola to zložitá a na tú dobu neobvyklá trestná vec. Bola sledovaná generálnou prokuratúrou. Všetky rozhodujúce kroky boli s generálnou prokuratúrou aj konzultované. Vyšetrovacie úkony, ktorých sa zúčastnil boli v súlade so zákonom. Trval na tom, že úkony, kde sa obžalovaný doznával k trestnému činu musia byť vykonané v jeho prítomnosti ako aj v prítomnosti obhajcu. Každého obžalovaného sa vždy pýtal, či vypovedá dobrovoľne.

Prípád bol charakteristický tým, že na tú dobu bolo podávaných množstvo sťažností a žiadostí obžalovaných a ich príbuzných. Išlo o sťažnosti a žiadosti, ktoré boli v súlade s právnou úpravou. Na otázku, či išlo aj o sťažnosti na postup a prácu vyšetrovateľov, svedok uviedol, že sa nepamätá, ale je to možné. Nepamätá sa, že by obdržal sťažnosť obžalovaných na brutálne správanie sa vyšetrovateľov. Uviedol, že je presvedčený že takúto sťažnosť nedostal.

Na otázku svedok uviedol, že so žiadnym z obžalovaných nehovoril medzi štyrmi očami. Pokiaľ ide o zmenu obžaloby v záverečnej reči voči obžalovanému Lachmannovi, svedok uviedol, že nekonal sám, bol analytický tím, ktorý to

vyhodnotil. Pokiaľ ide o pohovor so svedkom Vozárom, tento nebol predvolaný, ale prišiel sám a o rozhovore s ním urobil záznam.

Na otázku, či mal vedomosť o tom, že niektorí svedkovia boli zadržaní, svedok uviedol, že on nedával súhlas na zadržanie žiadneho svedka. Na otázky svedok uviedol, že mal materiál z roku 1976 k dispozícii, pre neho bol rozhodujúci materiál z roku 1981, z toho pôvodného iba uznesenie o začatí trestného stíhania.

Svedok Viliam Koza bol na začiatku výsluchu upozornený, že nebol zbavený ministrom vnútra povinnosti mlčanlivosti. Tento uviedol, že na prípade pracoval iba krátko v roku 1976. Zúčastňoval sa výsluchov., ktoré robil vyšetrovateľ Šimora. Išlo o informatívne výsluchy. Pamätá si na výsluch svedka Karabinoša, ktorý bol väčšinou pod vplyvom alkoholu. Zúčastnil sa pátrania v úseku potoka Čierna Voda. Na odber pachových stôp si svedok nepamätal. Uviedol, že výsluchy prebiehali štandardným spôsobom.

Svedok Milan Šimora bol na začiatku výsluchu upozornený, že nebol zbavený ministrom vnútra povinnosti mlčanlivosti. Tento uviedol, že sa zúčastnil vyšetrovania v roku 1976. Pamätal si, že so svedkom Karabinošom robil opoznanie osôb podľa fotoalbumu, kde tento svedok označil študenta telesnej výchovy Hrmo. Zúčastnil sa tiež previerok výpovedí svedkýň v Mlynskej doline. Nevedel sa vyjadriť k okolnosti, či boli v roku 1976 brané vzorky vody na rozbor.

Svedok Jozef Šimek bol na začiatku výsluchu upozornený, že nebol zbavený ministrom vnútra povinnosti mlčanlivosti. Svedok uviedol, že v roku 1976 robil ohliadku miesta činu a dohľadanie miesta nález. Na prípade pracoval až do zastavenia trestného stíhania, proti vtedy obvinenej osobe. Na prípade pracovali vtedy asi traja vyšetrovatelia.. Do vyšetrovania bol potom zapojený v roku 1981. Prácu tímu viedol mjr. Jiskra.

Po zadržaní osôb, dostal každý vyšetrovateľ jedného a robili sa výsluchy. Spočiatku boli zadržané osoby vypočúvané ako podozriví, možno niektorí ako svedkovia. Svedok vypočúval obžalovaného Čermana a obžalovaného Beďača. Vždy o každom výsluchu spisoval zápisnicu. Zápisnicu nespísal len v tom prípade, keď išiel obžalovaným doručiť, že nebude výsluch. Na otázky uviedol, že nemal vedomosť, v akých podmienkach a s kým boli obžalovaní vo väzbe. Na pripomienku obžalovaného Čermana, svedok uviedol, že nikdy nevidel na obžalovaných známky násillia. Obžalovaný Beďač mal pripomienku v tom smere, že on sa svedkovi sťažoval na hrubé urážanie.

Svedok Ján Hubcej bol vypočutý na **hlavnom pojednávaní 30.8.1982**, kedy uviedol, že v priebehu ním vykonávaných výsluchov sa nestalo nič pozoruhodné. Kládol obžalovanému Beďačovi otázky, resp. predkladal mu výpovede iných obžalovaných alebo svedkov. Pokiaľ vyšetrovateľ Taliga použil nejaké ostrejšie slovo a hovoril zvýšeným hlasom, on má taký hlas. Nepoužil proti obžalovanému fyzické násilie.

Na začiatku výsluchu na **hlavnom pojednávaní dňa 24.10. 2003** upozornený, že nebol zbavený ministrom vnútra povinnosti mlčanlivosti. Svedok uviedol, že do vyšetrovacej skupiny prišiel v marci 1981. vykonával výsluchy Romana Brázdu a obžalovaného Beďača. Výsluchy prebiehali zákonným spôsobom, nikdy nepoužil nejaké donucovacie spôsoby. Výsluchy, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom, boli zaradené do spisu. Všetky, ktoré boli sprocesnené boli do spisu zaradené. Na pripomienku obžalovaného Beďača, že mu svedok diktoval verzie iných obvinených, svedok vypovedal, že mu kládol otázky v tom smere, že akej trestnej činnosti sa dopustil ten alebo ten, keďže mali byť spolu. Na pripomienku obžalovaného Beďača, že svedok mal byť prítomný, keď ho 26.8.1981 dobili, svedok uviedol, že je to lož, nikdy na nikoho ani ruku nepoložil a ani nebol nikdy prítomný, keď niekto na obžalovaného útočil.

Svedok JUDr. Vladimír Lamačka bol na začiatku výsluchu upozornený, že nebol zbavený ministrom vnútra povinnosti mlčanlivosti. Svedok uviedol, že v roku 1981 bol zaradený ako vyšetrovateľ predmetnej trestnej veci. Tým bol vytvorený rozkazom ministra vnútra a vedúcim tímu bol mjr. Jiskra.

Svedok mal za úlohu vypočuť v prvých dňoch svedkyňu Vozárovú / teraz Barčíková/ .vypočúval aj svedka Okénku a ďalších a z obžalovaných obžalovaného Andrášika a Lachmanna. Pri prvom výsluchu svedkyňa Vozárová / teraz Barčíková / nebola zadržaná. Svedok Okénka bol predvedený k výsluchu, bol vypočúvaný opakovane.

V prvej etape boli ako páchatelia vytypovaní Brázda, Kocúr a Čerman. Ostatní vystupovali ako svedkovia. V priebehu týchto úkonov sa ich procesné postavenie menilo. Svedka bolo možné zadržať, ak sa zmenilo jeho postavenie na podozrivého. To znamená, že ten, kto bol zadržaný, bol podozrivý. Podozrivú osobu nebolo možné vypočúvať ako svedka. Takúto osobu bolo možné vypočuť ako svedka až po jej prepustení zo zadržania. vzhľadom na to, že sa vykonávalo viacero úkonov, bolo možné v priebehu dňa zmeniť postavenie podozrivého na svedka a svedka na podozrivého. Výsluchy prebiehali tak, že jednotlivé osoby boli poučené podľa trestného poriadku. O úkonoch sa spisovala zápisnica.

Svedok uviedol, že nikdy nebol svedkom toho, že by sa použilo násilie. Uviedol, že svedkyňa Vozárová / teraz Barčíková / bola zadržaná asi dvakrát. Podnet na jej zadržanie dal on a dôvodom pre zadržanie bola okolnosť, že sa menilo jej procesné postavenie svedka na podozrivú zo spáchania trestného činu krivej výpovede.

Na otázku ako sa vyšetrovatelia dostali k tejto svedkyni, svedok uviedol, že z operatívneho spisu a nakoľko nie je zbavený povinnosti mlčanlivosti o materiáloch operatívneho charakteru nemôže vypovedať. Operatívny spis je predmetom služobného tajomstva. Na pripomienku obžalovaného Andrášika, že z výsluchu zo dňa 26.7.1981 sa nenachádza v spise zápisnica a v tento deň konali na jeho osobu nátlak, svedok uviedol, pokiaľ by bol výsluch, bola by z neho spísaná zápisnica. Ak by obhajca v tomto smere vzniesol pripomienku, bola by zaprotokolovaná. Svedok uviedol, že pri výsluchoch je určitý psychický nátlak, ide však o nátlak, ktorý je v súlade so zákonom.

Svedok Ľubomír Gerbel bol vypočutý na **hlavnom pojednávaní 30.8.1982**, kedy uviedol, že vypočúval obžalovaného Kocúra 16.6.1981. S výsluchom sa začalo o 15.25 a trval do 18.00 hod. V miestnosti, kde sa konal výsluch boli už traja príslušníci VB, ktorí zabezpečovali obžalovaného i bezpečnosť vyšetrojúcich. Obžalovaný netrval na prítomnosti obhajcu. Obžalovaný bol roztrasený, žmolil si ruky, pričom povedal okrem iného, že ho ani neprekvapuje, že je vypočúvaný, zarazilo ho však, že sa to stalo bezprostredne po promócií. Obžalovaný fajčil. Okrem toho, čo je zaprotokolované v jednotlivých zápisniciach o výsluchoch, neboli mu kladené žiadne iné otázky. Čítali sa mu iba pasáže z výpovedí svedkov a spoluobžalovaných.

Na to sa svedok vyjadril k okolnosti udávanej obžalovaným o tzv. debatách s vyšetrovateľom, ktoré boli mimo riadnych výsluchov. Svedok uviedol, že mal okrem obžalovaného Kocúra na starosti aj obžalovaného Dubravického a keď za týmto išiel, zastavil sa cestou v Trenčíne, kedy mu čítal zo zadržaných listov a korešpondencie a zároveň sa ho pýtal, či nechce uviesť niečo nové. Uviedol, že nie je pravdou, že by pri týchto návštevách sa obžalovanému naznačovalo, čo bude predmetom ďalšieho výsluchu. Jednoznačne vylúčil akýkoľvek nátlak počas výsluchov.

Na **hlavnom pojednávaní dňa 24.10.2003** bol svedok na začiatku výsluchu upozornený, že nebol zbavený ministrom vnútra povinnosti mlčanlivosti. Svedok uviedol, že do vyšetrovacieho tímu bol zapojený v roku 1981. vypočúval obžalovaného Kocúra Dubravického a svedkov.

Výsluchy prebiehali v súlade so zákonom, o termíne konania výsluchov bol upovedomovaný obhajca. O tom, že by dochádzalo k zadržaniu svedkov, uviedol, že nemal vedomosť. Po oboznámení so zadnou stranou zápisníc o zadržaní, kde sú uvedení aj svedkovia vo veci, svedok podal vysvetlenie v tom smere, že spočiatku nevedeli pri výsluchoch, kto v akom procesnom postavení skončí.

Na otázky uviedol, že je pravdou, že obhajca obžalovaného Kocúra nebol dvakrát pustený k výsluchu svojho klienta dôvodu, že bolo podozrenie, že vynáša motáky. Na otázku, či mu bol ustanovený na tieto výsluchy iný obhajca, svedok uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť a má za to, že sa tieto výsluchy ani nekonali. Pokiaľ bol za obžalovaným vo väzbe a nekonal sa výsluch, bolo tomu tak za účelom odberu biologických vzoriek a za účelom predvedenia na vyšetrovanie. Na to

predsedníčka senátu prečítala záznam na č.1.758, k čomu svedok uviedol, že pokiaľ bol za obžalovaným aj z iného dôvodu, spísal o tom záznam.

Na pripomienku obžalovaného Beďača, že svedok chodil aj na iné výsluchy, že sa vyšetrovatelia pri výsluchoch striedali, svedok uviedol, že nebol na výsluchoch obžalovaného Beďača. Po oboznámení zápisnice o výsluchu zo dňa 16.7.1981, kde je svedok podpísaný ako osoba prítomná pri výsluchu obžalovaného Beďača, svedok uviedol, že išlo o výnimku.

Svedok Jozef Taliga bol na začiatku výsluchu upozornený, že nebol zbavený ministrom vnútra povinnosti mlčanlivosti. Svedok uviedol, že na prípade pracoval v roku 1981. nebol vyšetrovateľ, bol iba ako osoba prítomná pri výsluchu. Už si nepamätá, ktorých výsluchov sa zúčastňoval. Za jeho prítomnosti nebol robený žiaden nátlak na vypočúvané osoby.

Na pripomienku obžalovaného Kocúra, že to bol svedok Taliga, ktorý ho udrel, pri opoznávaní podľa fotoalbumu, svedok uviedol, že to nie je pravda, on nikoho neudrel. Obžalovaný Beďač uviedol, že svedok je to najväčšie zlo, ktoré videl, chodil okolo neho, sácal do neho, reval po ňom. Páchal mu rôzne zlo. Svedok k tomu uviedol, že v živote nikoho nezbil a ani v jeho prítomnosti nevidel, že by niekoho zbili.

Svedok Karol Tóth bol na začiatku výsluchu upozornený, že nebol zbavený ministrom vnútra povinnosti mlčanlivosti. Svedok uviedol, že sa vyšetrovania veci zúčastnil v roku 1976, vtedy proti obvinenému Jánovi Hrmovi. Svedok Karabinoš mal opoznávať osoby, ktoré videl v aute pri incidente. On pritom prítomný nebol.

Za súhlasu strán boli prečítané výpovede svedkov vyšetrovateľov Michala Zervana /č.1.2513/ Ernesta Pintéra /2502/, Eduarda Pálku, JUDr. Pavla Slopovského.

Svedok Ernest Pintér vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 30.8.1982 uviedol, že 15.6.1981 na podklade príkazu na zadržanie spolu s npor. Augustínom a ďalším príslušníkom ZNB v ranných hodinách asi o 6.30 hod. vošli do bytu, kde býval obžalovaný Kocúr. Tento bol v čiernych šatoch, pravdepodobne čiastočne pod vplyvom alkoholu, bol po promóciách. Nasadili mu putá a previezli ho do cely predbežného zadržania v Galante. Obžalovaného nevypočúvali, ani s ním nič nespisovali. Obžalovaný Kocúr k prečítanej výpovedi uviedol, že trvá na tom, že v cele mu príslušníci hovorili, ako malo ku skutku dôjsť a o skutku sa v hrubých rysoch dozvedel práve vtedy.

Svedok Michal Zervan na hlavnom pojednávaní 30.8.1982 vypovedal, že Roman Brázda mu hovoril, že chce byť preradený na inú celu.

Na otázku, či pozná väzňov Fagana a Janžetiča svedok uviedol, že je to možné. Obžalovaný Andrášik k prečítanej výpovedi uviedol, že to bol tento svedok, ktorý spracovával väzňov, aby robili na nich nátlak.

Svedok JUDr. Pavol Slopovský bol vypočutý na verejnom zasadnutí NS ČSFR. Vo svojej výpovedi uviedol, že na vyšetrovanie prípadu bola vyčlenená zvláštna skupina. On osobne neinformoval o veci stranícke orgány. Nemôže povedať, že by dochádzalo k zásahom do vyšetrovania. Na otázku, kto spoznal mŕtvu nevedel odpovedať. Po prerušení trestného stíhania vec odovzdali kriminálnej službe.

Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 3.12.1992 svedok uviedol, že na prípade pracoval v jeho začiatkoch, keď bol obvinená Ján Hrmo. Potom sa preukázalo, že tento v čase skutku nebol v Bratislave. Vo vzťahu k terajším obžalovaným už nekonal. Na otázky uviedol, že má vedomosť o tom, že otec poškodenej túto opoznal v pitevni, on však pri tom nebol. Nevedel sa vyjadriť k tomu, prečo vyšetrovanie prevzali federálne orgány. S otcom poškodenej sa rozprával a ukazoval mu fotografie poškodenej, potom niekto z KS ZNB išiel s ním do pitevne na opoznanie poškodenej.

Svedok Eduard Pálka bol vypočutý na verejnom zasadnutí NS ČSFR. Vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 1976 pracoval vo funkcii zástupcu náčelníka Kriminalistického ústavu VB. Bol požiadaný gen. Patym, aby prevzal prípad poškodenej Cervanovej. Pokyn na vytvorenie zvláštnej skupiny dal gen. Obzina. Prípad v tom čase vzbudil značný rozruch. Zistili, že časť Nitrančanov popiera účasť na diskotéke a z toho dôvodu sa stali podozrivými. Výsledky vyšetrovania oznamoval námestníkovi Pješčakovi. Skupina nemala zvláštne právomoci. Vylúčil použitie akéhokoľvek násillia voči obžalovaným. Na otázky uviedol, že nikdy nebol za obžalovaným Kocúrom vi väznici v Trenčíne.

Podľa § 211ods.2 písm. a/ Tr.por. bola prečítaná výpoveď Jána Janžetiča, ktorý uviedol, že bol s obžalovaným Lachmannom a Romanom Brázdom na cele, títo chceli hovoriť o prípade, jemu to už išlo na nervy. Uviedol, že nie je pravdou, že by im on niečo hovoril

V priebehu prípravného konania boli vykonané aj previerky výpovedí obžalovaných a svedkyne Barčíkovej. /č.l.1739-1765/ Podľa záverov týchto previerok obžalovaný Kocúr spoznal dom na Varínskej a na zariadení nezistil podstatnejšie zmeny. Obžalovaný Lachmann dom nevedel spoznať, avšak nábytok s menšími zmenami spoznal. Svedkyňa Barčíková spoznala miestnosti, v ktorých bola s obžalovanými, zdalo sa jej však, že v tom čase tam bol starší nábytok.

Zo správy SÚV SZM bolo zistené, že v Unic klube vystupovala dňa 8.7.1976 skupina Jany Kocianovej a 9.7.1976 skupina Elán.

Súd vypočul znalcov z odboru psychiatrie MUDr. Ľubomíra Vraždu a MUDr. Eleny Mokrášovú sa pridržiali pôvodne vypracovaných znaleckých posudkov.

Zhodne uviedli, že obžalovaný Ing. Miloš Kocúr netrpel v minulosti duševnou chorobou, bol v čase spáchania skutkov schopný ovládať svoje konanie.

Znalci konštatovali, že obžalovaný Ing. Milan Andrášik je osoba duševne zdravá a niet dôvodov sa domnievať, že v čase, keď mal spáchať trestný čin, bolo tomu inak. Je schopný ovládať svoje konanie a chápať význam trestného konania.

U obžalovaného Juraja Lachmanna znalci konštatovali, že z hľadiska výpovedí obžalovaného, že si na časť skutku nepamätá, nie je možné jeho tvrdenie z hľadiska psychiatrie dokázať alebo vylúčiť. Je to osoba duševne zdravá, vedel rozpoznať svoje konanie a ho ovládať.

U obžalovaného Ing. Františka Čermana znalci konštatovali, že tento netrpí a ani v minulosti netrpel žiadnou duševnou poruchou alebo chorobou. V čase spáchania skutkov bol schopný rozpoznať spoločenské nebezpečenstvo svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládnuť.

Ohľadne obžalovaného Stanislava Dubravického znalci uviedli, že v čase spáchania skutkov netrpel žiadnou duševnou chorobou, bol schopný rozpoznať spoločenské nebezpečenstvo svojho konania a bol schopný ho ovládnuť.

V posudku znalci uviedli, že obžalovaný Ing. Pavol Beďač je osoba duševne zdravá a tak tomu bolo aj v čase spáchania skutku. V čase vypracovávaného posudku u obžalovaného znalci konštatovali obraz depresívno anxiózneho syndrómu vyvolaného záťažovou situáciou. Uviedli, že obžalovaný je v plnej miere schopný rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a je schopný aj svoje konanie ovládať.

Všetky vyššie uvedené vykonané dôkazy vyhodnotil senát krajského súdu v zmysle § 2 ods.6 Tr. por., dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či dôkazy zadovážili orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a dospel k záveru, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaní sa dopustili skutkov tak, ako je to uvedené v skutkových vetách tohto rozsudku.

Senát neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaných, že išlo o vykonštruované obvinenie, akýsi komplot proti ich osobám, na ktorom sa podieľali

orgány činné v trestnom konaní, ktoré násilím či už fyzickým, ale najmä psychickým vynútili na jednotlivých obžalovaných a svedkoch doznávajúce a usvedčujúce výpovede.

V tejto súvislosti poukazuje súd na okolnosť, že predseda senátu JUDr. Jozef Bilčík, ktorý vo veci konal v roku 1982, v rámci prípravy pojednávania vypočul podľa § 185 ods.2 Tr.por vypočul jednotlivých obhajcov.

Obhajca JUDr. Ondriš uviedol, že sa nestalo v ani jednom prípade, že by ho vyšetrovateľ nepripustil k vyšetrovaciemu úkonu. O jednotlivých výsluchoch, bol informovaný spravidla telefonicky.

Obhajca obžalovaného Dubravického JUDr. Langer dňa 20.5.1982 uviedol, že o jednotlivých výsluchoch bol telefonicky upovedomovaný, spravidla bezprostredne pred výsluchom, takže si už nemohol zabezpečiť substitúciu. Uviedol, že z procesného hľadiska nevznáša žiadne námietky.

Obhajca JUDr. Turi Nagy uviedol, že v čase od 11.9. do 22.8.1981 nemá žiaden záznam o vyrozumení o výsluchoch obžalovaného Andrášika a dňa 16.9.1981 nebol nijako zaneprázdnený.

Obhajca JUDr. Beresecký dňa 27.5.1982 uviedol, že bol riadne upovedomovaný o jednotlivých výsluchoch obžalovaného Kocúra.

Obhajca obžalovaného Beďača JUDr. Arbet uviedol, že nemá pokiaľ ide o prípravné konanie žiadne výhrady, avšak obžalovaný ho v prítomnosti vyšetrovateľa informoval, že bol viackrát predvedený počas väzby na pohovor, o ktorom sa nespisovali zápisnice.

Jednoznačne je potrebné uviesť, že rozsudok NS ČSFR nekonštatuje nezákonnosť dovtedy vykonaných dôkazov, ale ich neúplnosť, resp. že súd v prvom konaní vyhodnotil niektoré dôkazy bez toho, aby ich vykonal.

Senát v novom konaní vykonal všetky dostupné dôkazy, vypočul svedkov, tak ako ich vypočutie žiadal v rozsudku NS ČSFR a takto vykonané dôkazy hodnotil.

Pri ich hodnotení sa senát stotožnil so závermi predchádzajúceho konania v tom smere, že považoval za pravdivé doznávajúce výpovede obžalovaných Ing. Miloša Kocúra, Ing. Milana Andrášika, Juraja Lachmanna ako i usvedčujúcu výpoveď svedkyne MUDr. Viery Barčíkovej.

Pri jednotlivých týchto výpovediach poukazuje súd na okolnosť, že tieto obsahovali aj osobnostné hodnotenia a tvrdenia týchto osôb, že títo sami napravovali niektoré otázky, ktoré im boli kladené, /napr. obžalovaný Kocúr vo svojej výpovedi po zaistení, keď táto bola nahrávaná, na otázku, či potom dali poškodenej do úst handru, uviedol, že to bol kapesník/, Svedkyňa Barčíková vo výpovedi opisovala svoje osobné pocity strachu, obžalovaný Lachmann vo výpovediach hodnotil jednotlivé konania obžalovaných. Obžalovaný Andrášik vo výpovedi 16.9.1981 uviedol, že pokiaľ v predchádzajúcej výpovedi povedal, že sa

vracali v aute Beďača, nie je to pravda, boli v aute Brázdu, myslel si však, že to bude pre neho výhodnejšie. Vypovedali teda o svojich vlastných hodnotiacich úsudkoch, o okolnostiach, ktoré nemohli byť vylúčajúcim známe, resp. títo nemohli poznať ich osobné postoje a pocity.

Za účelom preverenia možnosti použitia násilia voči svedkom a obžalovaným, boli vypočutí súdom dozorujúci prokurátori a vyšetrovatelia, ktorí sa výsluchov zúčastnili. Až na obžalovaného Ing. Pavla Beďača, ostatní obžalovaní priamo neoznačili vyšetrovateľov, pri tom ako boli vypočúvaní, že to boli oni, ktorí sa voči nim násilne správali a ktorí ich nútili vypovedať veci, ktoré neboli pravdivé. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na obžalovaného Lachmanna, ktorý vo svojej výpovedi tvrdil skutočnosti o dohode medzi ním a prokurátorom JUDr. Valašíkom, ak bude obžalovaných na hlavnom pojednávaní usvedčovať a pri výsluchu tohto svedka po otázke, či v tomto smere nemá na svedka otázky, prípadne pripomienky ich tento obžalovaný nemal. /aj keď je súdu jasné, že obžalovaný má právo brániť sa spôsobom, aký uzná za vhodný/.

V tejto súvislosti bolo potrebné vysporiadať sa aj s obhajobnými tvrdeniami svedkov, ktorí vypovedali o tom, že obžalovaní sa v čase skutku mali nachádzať na inom mieste, v inej spoločnosti. Tieto bolo potrebné konfrontovať so svedeckými výpoveďami svedkov zo zábavy v Mlynskej doline, ktorí naopak potvrdzovali účasť obžalovaných na zábave v Mlynskej doline.

Senát krajského súdu riadiac sa svojim vnútorným presvedčením vyhodnotil dôkaznú situáciu tak, že neveril svedkom, ktorí potvrdzovali vo svojich výpovediach účasť obžalovaného Kocúra na jazere v Ivanke pri Nitre. Podporne poukazuje súd na meteorologickú situáciu a teploty dňa 9.7.1976. Poukazuje na okolnosť, že vierohodnosť svedkov oslabili ich výpovede, v ktorých po dlhom časovom úseku svedkovia začali zhodne uvádzať detaily, ktoré vo výpovediach v roku 1981 vôbec neuvádzali.

Rovnaká situácia bola aj pri tvrdeniach svedkov obžalovaného Beďača o oprave motorového vozidla, ktorí po dlhej dobe až tomuto senátu prezentovali doklady, ktoré priamo nehovoria o stave a pojazdnosti vozidla obžalovaného. Senát nepovažoval tieto výpovede za pravdivé.

Senát vypočul na hlavnom pojednávaní aj svedkyne Cohenove. Ich výpovede boli v rozpore s výpoveďami obžalovaných Andrášika a Čermana ako aj svedkýň Bónovej a Beňovej /teraz Čermanová/ a účastníkov zábavy, ktorí hovorili o ich účasti, spôsobe tanca, oblečení a pod. Svedkyne tvrdili, že na zábave boli hneď po ich príchode vlakom z Prahy dňa 8.7.1976 a dňa 9.7.1976 neboli nikde. Boli doma a zdržiavali sa v prítomnosti obžalovaného Čermana a Andrášika. Svedkyne vychádzali pri svojich tvrdeniach z denníka, ktorý evidentne má dátumové nezrovnalosti a preto mal senát za to, že svedkyne sa mýlia aj v okolnosti dátumu pobytu na zábave.

Naopak za vierohodné považoval senát výpovede svedkov Ing. Igora Urbánka, MUDr. Jozefa Škrobánka, Petra Okénku, Rudolfa Gallu, Petra Hlavandu, Juraja Tokára, Milana Antošovského, ktorí zhodne tvrdili, že na zábave 9.7.1976 videli obžalovaného Andrášika a obžalovaného Čermana, s ktorými boli dievčatá z Francúzka.

Pokiaľ ide o svedkyňu Barčíkovú, súd výsluchmi účastníkov vodáckeho sústredu zistil jej účasť na tomto sústrede. Preukázaná však bola aj okolnosť, že v noci sa prítomnosť v tábore nekontrolovala a svedkyňa mohla tábor opustiť. Na druhý deň sa podľa predloženého vyúčtovania sústredu, účastníci sústredu nesplavovali, ale boli vo Vyhniach na kúpalisku.

Za nevierohodné považuje súd výpovede svedkýň Evy Andrášikovej a Aleny Mikovej, ktoré tvrdili, že 9.7.1976 vo večerných boli v spoločnosti Romana Brázdu v reštaurácii v Nitre. Ich tvrdenie je nelogické v tom smere, že vypovedali o pravidelných stretnutiach v reštaurácii, avšak kritického dňa po príchode do reštaurácie ani jedna z nich nemala peniaze, napriek tomu, že vedeli, že pôjdu do reštaurácie.

Súd mal teda za preukázané, že poškodená Cervanová bola dňa 9.7.1976 na zábave v Mlynskej doline, odkiaľ odchádzala asi o 22.30, sprevádzaná svedkom Ing. Igorom Urbánkom. Cestou k autobusu bola vtiahnutá do vozidla Romana Brázdu obžalovanými Ing. Milošom Kocúrom a Ing. Milanom Andrášikom a spoločne s obžalovaným Ing. Františkom Čermanom bola prevezená do domu na Varínskej ul. č.16, kde bola proti svojej vôli držaná okrem už menovanými aj Stanislavom Dubravickým a Ing. Pavlom Beďačom. V byte ju nútili piť alkohol a proti jej vôli ju vyzliekli.

Týmto svojim konaním obžalovaní Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2 k § 231 ods.1, ods.2 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku.

Doznávajúcimi výpoveďami obžalovaných Ing. Miloša Kocúra a Ing. Milana Andrášika ako aj usvedčujúcou výpoveďou svedkyne MUDr. Viery Barčíkovej mal súd za preukázané, že obžalovaní Ing. Milan Andrášik a Ing. František Čerman, ktorí predtým obývali privát na Varínskej dňa 9.7.1976 bez vedomia majiteľky Anny Turčanovej vnikli do jej domu v úmysle držať tam násilím poškodenú Cervanovú, pričom do domu vnikli s viacerými osobami, čím naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2 k § 238 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku.

Rovnako doznávajúcimi výpoveďami obžalovaných Ing. Miloša Kocúra, Ing. Milana Andrášika a Juraja Lachmanna ako aj usvedčujúcou výpoveďou svedkyne MUDr. Viery Barčíkovej mal súd za preukázané, že na private potom, čo bola

poškodená Cervanová zviazaná šnúrou, ktorú doniesol obžalovaný Lachmann postupne s ňou Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický vykonali napriek jej odporu súlož, čím naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu znásilnenia spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2 k § 241 ods.1 Tr.zák, účinného v čase spáchania skutku, pričom tento skutok spáchal Juraj Lachmann vo forme pomoci podľa § 10 ods.1 písm. c/ k § 241 ods.1 Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku.

Doznávajúcimi výpoveďami obžalovaných Ing. Miloša Kocúra a Ing. Milana Andrášika ako aj usvedčujúcou výpoveďou svedkyne MUDr. Viery Barčíkovej, ako i protokolmi o ohliadke miesta činu, protokolmi o pitve a výpoveďami MUDr. Anny Kalašovej, znalca MUDr. Porubského, prečítaním výpovede znalca MUDr. Koklesa, protokolom o opoznaní poškodenej mal súd za preukázané, že Roman Brázda, spolu s Ing. Milošom Kocúrom, Ing. Milanom Andrášikom, Ing. Pavlom Beďačom, Ing. Františkom Čermanom a Stanislavom Dubravickým v noci z 9.7.1976 na 10.7.1976 sa na podnet obžalovaného Ing. Františka Čermana a Stanislava Dubravického sa rozhodli poškodenú usmrtiť. Previazali jej ústa vreckovkou a naložili ju do vozidla Romana Brázdu a odviezli ju do Kráľovej pri Senci, kde ju Ing. Milan Kocúr a Ing. Milan Andrášik hodili do jazierka, v ktorom ju pod kontrolou ostatných utopili. Následne poškodenú Roman Brázda, Ing. Miloš Kocúr a Ing. Milan Andrášik na upozornenie Ing. Františka Čermana preniesli do riečky Čierna Voda, kde bola 14.7.1976 nájdená.

Týmto svojim konaním obžalovaní Ing. Miloš Kocúr, Ing. Milan Andrášik, Ing. Pavol Beďač, Ing. František Čerman a Stanislav Dubravický naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2 k § 219 Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku.

Súd v súlade s § 16 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. posudzoval trestnosť činov obžalovaných podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Je pravdou, že v roku 1976 bolo možné za trestný čin vraždy uložiť trest smrti, avšak podľa ods.2 § 16 Tr. zák. páchatelovi je možno uložiť vždy len taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje. Z uvedeného vyplýva, že trest smrti by už nebolo možné uložiť. / Okrem iného aj z dôvodu, že predchádzajúci rozsudok bol zrušený z dôvodu, že zákon bol porušený v neprospech obžalovaných./ Naproti tomu je v zákone platnom v čase rozhodovania tohto senátu nepriaznivejšie ukladanie trestu úhrnného podľa § 35 ods.2 Tr.zák. ak sa tento ukladá za dva alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami.

Pri úvahe o treste súd zvažoval stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaných, ktorý je vysoký vzhľadom na záujem chránený zákonom, ktorým je v danom prípade život a osobné slobody jednotlivca.

Prihliadol na okolnosť, že od spáchania skutkov uplynula dlhá doba, počas ktorej sa obžalovaní, podľa zadovážených odpisov z registra trestov nedostali do rozporu so zákonom a viedli riadny život.

Rovnako pri ukladaní trestu súd prihliadol aj na mimoriadne okolnosti prípadu a to najmä na neprimeranú dĺžku konania, ktorou došlo k porušeniu práva obžalovaných na spravodlivý proces, tak ako to vo svojom Náleze II. ÚS 32/03-91 konštatoval Ústavný súd. Jednotlivé tresty súd obžalovaným ukladal podľa miery ich účasti na skutkoch. U obžalovaného Ing. Pavla Beďača súd ukladal trest za použitia § 40 ods.1 Tr. zák., tak ako tomu bolo v pôvodnom rozsudku, nakoľko bol pri rozhodovaní viazaný zásadou zákazu reformationis in peius / zákaz zmeny k horšiemu/.

Vychádzajúc z týchto úvah súd uložil obžalovanému Ing. Milošovi Kocúrovi úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 /trinásť/ rokov, na výkon ktorého ho zaradil do III./tretej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovanému Ing. Milanovi Andrášikovi uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 /trinásť/ rokov, na výkon ktorého ho zaradil do III./tretej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovanému Ing. Františkovi Čermanovi uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 /jedenásť/ rokov, na výkon ktorého ho zaradil do III./tretej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovanému Stanislavovi Dubravickému vzhľadom na okolnosť, že žalované skutky spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 /desať/ rokov, na výkon ktorého bol zaradený do III./tretej/ nápravno-výchovnej skupiny

Zároveň bol zrušený rozsudok Okresného súdu v Nitre sp.zn. 5T 146/79 zo dňa 30.9.1979 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.12.1979 sp.zn. 2 To744/79 ako aj rozhodnutia naň naväzujúce.

Obžalovanému Ing. Pavlovi Beďačovi bol uložený s použitím § 40 ods.1 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ rokov na výkon ktorého bol zaradený do II. /druhej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovanému Jurajovi Lachmannovi bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ roky, na výkon ktorého bol zaradený do I./ prvej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Poškodená Margaréta Cervanová sa pripojila v roku 1981 k trestnému konaniu so svojim nárokom na náhradu škody. Na hlavné pojednávania súdu sa nedostavovala a súd nemal dostatok podkladov pre zistenie, či jej spôsobená škoda už bola uhradená, preto súd odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do ôsmich dní odo dňa jeho doručenia cestou Krajského súdu v Bratislave na Najvyšší súd SR.

Krajský súd v Bratislave odd. 1T
dňa 20. januára 2004

Za správnosť vyhotovenia
Silvia Čimmová

JUDr. Soňa Snolová
predsedníčka senátu

